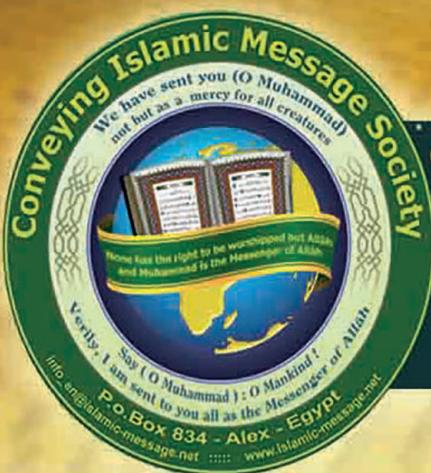

ความเชื่อบางประการของชีอะห์

อับดุลลอห์ บิน มุhammad อัส-สะละฟีร์

﴿من عقائد الشيعة﴾

[ไทย - Thai -]

Conveying Islamic Message Society

P.o.Box 834 - Alex - Egypt

E-Mail:info_en@islamic-message.net

E-Mail:cims_eg@yahoo.com

Site: www.islamic-message.net

جعفر و الابياع ໜ້າມ

ความเชื่อบางประการของชีอะห์

﴿من عقائد الشيعة﴾

[ไทย – Thai – تایلاندی]

ອັບດຸລລອອຸ ບິນ ມູ້ທຳມັດ ອັສ-ສະລະຟີ່ຢ

แปลโดย : อบุ อะสัน

ผู้ตรวจทาน : ทีมงานภาษาไทย อิสลามเข้าส์

ที่มา : เว็บไซต์ปักป้องสุนนะสนดู dd-sunnah.com

2009 - 1431

islamhouse.com

﴿من عقائد الشيعة﴾

«باللغة التایلاندیة»

عبدالله بن محمد السلفي

ترجمة: أبو حسن

مراجعة: فريق اللغة التایلاندیة بموقع دار الإسلام

مصدر: موقع الدفاع عن السنة

2009 - 1431

islamhouse.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

คำนิยม

โดยท่านเชค อับดุลอะซีซ บิน อับดุลลอห์ บิน บาช

หัวหน้าสำนักการวิจัยด้านวิชาการและฟ์ตวา

ประธานองค์กรนักวิชาการอาวุโสแห่งประเทศไทยดิอาระเบีย

จาก อับดุลอะซีซ บิน อับดุลลอห์ บิน บาช แด่ท่านผู้มีเกียรติ ขออัลลอห์ทรงประทานเตาฟิก

อัสสلامมุอาลัยกุม วะเจาะหมูะตุลลลอห์ วะบะเจาะกาตุลลు

ข้าพเจ้าขอแนะนำหนังสือที่ผู้เขียนได้ส่งมาให้เมื่อ 10/2/1418 ศ.ค. โดยเฉพาะหนังสือที่ว่าด้วย “ชีอะฮ์” ซึ่ง
เมื่อได้อ่านแล้ว ปรากฏว่าเป็นหนังสือที่ดีและสำคัญ หนังสือเล่มนี้สมควรอย่างยิ่งที่จะนำไปเผยแพร่ให้แพร่หลายใน
ประเทศไทยดิอาระเบียและประเทศไทยเดียว

ข้าพเจ้าขอต่อเอกสารคืออัลลอห์พระผู้ทรงอภิบาล ได้ทรงทำให้หนังสือเล่มนี้เป็นคุณประโยชน์ตลอดไป และ
ขอให้พระองค์ทรงประทานความบะเจาะกัตในสิ่งที่ผู้เขียนได้ทุ่มเทให้เกิดหนังสือเล่มนี้ขึ้นมา

วัสสalammūalaykum วะเจาะหมูะตุลลloo วะบะเจาะกาตุลลoo

มุฟ提ียะห์แห่งประเทศไทยดิอาระเบีย

ประธานองค์กรนักวิชาการอาวุโสและหัวหน้าสำนักการวิจัยและฟ์ตวา

คำนำผู้แปล

อัลหัมดุลล่าฮุ หนังสือเล่นนี้ได้ถูกความมานะจากต้นฉบับภาษาอาหรับที่มีชื่อว่า “มน อะกออด อัช-ซีอุะสุ” สำนวนในภาษาไทยเป็นสำนวนที่ผู้แปลได้ตีความหมายมาจากสำนวนเดิม ยังมีบางคำที่ผู้แปลทับศัพท์ในภาษาอาหรับ ทั้งนี้เพราคำเดิมมีความหมายที่ยากต่อการแปลอย่างตรง ตัว อิกาทั้งบางคำมีความหมายมากกว่าหนึ่งความหมายในภาษาไทย

ผู้แปลหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานแปลชิ้นนี้จะเป็นประโยชน์และให้ความกระจ่างแก่ผู้อ่านเกี่ยวกับหลักความเชื่อหรืออภิธรรมของซีอุะสุอุรอฟีเถาะสุ ได้บ้าง ไม่มากก็น้อย

อย่างไรก็ตาม สิ่งใดที่ผู้อ่านเห็นว่าเป็นข้อผิด datapad ในการแปลงานชิ้นนี้ ผู้แปลขอรับความเห็นและคำแนะนำจากผู้อ่านทุกท่านด้วยความยินดียิ่ง ขอขอบคุณ

อบู หะสัน

4 ณุมาด้าลจุลา 1428

คำนำผู้เขียน

มวลการสร้างสรรค์เป็นของอัลลอห์เพียงผู้เดียว พระอันประเสริฐและความสันติสุขอย่างไม่สิ้นสุดจะมีได้ท่านเจ้าสูตร วงศ์วานของท่าน และบรรดาเศษหายาบะอุ

สิ่งที่ซักจุ่งให้ชนเขียนหนังสือเล่มนี้ขึ้นมา เพราะฉันได้สังเกตเห็นการเคลื่อนไหวอย่างคึกคัก เพื่อการเผยแพร่และเชิญชวนสู่แนวคิดของพีغم่าร์ในยุคปัจจุบัน ที่ได้แพร่ขยายไปทั่วทุกมุมโลก ซึ่งนับวันยิ่งทวีคุณ ในขณะที่มุสลิม (ชาวสุนนีย์) ส่วนใหญ่กลับหลับไหล ไม่ยอมรับรู้ถึงอันตรายของพวกรอพีغم่าร์ และความเชื่อของพวกรเขาที่เต็มไปด้วยการตั้งภาคี(ชีวิก)ต่ออัลลอห์ การกล่าวหาอัลลอห์ว่าเป็นภัยคุกคามและใส่ใจลั่นบรรดาเศษหายาบะอุ รวมทั้งความคลั่งไคลั่นที่พยายามเดินทางของพวกรเขาในการยกย่องบรรดาอิมาม ดังนั้นจึงเห็นว่า เป็นหน้าที่ของฉันที่จะต้องเขียนสารฉบับนี้ขึ้น เพื่อเป็นคำตอบให้กับความคลุมเครือต่างๆ เกี่ยวกับแนวคิดของพวกรอพีغم่าร์ ด้วยวิธีการเขียนที่รุบรัด ซึ่งเป็นการตามแบบอย่างงานเขียนของ เชค อับดุลลอห์ บิน อับดุรเราะহ์มาน อัล-ญูบรีน ในหนังสือของท่านที่มีชื่อว่า “อัต-ตะอุลิกอต อะลา มัตติน ลัมอะติล อิอุติกอด”

เนื้อหาส่วนใหญ่ได้อ้างมาจากหนังสือที่เป็นที่รู้จักและเป็นที่ยอมรับของชีอะห์เอง และมีบางส่วนที่ได้อิงมาจากหนังสือของคุณแม่ชาวสุนนีย์ ซึ่งได้เขียนตอบโต้และให้ความกระจ่างเกี่ยวกับข้อผิดพลาดและความเชื่อผิดๆ ของชีอะห์ที่หันหัวออกจากแนวทางที่เที่ยงแท้ และตั้งอยู่บนพื้นฐานของการตั้ง ภาคีต่ออัลลอห์ ความคลั่งไคลั่นต่อบรรดาอิมามที่พยายามเดินทางของพวกรอพีغم่าร์ การตั้งตัวท่อ ใส่ใจลั่น และบันthonเกี่ยวด้วยอันสูงส่งของบรรดาเศษหายาบะอุ...

ในหนังสือที่สันและกระทัดรัดเล่มนี้ ฉันพยายามเป็นอย่างยิ่งที่จะแคนข้อตำหนิและประณามชีอะห์ ด้วยการอิงจากหลักฐานที่น่าเชื่อถือและยอมรับของชีอะห์เอง ดังที่ท่าน เชค อิบรอฮิม บิน สาลัยман อัล-ญูบรีน ได้กล่าวว่า : “นี่คือเป็นชีอะห์! เราจะแคนท่านด้วยปากของท่านเอง”

ท้ายนี้ ฉันขอวิงวอนต่อเอกองค์อัลลอห์ ศูบحان الله رب العالمات ทรงประทานผลแล้ว ความดีของหนังสือเล่มนี้ แก่ผู้ที่มีสติในการคิด ดังที่อัลลอห์ได้ตรัสว่า :

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ﴾

ความว่า : “แท้จริงในการดังกล่าว แน่นอนย่อมเป็นข้อตักเตือนแก่ผู้ที่มีหัวใจ หรือผู้รับฟัง และประจักษ์เช่นพยาน” (สูเราะอุ กอฟ 50:37)

ฉันขอขอบคุณท่านที่มีส่วนช่วยในการเขียนหนังสือเล่มนี้ ขออัลลอห์ทรงตอบแทนพวกรเขา ด้วยคุณความดีในสิ่งที่พวกรเขาราทำด้วย

พระอันประเสริฐและความสันติสุขอย่างไม่สิ้นสุด จะมีได้ท่าน เจ้าสูตร อัลลอห์ บรรดาวงศ์วาน และเศษหายาบะอุของท่าน

ผู้เขียน

อับดุลลอห์ บิน มุหัมมัด อัส-สะละฟีร์

รอฟิฎฎะ อันเป็นเมื่อใด ؟

ชีอะห์อุรอฟิฎฎะ เกิดขึ้นหลังจากการ ปราภูตัวของชายผู้หนึ่งที่มีเชื้อว่า อับดุลลอห์ บิน สะบาร์ ซึ่งได้ ถางตนเป็นมุสลิม และถางว่ารักและยกย่องครอบครัวอะสุลับัยต์ มีความคลังไคล้ในท่าน อะลี เราะฎีย์ลลอห์อันญุ อย่างเกินขอบเขต ตอบถางว่าท่านคือผู้ที่ท่านนบีได้สั่งเสีย (วงศิยะห์) ให้เป็นเคาะลีฟะห์หลังจากท่าน จนกระทั่งได้ ยกสถานภาพความเป็นมนุษย์ของท่านถึงระดับพระเจ้าที่ควรแก่การบูชาในที่สุด ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งที่หนังสือของ ชีอะห์อุรองต่างยอมรับ

อัล-กุมเมีย ได้กล่าวในหนังสือ “อัล-มะกอลาต วัลฟิรอค”¹ อย่างยอมรับว่า อับดุลลอห์ บิน สะบาร์ นั้นมี ตัวตนจริง และยังถือว่าเข้าเป็นผู้ที่เริ่มนำความเชื่อการเป็นอิманของท่าน อะลี และการกลับมาอีกครั้ง (หลังจาก เสียชีวิตในโลกนี้) ของท่านมาเผยแพร่ และยังเป็นผู้ที่เริ่มกล่าวร้ายและสถาปัตย์ท่านอยู่บกรุ , อุมาร์, อุษามาน และ บรรดาเศาะหะบุท่านอื่นๆ เช่นเดียวกับ อัน-นุบัคตีย์ ที่ยอมรับในหนังสือที่มีเชื้อว่า “ฟิรอค ชีอะห์² และ อัล-กัช ชีร์ ในหนังสือ “ริบุล อัล-กัชชีร์”³ และปัจจุบันในบรรดา ชีอะห์ผู้ที่ยอมรับว่า อับดุล ลอห์ บิน สะบาร์ มีตัวตนจริง คือ มุหัมมัด อะลี อัล-มุอัลลิม ในหนังสือของเขาว่า “อับดุลลอห์ บิน สะบาร์ อัล- Hague อัล-มัจญุ ญุลลัห์”⁴ การยอมรับเช่นนี้ถือว่าเป็นหลักฐานที่ยิ่งใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทุกท่านที่กล่าวถึงนั้น ล้วนเป็นผู้รู้ชั้น แนวหน้าของรอฟิฎฎะ

อัล-บัมดาดีย กล่าวว่า : อัส-สะบะอิยะห์ (หมายถึง รอฟิฎฎะ) คือผู้ติดตาม (แนวคิดของ) อับดุลลอห์ บิน สะบาร์ ที่เสแสร้งคลังไคล้ท่าน อะลี เราะฎีย์ลลอห์อันญุ อย่างเกินขอบเขต และยังกล่าวถึงว่าท่านเป็นนบี สุดท้ายถึงกับถางว่าท่านอะลีคือพระเจ้า

อัล-บัมดาดีย ยังได้กล่าวอีกว่า : “เดิมที่ อิบุน เสาดาอร์ (อับดุลลอห์ บิน สะบาร์) นั้น เป็นยิว ชาว Harror (ใน เยเมน) ต่อมาก็ได้แสดงตนเป็นมุสลิม (ในสมัยการปกครองของเคาะลีฟะห์อุษามาน) และมีความไฟแรงที่จะเป็นผู้นำ ที่น่าับถือและยกย่องในหมู่ชาว Küffar (เมืองหนึ่งในอิรัก) จึงได้(กุเร่อง)บอกแก่คนเหล่านั้นว่า เขาได้พบการยืนยัน ในคัมภีร์เตราอุตว่า “สำหรับนบีแต่ละท่านนั้นจะมีผู้ถูกสั่งเสีย (วงศิยะต์ให้เป็นผู้สืบทอดหรือเคาะลีฟะห์หลังการ เสียชีวิต) และแท้จริง อะลี เราะฎีย์ลลอห์อันญุ คือผู้ที่ท่านนบีได้สั่งเสีย (ให้สืบทอด ด้ำแห่ง) ต่อจากท่าน นบี ศีอุลลัลลอห์ อัล-มัจญุ ญุลลัห์”

¹ ดู : อัล-มะกอลาต วัลฟิรอค โดย อัล-กุมเมีย หน้า 10-21

² ดู : ฟิรอค อัช-ชีอะห์ โดย อัน-นุบัคตีย์ หน้า 19-20

³ ดู : หนังสือเล่มดังกล่าวในสายรายงานหมายเหตุ 170-174 หน้า 106-108

⁴ หนังสือเล่มนี้ เป็นหนังสือตอบโต้หนังสือที่มีเชื้อว่า “อับดุลลอห์ บิน สะบาร์ วา อะสาฎีร อุครอ” ที่เขียนโดยชาชีอะห์ชีอุร์ มุ วะฎูอ อัล-อัสการีย์ ซึ่งได้กล่าวถึงการที่เขาปฏิเสธต่อการมีตัวตนของ อับดุลลอห์ บิน สะบาร์

อัช-ซิสุริสถานีย์ ได้กล่าวถึงอิบัน สะบะอ์ว่า “เขาคือผู้ที่เริ่มพูนท่านถึงการเป็นอิمامของท่าน อะลี (ต่อจากท่านเจ้าศูล) ว่า มีหลักฐานที่ชัดเจนจากอัลลอห์” และท่านยังกล่าวถึงกลุ่มสะบะอิยะห์ว่า : “เป็นกลุ่มแรกที่เชื่อว่า มีการหยุดชะงักของอิمامคนสุดท้ายด้วย การหายตัวของอะลี และการกลับมาอีกครั้งของท่าน ต่อมาความเชื่อดังกล่าวได้ตกทอดมาถึงกลุ่มชีอะห์ ถึงแม้จะมีการขัดแย้งกันระหว่างชีอะห์เอง และแตกออกเป็นกลุ่มต่างๆ ก็ตาม ทั้งหมดนี้เป็นผลพวงที่มาจากการกระทำของ อับดุลลอห์ บิน สะบะอ์ ที่ได้ทิ้งไว้ หลังจากนั้นชีอะห์ได้แตกออกเป็นกลุ่มต่างๆ ที่มีความเชื่อที่แตกต่างกันออกเป็นสิบๆ แนวคิดและความเชื่อจนกระทั่งเวลานี้

ดังนี้แหลกคือที่มาของกรุติข้องชีอะห์เกี่ยวกับ (ความเชื่อในเรื่อง) การสั่งเสีย การกลับมาอีกครั้งของท่านอะลี การหายตัวอย่างลึกซึ้งของอิمامคนสุดท้าย รวมทั้งการข้างความเป็นพระเจ้าของบรรดาอิمام¹ ล้วนมาจากกรุติข้องชាតิยาที่ชื่ออับดุลลอห์ บินสะบะอ์ ทั้งสิ้น

¹ ดู : อุศุล อิอุติกอด อะยุดิส สุนนะห์ วัดญาณามาอะห์ โดย อัล-ลาละกาอีย์ เล่ม 1 หน้า 22-23

ทำไมชีอะห์จึงได้ชื่อว่า “รอฟิฎูร์” ?

เชค อัล-มัจญิดีซีย์ ชาวชีอะห์ ได้ยกหลักฐานที่ให้ความกระจ่างเกี่ยวกับที่มาของการตั้งชื่อดังกล่าวในหนังสือ “บิหาร อัล-อัน瓦ร” ของท่านในบทที่ว่าด้วย “ฟูลุ อัร-รอฟิฎูร์ อะ มัดหุ อัต-ตัสมียะห์ บิษَا” ถึงหลายรายงานด้วยกัน และเขาได้เล่าเรื่องที่สุด ยمان อัล-อะโอม์ช เข้าไปพบ อนุ อับดิลลาห์ ณูะอุฟ์ร บิน มุหัมมัด (เป็นรู้จักในนามว่า อัศ-ศอดิก) ซึ่งสูลัยман อัล-อะโอม์ช พุดกับ อนุ อับดิลลาห์ ณูะอุฟ์ร บิน มุหัมมัดว่า “ฉันได้เป็นผู้ร่วมกับท่าน !! ผู้คนได้เรียกเราว่า เป็นรอฟิฎูร์ และว่าไร่แล้วคือ รอฟิฎูร์?” อนุ อับดิลลาห์ ณูะอุฟ์ร บิน มุหัมมัด ได้ตอบว่า “พวgnัnnไม่ได้เป็นผู้ตั้ง หรือเป็นผู้คนกลุ่มแรกที่เรียกพวgnัnn แต่พระองค์อัลลอห์ ทรงได้ตั้งชื่อดังกล่าวแก่พวgnัnn ในการกิริเตารอตและอินญูล ด้วยภาษาชาของนบีมู罕默ดและนบีอิชaa¹”

ความจริง ที่ถูกต้อง เกี่ยวกับ เหตุที่ชีอะห์ได้ชื่อว่า “รอฟิฎูร์” (หมายถึงผู้ที่บอกปัดและปฏิเสธ) นั้น เป็น เพราะเมื่อคราวที่พวgnัnn ได้เข้าไปหาท่าน ชัยดุ บิน อะลี บิน หุสเซน บิน อะลี บิน อบี ภูลิบ และเสนอแก่ท่านว่า “จงรังเกียจ อนุ บักรุ และอุมร์ เสีย และจะได้อย่ารักเข้าหั้งสอง แล้วพวgnัnn จะอยู่เคียงข้างท่าน ” ท่านชัยดุ ตอบกลับไปว่า : “ท่านหั้งสองเป็นสหายของ (ท่านราเ华สุล ศีอุลลอห์ อะลัยฮิวัลลัม) บุปผัน และฉันยังนับถือ การเป็นอิمامของท่านหั้งสองด้วย” ดังนั้น ชาวชีอะห์จึงประการศว่า : “ถ้าเข่นนั้นพวgnัnn ของปฎิเสธ (แยกตัวออกจาก) ท่าน” นับตั้งแต่นั้นมา ชาวชีอะห์ จึงได้ชื่อว่า “รอฟิฎูร์” ส่วนผู้ที่ยอมรับท่านชัยดุ และแสดงความภักดีต่อท่าน ได้ชื่อว่า “ชัยดิยะห์”²

บังก็กล่าวว่า เหตุที่ชีอะห์ได้ชื่อว่า “รอฟิฎูر์” นั้น เป็นเพราะพวgnัnn เข้าปฏิเสธและไม่ยอมรับการเป็นอิمامหรือเคาะลีฟะห์ ของท่านอนุ บักรุ และ อุมร์ เวลาภูย์ลลุสุกันอุมา³ บังก็กล่าวว่า เหตุที่ชีอะห์ถูกเรียกเข่นนั้น เป็นเพราะพวgnัnn เข้าปฏิเสธ และบอกปัดหลักคำสอนของอิสลาม⁴

¹ ดูหนังสือดังกล่าว หน้า 65, 97 หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสืออ้างอิงเดิมสำคัญของชีอะห์ในระยะหลัง

² เชค อับดุลลอห์ บิน อัล-ภูบีร์ ใน อัต-ตะลีกอต อะลา มัตโน อัล-อิคุติกอต หน้า 108

³ เริงอรรถ มะกอลات อัล-อิสลามิยะห์ โดย มุหัยมุดดิน อับดุล hakkim (1/89)

⁴ แหล่งอ้างอิงเดียวกัน

รอฟิเกะสุ แตกออกเป็นกี่พาก ?

ในหนังสือ ดาวิชราษฎร์ มະໂລ ภวิพ กล่าวว่า “กลุ่มของชีวะ ได้แต่งป่ายอดอกมากกว่ากลุ่มทั้งเจ็ดสิบสาม พากซึ่งเป็นที่รู้จักกัน”¹

ยิ่งกว่านั้น มีรายงานจาก มีร บากิร อัด-ดา마다ด ชาเวชีอะกูอฟเกูอา² ว่า “แท้จริงกลุ่มทั้งเจ็ดสิบสามพวกริถูกกล่าวถึงใน หนังสือเดียวที่ตั้นบี ศีโอลลัลลอด อุ อะลัยซิวะ สลัล้ม นัน คือกลุ่มของพวกริอะ อุ และกลุ่มเดียวกันที่ริอุดพันจากการตอกนราก คือ กลุ่มริอะ อุ อะมิยะอะ”.

อัล-มักรีซี กล่าวว่า : “กลุ่มของชีอะห์มีมากถึงสามร้อยพวก”³

ในขณะที่ อัช-ซีอุริสถานีย์ กล่าวว่า : “อโฟภูราษุ แตกออกเป็นห้าสาย คือ สายกัยสาโนiyah ชัยดิยะหุ อะมามiyah อะลิยะหุ (ผู้ที่เลยเดิม) และอิสมากิลิยะหุ”⁴

ส่วน อัล-บัมดาดีย์ กล่าวว่า : “แท้จริง พวกรอฟิญาจะสุ หลังการ เสียชีวิตของท่าน อะลี เราก็จะยังคงอยู่”
ได้แต่กออกเป็นสีพวง คือ ซ้ายดิยะสุ อิมามมียะสุ กับสาโนยะสุ และพวกรอฟิยะสุที่เลยเดิม⁵

เป็นที่น่าสังเกตว่า ชัยดิยะกุล นั่น ไม่ถูกจัดอยู่ในจำพวกพอภิภูมิประเทศ ยกเว้นพาก ญาณดิยะกุล เท่านั้น วัดละอุ

¹ ດູ້ນັ້ງສື່ອດັກລ່າວ (4/67)

² ท่านคือ มุหัมมัด 巴基ร บิน มุหัมมัด อัลลิสุตตาวาบادี แห่งในผู้รู้ชั้นสูงของเชื้อชาติ เสียชีวิตเมื่อ 1041 ฮิจเราะฮ์สุกراجา

³ ດຸ ຂໍລົກທອດ ຂອງ ຂໍລ ມັກຮື້ຢ (2/351)

⁴ ຕຸ້ອລົມືລັດ ວຳນິຫຼັດ ຂອງ ອັດ ທີ່ອຸປະສົງສານີ່ຢູ່ ມັນຕະກຳ 147

⁵ ด อัลฟ์ราก บัญนัด พิรุอก โดย อัลบัมบาดีyz หน้า 41

รอฟิغراءอุ มีความเชื่ออย่างไรเกี่ยวกับ “อัล-บะดาอ์”?

อัล-บะดาอ์ หมายถึง การประจักษ์หลังจากการปกปิด หรือหมายถึง เกิดความเห็นใหม่ (ที่ค้านกับที่เป็นอยู่) ซึ่งทั้งสองความหมายจะเกิดขึ้นหลังจากความเขลาหรือไม่มีความรู้ ทั้งสองความหมายดังกล่าวเป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้สำหรับอัลลอห์ แต่พวกรอฟิغراءอุกลับนำความเชื่อเรื่องบะดาอ์มายืนมานอกจากนั้นของอัลลอห์

อัร-รอยยาน บิน อัศ-ศีลอดตุ รายงานว่า : ฉันได้ฟัง อัร-วิภูอ กล่าวว่า “อัลลอห์จะไม่ส่งนบี เว้นแต่เพื่อห้ามป่วยการดีเมเหล้า และยอมรับความเป็นบะดาอุของอัลลอห์”¹

อนุ อับดิลลาอุ กล่าวว่า “ไม่มีการเดราพต่ออัลลอห์ด้วยสิ่งใด จะประเสริฐเท่า อัล-บะดาอ์”²

จงดูเฝิดว่า พวกรอฟิغراءอุถึงกับกล้าพادพิงความเขลาต่ออัลลอห์ ในขณะที่อัลลอห์ ได้ตรัสเกี่ยวกับตัวพระองค์เองว่า :

﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مِنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبُ إِلَّا اللَّهُ﴾

ความว่า : “จงกล่าวเฝิด ไม่มีผู้ใดเลยทั้งในชั้นฟ้าและบนหน้าแผ่นดิน ที่ล่วงรู้ในสิ่งที่พั่นภูมิ

วิสัยนอกจากอัลลอห์” (สุเราะอุ อัน-นัมล 27 : 65)

ในทางกลับกัน พวกรอฟิغراءอุกลับมีความเชื่อว่า บรรดาอิمامของพวกรเขารามถ่องรู้สิ่งเรียนลับต่างๆ ไม่มีสิ่งใดที่จะปกปิดจากความหมายของพวกรเขาก็ได้...

นี่หรือใช่คำสอนและความเชื่อของอิสลามที่ท่านนบีมุhammad ศีลอดลัลลอห์ อะลัยฮิวะสัลลัม ได้นำมาเผยแพร่

!!!?

¹ ดู อุคุด อัลกາฟีย์ ของ อัลกุลัยนีย์ หน้า 40

² หนังสือเล่มเดิม ใน บท อัล เตาหีด (1/331)

rophic ภูมิความเชื่ออย่างไรเกี่ยวกับคุณลักษณะของอัลลอห์ ?

พวกรอฟิฎูร์ เป็นชนกลุ่มแรกที่มีแนวคิดที่ว่าอัลลอห์ มีปู��ง ชัยคูลอิสลาม อิบันุ ตัยมี ยะสุ ได้ระบุไว้ว่า “ในบรรดาอฟิฎูร์ที่ริเริ่มกุความเชื่อดังกล่าวได้แก่ อิชาม บิน อัล-อะกัม¹, อิชาม บิน สาลิม อัล-ญะวาลิกีร์, ญุนุส บิน อับดุรเราะห์มาน อัล-ญุนเมียร์ และ อบู ญะอุฟร อัล-อะหัวด²”

ทั้งหมดที่กล่าวมาล้วนเป็นแก่นนำของพวกรืออัลลอห์ อิมามiyah อิมามiyah ต่อมาคนเหล่านี้ได้กล้ายเป็นพวกรู้มิยะ อุปปีเสธคิดเหตุหรือคุณลักษณะทั้งหมดของอัลลอห์ เช่นเดียวกับ ที่มีรายงานจำนวนหนึ่งจากพวกรเข้าที่อธิบายคุณลักษณะของอัลลอห์ ในเชิงลบ รวมทั้งปฎิเสธคุณลักษณะที่ถูกต้องของอัลลอห์ด้วย

อิบันุ บาบะวัยอุ ได้ยกย่องมากกว่าเจ็ดสิบสายรายงานว่า “แท้จริงอัลลอห์ สุบ Hannanah ระหว่างตระกาลันนี้ไม่ประกอบด้วยคุณลักษณะแห่งกาลเวลา สถานที่ วิธีการ การเคลื่อนไหว และเคลื่อนที่ ไม่ประกอบด้วยคุณลักษณะใดๆ ของรูปร่าง ไม่มีทั้งด้านความรู้สึก รูปร่างที่ขัดเจน และรูปภาพ³”

ดังนั้นเหล่าผู้รู้ของชีอะห์ อุรอฟิฎูร์ จึงได้ เดินตามแนวทางอันงมงายนี้ พร้อมกับปฎิเสธคุณลักษณะของอัลลอห์ที่ถูกระบุไว้ในอัลกุรอานและสุนนะห์

เช่นเดียวกับที่พวกรเข้าปฎิเสธการลงมาของอัลลอห์ พวกรเขากล่าวว่า : “อัลกุรอานนั้นเป็นมัคคุเทศก์หรือสิงญาสร้าง มิใช่คำสอนของอัลลอห์” และยังปฎิเสธการมองเห็นอัลลอห์ สุบ Hannanah ระหว่างตระกาล ในวันอาทิตย์ ว่า “มีกล่าวในหนังสือ “บินารุ อัล-อันвар” ว่า : “มีคนถามอบู อับดิลลาห์ ญะอุฟร อัศ-ศอดิก กี่ยวกับการมองเห็นอัลลอห์ในวันกิยามะห์ว่าเป็นไปได้หรือไม่?” ท่านตอบว่า : “มหาบริสุทธิ์และความสูงส่งเป็นขององค์อัลลอห์ ที่ทรงห่างไกลจากสิ่งนั้นยิ่งนัก แท้จริงแล้วสายตามาไม่สามารถจะมองเห็นได้ นอกจากสิ่งที่มีสีและลักษณะ ในขณะที่อัลลอห์คือผู้ที่สร้างมัน”⁴,

นอกจากนี้ พวกรเขายังกล่าวหาผู้ที่ยอมรับถึงคุณลักษณะบางประการของอัลลอห์ เช่นการมองเห็นพระองค์ในวันอาทิตย์ ว่าเป็นผู้ที่ตอกยานหรือมุ่รตัด ดังที่มีรายงานจาก เชคของพวกรเขาว่า “ญะอุฟร อัน-นะญะฟีย์ ในหนังสือ “กัชฟุ อัล-ญูโวอ์” หน้า 417

แท้จริงแล้ว การมองเห็นอัลลอห์ สุบ Hannanah ระหว่างตระกาล ในวัน อาทิตย์นั้นเป็นสัจธรรมที่อัลกุรอานและสุนนะห์ได้บอกไว้อย่างชัดเจน ว่าเป็นไปได้และมีจริง โดยที่เราไม่อาจบอกได้ว่าสามารถมองเห็นอย่างไรและขนาดไหน ดังที่อัลลอห์ได้ตรัสไว้ว่า

﴿وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ، إِلَى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ﴾

¹ ดู มินยาจญ อัล-สุนนะห์ โดย อิบันุ ตัยมียะห์ (1/20)

² ดู อิอุติกอด พิร็อก อัล-มุสลิมีน วัลมุชวิกีน หน้า 97

³ ดู อัต-เตาฮีด ของ อิบันุ บาบะวัยอุ หน้า 57

⁴ ดู หนังสือ บินารุ อันвар โดย อัลมาจลิสุชีร์ เล่ม 4 หน้า 31

ความว่า : “ในวันนั้นใบหน้า (ของผู้ครัวทราย) จะเบิกบานและเจิดจรัส พวกรเข้าได้จังมองไปยัง
องค์อภิบาลของพวกรเข้า” (อัล-กิยามะฮุ 75:22-23)

และมีรายงานในเศาะฮีหุ อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม¹ จาก ภูริ บิน อับดุลลอหุ อัล-บะภะดีย์ กล่าวว่า :
“ครั้งหนึ่ง ในขณะที่พวกรเราได้นั่งอยู่กับท่านนปี ศีลอดลัลลอหุ อะลัยอิวะสัลลัม ท่านได้มองไปยังพระจันทร์เต็มดวง
ในคืนสิบสี่ค่ำ แล้วท่านกล่าวขึ้นมาว่า “แท้จริงพวกรท่านจะได้มองเห็นองค์อภิบาลของพวกรท่านอย่างชัดเจน
เหมือนดังที่พวกรท่านกำลังมองดวงจันทร์อยู่ในขณะนี้ โดยที่ไม่ต้องแย่งกันมองแต่ประการใด”

ยังมีการอัลกุรอานและบทประดิษฐ์อีกมายมาย ที่ยืนยันถึงการมองเห็นอัลลอหุของผู้ครัวทรายในวัน อาทิ
เจาะญี่ ซึ่งไม่อายกมากล่าว ณ ที่นี่ได้หมด²

¹ อัล บุคอรีย์ หมายเลข 544 มุสลิม หมายเลข 633

² ดูในหนังสือของ อัล ดาวะกุภานีย์ และหนังสือของท่าน อิมาม อัล ลาลิกาอีย์ และอื่นๆ

รอฟิغاทางสุมิความเชื่ออย่างไรเกี่ยวกับอัลกุรอานที่มีอยู่ ซึ่งอัลลอห์ได้ทรงสัญญาว่าจะพิทักษ์ไว้?

แท้จริงพากอฟิغاทางสุ ที่ปัจจุบันเป็นที่รู้จักกันในนามของ ชีอะห์ ข้างว่าอัลกุรอานที่มีในปัจจุบันไม่ใช่ อัลกุรอานเดิมเดียวกับที่อัลลอห์ได้ทรงประทานลงมาอย่างเป็นมุหัมมัด ศีอลลัลลอห์ อะลัยฮิวะสัลลัม แต่เป็นอัลกุรอานที่ได้ถูกเปลี่ยนแปลง แก้ไข เพิ่มเติม และตัดแต่งมาแล้ว นักรายงานหนังสือชื่อ “ฟัตห์บุลกุรอาน” ระบุว่า “อัลกุรอานนั้นได้ถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไข ดังที่ อัน-นูรี อภิญโภราษีร์ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “ฟัตห์บุลกุรอาน ฟี ตะหรีฟ กิตาบรีบุล อรบاب”¹

มุหัมมัด บิน ยะกุบ อัล-กุลัยนีย์ ได้บันทึกในหนังสือ “อุศุล อัล-กาฟีร์” ภายใต้หัวข้อเรื่อง “แท้จริงไม่มีผู้ใดสามารถรวมอัลกุรอานทั้งหมด นอกจากบรรดาอิمامเท่านั้น” ว่า ญาบีร กล่าวว่า : ฉันได้ฟัง อนุญาตุฟร กล่าวว่า “ไม่มีผู้ใดที่อ้างตนว่า ได้รวมอัลกุรอานทั้งหมด ดังที่อัลลอห์ได้ทรงประทานลงมา นอกจาก คนผู้นั้นต้องเป็นคนโปรดอย่างที่สุด (แท้จริง)ไม่มีผู้ใดที่สามารถรวมและท่องจำอัลกุรอานได้ดังที่อัลลอห์ ทรงประทานลงมา เว้นแต่ท่านจะบิน บิน อภิญโภร และบรรดาอิمامหลังจากท่านเท่านั้น”²

ญาบีร ได้รายงานจาก อนุญาตุฟร ว่า เขายังได้กล่าวว่า “ไม่มีผู้ที่สามารถอ้างได้ว่า อัลกุรอาน มีอยู่กับเขา ทั้งหมด นอกจากผู้ที่ได้รับการวิเศษ์เต่านั้น”³

อิชาม บิน สาลิม รายงานจาก อนุญาตุฟร กล่าวว่า “แท้จริงอัลกุรอานที่มีลาอิ กะสุ ญีบีล(ทุตจากอัลลอห์) นำมาประทานให้แก่ท่านเป็นมุหัมมัด ศีอลลัลลอห์ อะลัยฮิวะสัลลัม นั้น เป็นจำนวนหนึ่งหมื่นเจ็ดพันองค์การ ”⁴ ความหมายดังกล่าวคือ พากชีอะห์ สรุปฟิغاทางสุ ได้ข้างว่า อัลกุรอานที่แท้จริงนั้นมีมากกว่าอัลกุรอานที่มีอยู่ในปัจจุบันสามเท่า ซึ่งพระองค์อัลลอห์ ได้สัญญาว่าจะเป็นผู้พิทักษ์ เรายกย่องต่อพระองค์อัลลอห์ให้เรา ห่างไกลจากพากชีอะห์ด้วยเด็ด

อะหมัด อภิญโภราษีร์ ได้รายงานในหนังสือ “อัล-อิหุติญาจญ์” ว่า: อุมาร์ ได้กล่าวแก่ ชาيدุ บิน ชาบิต ว่า : “แท้จริงอะลีได้นำอัลกุรอานที่มีการเปิดไปความเลว ของชาวมุญาญีร์และอันศอรุมาอยังฉัน ดังนั้นเราเห็นว่า จำเป็นต้องเขียนอัลกุรอานชีนใหม่) และตัดส่วนที่มีการเปิดไป และบันทอนสถานภาพของชาวมุญาญีร์และอันศอรุ นั้นทิ้งไปเสีย”

¹ ดูหนังสือดังกล่าว โดย หยุ่น บิน มุหัมมัด ตะกีย์ อัน-นูรี อภิญโภราษีร์ หน้า 32

² อุศุล อัล-กาฟีร์ โดย อัล-กุลัยนีย์ (1/284)

³ ข้างต่อไป

⁴ อุศุล อัล-กาฟีร์ โดย อัล-กุลัยนีย์ (2/634) และ อัลมัจยิดซีร์ ซึ่งเป็นผู้รักษาพากชีอะห์ได้กล่าวด้วยความมั่นใจหนังสือของเขาว่า มีรากฐานอยู่ในอัลกุรอาน (12/525) ว่า ประเด็นดังกล่าวนั้นเชื่อถือได้ และกล่าวต่ออีกว่า การรายงานนั้นถูกต้อง และมีการรายงานจำนวนมากที่ได้ประกากศอย่างชัดเจนว่าอัลกุรอานมีจำนวนไม่ครบและถูก ปลี่ยนแปลง และฉันมีความเห็นว่าสายรายงานเรื่องนี้มีความหมายที่

ชัยดุตอบรับอย่างเห็นด้วยกับข้อเสนอของอุमัร แต่ก็ได้ถามอุมัรว่า : “ถ้าหากว่า อะลีได้นำอัลกุรอานที่เขากาเนี้ยนมาเปิดเผยแพร่แก่ชาวถนนคน หลังจากที่ฉันเสร็จจากการเขียนอัลกุรอานดังที่ท่านขอแล้ว ความพยายามของท่านมิสูญเปล่าดอกหรือ?”

ดังนั้นอุมาร์จึงถามว่า “แล้วเราจะเลี่ยงมันอย่างไรดี ?”

ชัยดุ ตอบกลับไปว่า “ท่านน่าจะรู้วิธีกว่าเรา”

อุมาร์จึงตอบไปว่า : “ไม่มีวิธีใดที่จะสามารถเลี่ยง (จากเหตุการณ์ดังกล่าวได้) นอกเสียจากเราต้องม่าและกำจัดอะลีให้พ้นทางเสีย เล่าว่าจะได้พ ก่อนเสียที” ดังนั้นอุมาร์จึงได้วางแผนให้ คอติด บิน อัล-อะลีด กำจัดอะลีเสีย แต่แผนการนั้นไม่สำเร็จ...

หลังจากที่อุมาร์ได้ขึ้นเป็นเคาะลีฟะหุ เหล่า ศะหะบะหุได้ร้องขอให้ อะลี มอบอัลกุรอานที่ท่านครอบครองอยู่ให้แก่พวกรา เนื่องจากว่า “ไม่สามารถให้แก่พวกราได้” อะลี จึงได้รับอนุญาตให้ “มอบอัลกุรอานที่ท่านครอบครองให้แก่พวกรา เพื่อที่พวกราจะได้นำไปเปลี่ยนแปลงแก้ไขเสียใหม่”

อุมาร์เอ่ยขึ้นว่า : “นี่ อนุ นะสัน! ทำไมท่าน ไม่นำอัลกุรอานที่ท่านเคยนำไปยังอนุบักร มากให้เราล่ะ เพื่อที่เราจะได้ปฏิบัติมัน?”

อะลีตอบว่า : “ไม่มีทางเป็นไปได้ เพราะแท้จริงที่ฉันนำไปให้ อนุ บักร ดูนั้น เพื่อเป็นหลักฐานมัดตัวเข ฯ และเพื่อไม่ให้พวกราท่านสามารถแย้งได้วันกิยามะหุว่า

﴿ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا عَالِمِينَ ﴾

ความว่า “แท้จริงพวกราได้หลงลืมต่อสิ่งนี้” (อัล-อะอุรอฟ 27:172)

หรือข้างว่า

﴿ ... مَا جِئْنَا .. ﴾

ความว่า “ท่านไม่ได้นำมาบอกแก่เรา”(อัล-อะอุรอฟ 27:129)

ที่จริงไม่มีผู้ใดที่สามารถจับต้องอัลกุรอานนี้ได้ นอกจากบรรดาผู้บวชที่ และผู้ที่ได้รับการสืบทอดในหมู่ลูกหลานของฉันเท่านั้น”

อุมาร์ ถามว่า : “มีการกำหนดเวลาแห่งการเปิดเผยแพร่อย่างแน่นอนไหม?”

อะลี ตอบกลับว่า : “แน่นอน เมื่อมีผู้ที่ยืนหยัดในหมู่ลูกหลานฉันได้เปิดเผยแพร่มัน และเรียกร้องผู้คนให้ใช้มัน”¹

ถึงแม่พวกราจะอยู่ ต่างแสดงตนบอกปั๊ดและปฏิเสธหนังสือของ อัน-奴รีย์ อภ-ภูบเราะซีย์ เพื่อปกปิดความจริงตามความเชื่อของพวกราที่เรียกว่า “อัต-ตะกิยามะหุ” แต่เป็นที่ประจักษ์ว่า หนังสือเล่มนี้เต็มไปด้วยหลักฐานนับร้อย ที่ได้อิงมาจากเหล่าผู้จากหนังสือที่ได้รับการเรื่องถือของพวกรา หลักฐานเหล่านี้บ่งชี้อย่างชัดเจนว่า พวกรา ต่างเชื่อมั่นและยืนยันอย่างแข็งขันว่า อัลกุรอานที่มีอยู่ปัจจุบันนี้ได้ถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไขอย่างแน่นอน แต่เพื่อโน

¹ อัล-อิหุติญาจูญ์ ของ อภ-ภูบเราะซีย์ หน้า 225 และ พศุลุ คิภูบ หน้า 7

ให้เป็นการสร้างความวุ่นวายเกี่ยวกับความเชื่อของพวกราชาที่มีต่ออัลกุรอาน ดังนั้นพวกราชาจึงพยายามปอกปิดความเชื่อนี้ต่อหน้าประชาชนทั่วไป

สรุปแล้ว อัลกุรอานนั้นมีอยู่สองเล่ม คือเล่มที่รักนั้นทั่วไป และเล่มที่ถูกซุกซ่อนอยู่ ซึ่งเป็นที่รักันเฉพาะวงในเท่านั้น ซึ่งประกอบด้วยสูเราะอุ อัล-วิลายะอุ ที่ข้ออธิบายว่าถูกตัดออกไปจากอัลกุรอานฉบับปัจจุบัน ดังที่ อัน-นูรี๊ อัฎ-ภูรี๊ ได้กล่าวในหนังสือของเขาว่า “ฟ์ศลุลคิภูบ พี ตัหรีฟ กิตาบร็อบบิล อัรบาน” ซึ่งอ้ายะอุที่มีความหมายว่า “และเราได้ทำให้อะลินน์เป็นเขยของเจ้า” พวกราชาอ้างว่าอ้ายะอุนี้ถูกตัดออกไปจากสูเราะอุ อัช-ชารุ¹ พวกราชาไม่รู้สึกกระดากหรือเก็บเงินเลยที่ จะกล่าวเช่นนั้น ทั้งๆ ที่พวกราชาเองรู้อยู่เต็มอกว่า สูเราะอุนี้ถูกประทานลงมาที่นครมักกะสุ(ก่อนการอิจญ์เราะอุ) ซึ่งขณะนั้นอะลียังไม่ได้เป็นเขยท่านนบีแต่อย่างใด...

¹ หนังสือ ฟ์ศลุลคิตอบ พี ตัหรีฟ กิตาบร็อบบิล อัรบาน โดย อันนูรี อัล ภูรี๊ หน้า 347

รอฟิฎูร์ความเชื่ออย่างไรต่อบรรดาเศษหายาของท่านนบีศอลลัลลอห์อัลัยฮิวัลลัม?

การศรัทธาของรอฟิฎูร์ความเชื่ออยู่บนพื้นฐานแห่งการด่าทอ สาปแช่ง และกล่าวร้ายต่อบรรดา ดาเศษหายา ว่า เป็นพวกที่นักวิจารณ์และตอกยาน อัล-กุลัยนีย์ได้บันทึกใน "ฟูรุอุ อัล-กาฟีร์" ว่า มีรายงานจาก ญาติ อุฟร อะลัยฮิส سلام กล่าวว่า : "ผู้คนหลังการ เสียชีวิตของท่าน เจาะศูด ศีลอดลัลลอห์ อัลัยฮิวัลลัม ล้วนตอกยาน (มุตัด) ยกเว้นสามคนเท่านั้น ฉันถามเขาว่า สามคนนั้นคือใคร? ญาติ อุฟรตอบว่า สามคนนั้น คือ อัล-มิกดัด บิน อัล-อัสวัด , อุบู ชาร อัล-ซิฟารี และสัลман อัล-ฟาริซี¹

อัล-มัจญูลีชีร์ ได้บันทึกใน "บิหาร อัล-อัน瓦ร" ว่า "ป่าวของท่านอะลี บิน หุสเซน ได้กล่าวแก่ท่านว่า : การรับใช้ท่านคือภาระหน้าที่ของฉัน ดังนั้นท่านจะบอกฉันเกี่ยวกับผู้ชายสองคน คือ อุบู บากร และอุมาร์ ได้ไหม? ท่านอะลี ตอบว่า : ทั้งสองเป็น กافิรุ ผู้ได้รับคุณทั้งสองก็ยอมต้องเป็น กافิรุด้วย และรายงานจาก อุบู หัม扎ห์ อัช-ชุมาลีชีร์ ว่า เขาได้ถาม อะลี บิน หุสเซน เกี่ยวกับอุบู บากร และอุมาร์ ท่านอะลี บิน หุสเซน ตอบว่า ทั้งสองเป็น กافิรุ และผู้ปฏิบัติตามเขาทั้งสองด้วย"²

ในคำรับรองอัลลัลลอห์ ชูบฮาณะสุวะตะอาลา ที่ว่า

﴿... وَيَنْهِي عَنِ الْفُحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ ...﴾

ความว่า : "และอัลลัลลอห์ ทรงห้ามจากการทำลามกและชั่วช้า และการอธรรม" (อัน-นะห์จุ 16:90)

อัล-กุมเมีย์ ได้อธิบายว่า : บรรดาอุละมาอีซีอุกุลกล่าวว่า "ฟะขุชาอ์ คือ อุบู บากร, มุงกร คือ อุมาร์ และ บัชย์ คือ อุษามา" ³

อัล-มัจญูลีชีร์ ได้บันทึกในหนังของเขาว่า "บิหาร อัล-อัน瓦ร" ว่า "หลักฐานได้ชี้ให้เห็นถึงการกุfur ของ อุบู บากร และ อุมาร์ รวมถึงบุคคลที่ เมื่อนหั้งสอง ผู้ที่ สาปแช่ง พวกรเหล่านั้นจะได้รับผลบุญและปลดภัยจากพวกรเข้า และความอุตุนติของพวกรเขามากกว่าที่ได้กล่าวในเดิมนี้และหนังสือเดิมอื่นๆ อีกด้วย ในสิ่งที่ฉันได้กล่าวมาเนี้ยก็ เพียงพอแล้วสำหรับผู้ที่ต้องการทางนำจากอัลลัลลอห์ไปสู่หนทางที่เที่ยงตรง"⁴

¹ ดู ฟูรุอุ อัล-กาฟีร์ โดย อัล-กุลัยนีย์ หน้า 115

² ดูหนังสือ บิหาร อัล-อัน瓦ร โดย อัล-มัจญูลีชีร์ (69/137-138) ข้อสังเกตหรือข้อเท็จจริงที่ต้องทราบประการหนึ่งก็คือ ท่านอะลี บิน อัล หุสเซน และอะลุลิบปายต์ ล้วนไม่เกี่ยวข้องกับกล่าวหาเช่นนี้ เรื่องนี้เป็นการกุญแจของ รอฟิฎูร์ทั้งสิ้น

³ ดู ตัวเลือก ของ อัล-กุมเมีย์ (1/390)

⁴ บิหาร อัล-อัน瓦ร โดย อัล-มัจญูลีชีร์ (30/230)

นอกจานนี้ อัล-มัจญูลีชีร์ ได้บักทึกในหนังสือ “บินารุ อัล-อันวารุ” ว่า อนุ บักรุ, อุมาร์, อุษมาณ และ มุอาวียะห์ ล้วนเป็นชาวแรก¹

พากซีอะห์ ได้กล่าว(ดูอ้าง) ในหนังสือของพากเขาชื่อ อิหกอก อัล-หัก ของ อัล-มาราชี ว่า : พร้อมประเสริฐ และความสันติสุขจากอัลลอห์จะมีแด่ท่านนเป็นหัวมัดและวงศ์วานของท่าน และการสถาปัตย์จะมีแด่สองเจ้าด้วยแห่งเฝ่ากุเรช ผู้เป็นพ่อเมดและมารร้าย และบุตรสาวของเขางั้งสอง² คนที่พากซีอะห์หมายถึงคือ อนุ บักรุ และบุตรสาวของท่าน อาอิชาห์, อุมาร์ และบุตรสาวของท่าน หฟ์เศาะห์, เจาะภัยลดาอุณหุม

อัล-มัจญูลีชีร์ ได้บันทึกในหนังสือของเขาว่า “อัล-อะกอดิด” เขาได้กล่าวว่า สิ่งที่สำคัญในการนับถือซีอะห์ อิมามiyah คือ การนิกราชมุตตะหะลูเป็นเรื่อง合法 การทำอัจญูตัมมัตตุ อุ และการปลิกตัวห่างไกลจากบุคคลสามคน(คือ อนุ บักรุ อุมาร์ และอุษมาณ), มุอาวียะห์, ยาชีด บิน มุอาวียะห์ และ ทุกคนที่ต่อสู้กับท่าน เคาะลีฟะห์อะลี³

ในวันอาฎารอฮ์(วันที่สิบ เดือนมุหarram) พากเขางานนำสุนัขมาตัวหนึ่ง และตั้งชื่อเป็นอุมาร์ หลังจากนั้นก็จะช่วยกันตีและข้างป่าสุนัขตัวนั้นด้วยไม้และก้อนหินจนตาย แล้วก็นำลูกแกะมาตัวหนึ่ง และตั้งชื่อเป็นอาอิชาห์ แล้วพากเขางานช่วยกันถอนและรุ่มทุบตีมันด้วยรองเท้าจนตายในที่สุด ⁴ นอกจากนี้ พากเขายังจัดงานรื่นเริงเนื่องในวันที่อุมาร์ บิน อัล - คือภูภูอบ ภูกlobpmajin เสียชีวิต และพาก เขายังชื่อว่า อนุ ลุลูอะห์ อัล-มัจญูลีชีร์ ผู้เป็นมาตรฐานว่า เป็น บานา ชูญาอุดดิน (หมายถึงผู้กล้าแห่งศา สนฯ)⁵ ขออัลลอห์ ทรงมอบความพรทัยแก่บรรดาเศาะหะบะหุ และอุมมะหะตุล มุอิมินีน ทุกคน อาเม็น

พี่น้องมุสลิมที่รัก จงดูเดิม ว่าคุณนอกจากศาสนาพากนี้ได้แสดงความเคียดแค้นและปฏิบัติตัวเลวทรามอย่างไร ต่อผู้คนที่ดีที่สุด หลังจากบรรดาบี พากเขายังเป็นบรรดาเศาะหะบะหุที่อัลลอห์และเราะสูลของพระองค์ได้ยกย่องให้เกียรติ ผู้ซึ่งประชาชาติทั้งหมดต่างให้การยอมรับในความเที่ยงธรรมและความประเสริฐของพากเขานอกจากนี้ ประวัติศาสตร์และข้อเท็จจริงยังจารึกว่าพากเขายังเป็นชนรุ่นที่ดีที่สุด ชนผู้เป็นทัพหน้า และพลีชีพในการปฏิหาริษادเพื่ออิสลาม

¹ ดู อ้างอิงเดิม (30/236)

² อิหกอก อัล-หัก (1/337)

³ อัล-อะกอดิด โดย อัล-มัจญูลีชีร์ หน้า 58

⁴ ดู ตับดีด ชัช-เชาะดาม วะตันบีอุณนิยาม โดย เชค ชิรออีม อัลญับยาน หน้า 27

⁵ ดู อัล-กุนา วัล อุดกอบ โดย อับบาส อัล-กุมเมีย (2/55)

รอฟิฎูร์ และยิว มีส่วนคล้ายกันเช่นไร ؟

ชัยคุณ อิสลาม อิบันุ ตัยมียะสุ ได้อธิบายว่า : “พากท่าน จงรู้เกิดว่า ความเคราะห์ร้ายของรอฟิ ภูริษักคือ ความเคราะห์ร้ายของยิว ...”

พากยิวข้างว่า คำนادการปักครอง ไม่สมควรแก่ผู้ใดนอกเสียจาก ลูกหลานดาวดูเด่นนั้น ในขณะที่รอฟิ ภูริษักคือ ร้ายขึ้นกว่าการเป็นอิมามจะไม่เป็นสิทธิของผู้ใดนอกเสียจากลูกหลานอะลีเท่านั้น

พากยิวข้างว่า ไม่มีสิ่งใดในหนทางของพระเจ้า จนกว่า ดัจญาณจะออกและเมื่อมาลงมา ส่วนรอฟิ ภูริษักคือ ร้ายขึ้นกว่าไม่มีภูมิภาคจนกว่าจะมีสิ่งใดออกจากฟ้า...

พากยิวจะปล่อยเวลาจะหมดไป หัวเราะจนกว่าดาวจะขึ้นเต็มฟ้า ในขณะที่รอฟิ ภูริษักจะไม่ ลดหมดมัฟรับจนกว่าดาวจะเต็มฟ้า เช่นกัน ซึ่งขัดกับ ประดิษฐ์ว่า : “ประชาชาติของฉันจะยังคงอยู่ใน กลม สันดานแห่งความดี ตราบใดที่พากเขาไม่ปล่อยเวลาจะหมดมัฟรับ ให้ล่วงเลยไปจนดวงดาวเต็มฟ้า”¹

พากยิวได้เปลี่ยนแปลงแก่ไขคัมภีร์เตารอด พากรอฟิ ภูริษักทำการแก้ไขอัลกรอกเช่นกัน...

พากยิวไม่เห็นด้วยกับการลูบบนถุงเท้าหนัง(ในการอาบน้ำจะหมด) แทนการล้างเท้า เช่นเดียวกันกับรอฟิ ภูริษัก ...

พากยิวจะแคนนญูบริลและหาว่า ญูบริลเป็นศัตรูของพากเขา ส่วนรอฟิ ภูริษักกล่าวหาว่าญูบริล ลับสนใน การนำหุழญากรอฟิ ภูริษักให้มุ่งมัด (แทนที่จะนำไปให้อะลี)”²

พากรอฟิ ภูริษักมีส่วนคล้ายกับคริสต์ เพราะคริสต์จะไม่มี สินสอดให้เจ้าสาว พากรอฟิ ภูริษักปฏิเสธ เดียวกัน พากเขายุกินกับผู้หญิงเยี่ยงสามีภราดาด้วยมุตตะอุ และถือเป็นสิ่งที่อนุมัติให้ทำเช่นนั้น

แท้จริงแล้วพากยิวและคริสต์ ยังตีกันว่าพากรอฟิ ภูริษักถึงสองข้อ เพราะถ้าเราตามยิวว่าครรดีที่สุดใน ศาสนาของพากท่าน ? พากยิว จะตอบว่า สาวกของมูชา ส่วนคริสต์จะตอบว่า สาวกของอีชา แต่ถ้าเราตามรอฟิ ภูริษักว่า ครรดีที่สุดในศาสนาของท่าน ? พากเขากลับตอบว่า บรรดาสาวกของมุหัมมัด !!!³

¹ รายงานโดย อะห์มัด (4/147,5/417,422) อบู ดาวด (418) อิบันุ มาญูษ (689) มีใน อัช-ชะวาอิด ว่า เป็นสายรายงานที่ดี

² พากอัล-เอาจร้อยบียะสุ คือพากหนึ่งที่กล่าวหาว่า ญูบริล นำหุ่นไปให้ มุหัมมัด ในขณะที่อาลี คือผู้ที่สมควรจะได้รับ พากเขางึงกล่าวว่า “อัล-อะมีน(ท่านนี้ผู้ซึ่งสัตย์) ไม่รักษาสักจะ และปิดบังจากการไม่ให้ท่านอิมาม ” จงดูเดิด พื้นที่ของมุสลิม ว่าพากเขา กล่าวหาเช่นนี้ได้อย่างไร ในขณะที่อัลลุสุ ทรงประกาศว่า

﴿نَزَّلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ﴾

ความว่า : อัลกรอก นำลงมาโดยผู้มีอิมามและอุยิง [อัลกุอรุอุ 26:193]

และในโคงการอื่นมีว่า

﴿مُطَاعِثَةً أَمِينٍ﴾

ความว่า : เขาคือผู้ที่ได้รับการเชื่อฟังและเป็นผู้ที่มีอิมามและอุยิง[อัลตักวีร 18:21]

แล้วจะให้เราคิดเช่นไร กับความเชื่อที่สกปรกของรอฟิ ภูริษักนี่ ?

³ ดู มินยาจ อัล-สุนนะสุ ของ อิบันุ ตัยมียะ (1/24)

เชค อับดุลลอห์ อัล- ญะมีลีย์ ได้บันทึกในหนังสือของท่าน “บัชล อัล- มัจญูสุด พี มุชาบะ อะซุ อัร- รอฟี ญะนะอุ ลิ อัล- ยะสุด” ว่า ในส่วนคล้ายของซีอิจ ญูรอฟี ญะนะอุ กับข้อความของการกล่าวผู้อื่นว่าเป็น ก้าฟิรุ ทรัพย์สมบัติและชีวิตของผู้อื่นเป็นสิ่งที่อนุญาตและสนับสนุนให้กระทำการละเมิดสิทธิได้

เชค อับดุลลอห์ อัล- ญะมีลีย์ กล่าวว่า ยิ่งได้แบ่งมนุษย์เป็นสองประเภท ประเทศา格คือ ยิว และประเทศาที่สองคือ อัล- อุมามีญูน (พวกโกรกิม หรือคนอื่นที่ไม่ใช่ยิวทั้งหมด) ซึ่งพวกเขามิใช่ยิว พวกยิวได้ยึดมั่นว่าพวกเขานั้นที่เป็นพวกมุสลิมผู้ศรัทธา ส่วนคนอื่นนั้น เป็นก้าฟิรุที่ไม่รู้จักอัลลอห์ และ ได้มีการบันทึกในคัมภีร์ตلامุด ว่า ทุกประชาชาติที่ไม่ใช่ยิว เป็นก้าฟิรุ แม้กระทั้งนบีอีชากไม่พ้นจากการกล่าว หาว่าเป็นก้าฟิรุตามการยึดมั่นของยิวดังที่ได้มีการบันทึกในตلامุด ด้วยการบอกถึงคุณลักษณะของอีชาว่า “อีชาตนั้นเป็นก้าฟิรุ เขาไม่รู้จักอัลลอห์” ซีอิจ ญูรอฟี ญะนะอุ ยังได้ยึดมั่นอีกว่า พวกเขานั้นที่เป็นมุสลิมผู้ศรัทธา ส่วนที่มุสลิมคนอื่นๆ ที่ไม่ใช่พวกเขานั้นเป็นก้าฟิรุ ที่มุตัด (ตกศาสนา) พวกนี้ไม่มีสิทธิใดๆ ในศาสนาอิสลาม เหตุผลที่ซีอิจ ญูรอฟี ญะนะอุได้กล่าวร้ายต่อมุสลิมนั้น เป็นจากมุสลิมไม่ได้ยึดถืออิمامะหุ ตามหลักการยึดมั่นของรอฟี ญะนะอุที่พวกเขายึดมั่นว่า อิمامะหุนั้นเป็นรุกัน หรือหันน์ในหลักการของศาสนาอิสลาม และผู้ใดที่ไม่ได้นำ อิمامะหุ ตามซีอิจ ญูรอฟี ญะนะอุมาใช้ ผู้นั้นคือ ก้าฟิรุ ใน การยึดมั่นของพวกซี อะญูรอฟี ญะนะอุ เมื่อกับการไม่ได้กล่าวปฏิญาณตน (ชะยาดะอุ) หรือปฏิเศธหลักศาสนาบาง ประการ จนถึงขั้นที่พวกซี อะญูรอฟี ญะนะอุ ให้ความสำคัญ กับเรื่องนี้เป็นอันดับแรกจากกฎ บัญญัติต่างๆ ของศาสนา อีกหลายประการ

อัล-บารกีย์ ได้รายงาน นจาก อบุ อับดุลลอห์ เขายังได้กล่าวว่า “ไม่มีใด ตามศาสนาของท่านนบีอิบรอหิม นอกจากเราและซีอิจ ญะนะอุ ของเราเท่านั้น นอกจากนี้จากนั้นคือผู้ที่ปฏิเสธ” และมีการบันทึกในหนังสือตัฟซีรของอัล- ญุ มีร รายงานจาก อบุ อับดุลลอห์ เขายังได้กล่าวว่า “ไม่ควรนับถือศาสนาอิสลาม จนกระทั่งถึงวันกิยามะหุ นอกเสีย จากพวกเรา(ซากซีอิจ ญะนะอุ)เท่านั้น”¹

¹ บัชล อัล- มัจญูสุด พี มุชาบะ อะซุ อัร- รอฟี ญะนะอุ ลิ อัล- ยะสุด โดย อับดุลลอห์ อัล- ญะมีลีย์ 2/599, 568 ดูข้อมูลเพื่อเติม เกี่ยวกับ การที่ซีอิจ ญะนะอุ กล่าวหมายมุสลิมว่าเป็นก้าฟิรุจากหนังสือ “อัช-ซีอิจ ญะนะอุ อัล- อิชนา อะชาเรียะหุ วาตักฟิรุอุม ลิ อุมูน อัล- ญุ สลิมีน”

รอฟิญาณสุ่มความเชื่อเกี่ยวกับบรรดาอิมามอย่างไร ?

รอฟิญาณสุ่มว่าบรรดาอิมาม เป็นผู้ที่มีมนต์มนตร์ (ปลอดปาป) พากเขายังรู้ถึงสิ่งที่เร้นลับ ต่างๆ อัล-กุลัยนีย์ ได้บันทึกใน “อุศุล อัล-กาฟีย์” จากอิมามกลุ่ม อุฟร อัศ-ศอดิก ว่า : พากเราเป็นคลังแห่งความรู้ของอัลลอห์ เป็นผู้แปลคำสั่งของพระองค์ พากเราถ้วนบิสุทธิ์และปลอดจากการมิดทุกประการ ทุกคนถูกสั่งให้เชื่อฟังเจ้า และห้ามทำผิดต่อเจ้า พากเราเป็นหลักฐานอันชัดแจ้งของอัลลอห์ ต่อผู้ที่อยู่ใต้ฟากฟ้า และหน้าแผ่นดิน¹

ในหนังสือดังกล่าว อัล-กุลัยนีย์ ยังได้รายงานจากกลุ่ม อุฟร อีกเช่นกันภายใต้บทที่ว่า “บรรดาอิมามนั้นถ้าต้องการจะรู้สิ่งใดก็สามารถหยั่งรู้สิ่งในสิ่งนั้น” กล่าวว่า : “แท้จริงอิมามนั้นมีเครื่องที่อย่างรู้สิ่งใดที่อย่างรู้สิ่งใด แต่แท้จริงพากเขาจะรู้ว่าเมื่อใดพากเขาจะเสียชีวิต และพากเขาจะไม่ตายนอกเสียจากด้วยความต้องการของพากเขาเอง”²

โคมัยนีย์ ผู้ล่วงลับได้กล่าวในหนังสือของเขาว่า ตะหริร อัล- วาสีลละอุ ว่า : “แท้จริงบรรดาอิมามของเรามีหน้าที่ที่ประเสริฐ มีตำแหน่งที่สูงส่ง และเป็นผู้ปกคลองโลกนี้ทั้งมวล ” และได้กล่าวอีกว่า “แท้จริงสำหรับพากเรา (อิมามสิบสอง) มีสถานภาพที่สูงส่ง ณ อัลลอห์ แม้มลาอิกละฮุหรืออนบีเห็นก็เทียบเคียงไม่ได้”³

จนกระทั่งพากซีอะฮุรอฟิญาณสุ่มได้กล่าวไคลลีนีขึ้นว่าความเชื่อว่า บรรดาอิมามของซีอะฮุนั้น ดีกว่าบรรดาอิมามที่หัวหน้ามุสลิมแต่ท่านบีมุหัมมัดเท่านั้น อัล-มัจญูลีชีย์ ได้บันทึกในหนังสือของเขาว่า “มิรุอาต อัล-อุกุล” ด้วยคำกล่าวที่ว่า “แท้จริงแล้ว บรรดาอิมามทั้งหลายนั้น ย่อมดีกว่าบรรดาอิมามที่หัวหน้ามุหัมมัดของเราเท่านั้น”⁴

ความคลั่งไคลลีของพากซีอะฮุไม่ได้มีเพียงดังที่กล่าวมาเท่านั้น แต่พากเขายังเชื่ออีกว่า บรรดาอิมามนั้นคือผู้บริหารโลกนี้ทั้งมวล ดังที่ อัล- คุอีย์ ได้กล่าวในหนังสือของเขาว่า “มิศบานุ อัล-ฟุเกาะฮาอ์” ว่า : “สิ่งที่ปรากฏจะเอาจริง คือ ไม่มีผู้ใดมาเทียบเทียบกับบรรดาอิมามได้ในการบริหารโลกใบนี้ ดังที่มีสายรายงานมา เนื่อง เพราะพากเขายังคงได้มีการสร้างของอัลลอห์ พากเขารู้สึกเห็นใจใน การสร้างมัคคูลา(สิ่งที่ถูกสร้างทั้งมวล) หากไม่ใช่พากบรรดาอิมามก็จะไม่มีการสร้างมนุษย์ทั้งมวล เพราะการที่ได้สร้างมนุษย์ขึ้นมาันก็เพื่อบรรดาอิมาม พากเขาก็สามารถสร้าง ยิ่งไปกว่านั้นพากเขาก็ผู้สร้างนอกเหนือจากอัลลอห์ ก ารปกคลอง เช่นนี้เหมือนดังที่อัลลอห์ ทรงได้ปกคลองมัคคูลา”⁵

ขอสอบถามด้วยพระองค์อัลลอห์ ข้าพเจ้าขอให้ห่างไกลจากการ เลยเดิด และบิดเบือนทางศาสนาเหมือนพากซีอะฮุดังกล่าว บรรดาอิมามเป็นสาเหตุในการสร้างมัคคูลาได้อย่างไร ?!! บรรดาอิมามเป็นเหตุในการไม่เจ้าได้เช่นไร ?!! และมนุษย์ได้ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อการภักดีต่ออิมามของซีอะฮุอย่างนั้นหรือ ?!! ซึ่งอัลลอห์ได้ตรัสในอักฤษานแล้วว่า

¹ ดู อุศุล อัล-กาฟีย์ โดย อัล-กุลัยนีย์ (1/165)

² หนังสือเล่มเดียวกัน (1/258)

³ ตะหริร อัล-วาสีลละอุ โดย โคมัยนีย์ หน้า 52, 94

⁴ มิรุอาต อัล-อุกุล ฟี ชาระฮิ อัคบารุ อาล อาระสุล โดย อัล-มัจญูลีชีย์ 2/290

⁵ มิศบานุ อัล-ฟุเกาะฮาอ์ โดย อุบู อัล-กอซีม อัล-คุอีย์ (5/33)

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

ความว่า “ข้าไม่ได้สร้างญี่ปุ่นและมนุษย์ นอกเสียจากเพื่ออิบ้า ดะสุ (จรรยาบรรณ) ต่อข้าเท่านั้น”
[อัช-ชาเรียต 51:56]

ด้วยพระองค์อัลลอห์ ข้าพเจ้าขอห่างไกลจากความเชื่อดังกล่าว นั้น ซึ่งเป็นความเชื่อที่บิดเบือนศาสนาและห่างไกลจากอัลกุรอานและสุนนะฮุอันบิรุสุทธิ

ชัยคุลลิสلام อิบัน ตัยมียะสุ ได้กล่าวว่า : “พวกรอฟิฎูร์อุ้มหัวว่า ศาสนานั้นเป็นสิทธิของบรรดาผู้รู้และผู้นำศาสนา สิ่งเหลาดีอีสิ่งที่พากเขาว่าเหลาด และสิ่งที่惚รอมก็คือสิ่งที่พากเขาว่า惚รอม ศาสนาก็ คือสิ่งที่พากเข้าบัญญัติ”¹

ถ้าท่านต้องการที่จะรู้ว่า พวกรอฟิฎูร์อุ้มนั้นเข้าขั้นชีริก กุฟร และเลยเดิดเช่นไร –ขออัลลอห์ทรงให้เราแม้เวลาห่างไกลจากสิ่งนั้น - ก็จงอ่านคำกลอนที่เขียนโดย อิบรอหิม อัล-อาเมลีย์ ที่ยกย่องท่านอะลี ว่า :

โไอ อุญ ชะสัน ผู้เป็นตัวตน แห่งพระเจ้า
ท่านผู้รู้ ความลึกลับ ทุกแห่งหน
ท่านคือผู้ คุ้มครอง แห่งจักรวาล
ชีวิตท่าน ท่านเอง เป็นเจ้าของ

ท่านคือเจ้า ความเกรียงไกร อันสูงล้ำ
แม่มีเด่น ก็ไม่อาจ ปิดบังท่าน
ทั้งสายสาร ศิชล ท่านครอบครอง
แม้นท่านร้อง สั่งให้ตาย วอดaway พลัน

อีกผู้หนึ่งที่เขียนบทกลอนยกย่องท่านอะลี เช่นกันคือ อะลี บิน สาลัยمان อัล-มะซีดีย์ ซึ่งมีว่า :

โไอ อุญ ชะสัน ผู้เป็นคุ้นงาอันประเสริฐ
ผู้เคียงพระเจ้า และวิญญาณแห่งเวรสาล
เป็นจันทร์เพียงอันเรืองรอง เป็นทั้งตะวันแห่งปัญญา
เป็นบ่าวแห่งราชา ทั้งที่ท่านคือราชนย์
นบีเรยกหาท่านยามวันชีวันจะมลาย
ชี้แจงແດลงไข่ในวันแห่งชุดดิรา
กว่าท่านนี้เป็นผู้นำเหล่าศรัทธาต่อจากเรา
ทั้งศักดิ์แห่งผู้นำก็มอบให้
กาลต่อไปทุกอย่างนั้นเพียงท่านครอบครอง
โไอท่านผู้รู้ทุกสิ่งในทรวงอก
ท่านผู้เรยกให้ศพพื้นจากสุสาน
พิพากษาวันกิยามะอุท่านจัดการ

ท่านคือผู้พึง ทั้งเห็นและรับรู้
 ท่านปรีชา และสามารถในทุกอย่าง
 ปราศจากท่าน ในนเลยก้าวจะโคจร
 ดาวทั้งมวลในนเลยกะเคลื่อนตัว
 ท่านผู้รู้ทุกสิ่งบนแผ่นดิน
 ท่านผู้พุดกับชนผู้บันทึก
 'ไม่มีท่าน มูชาหรือจะพูด
 มหาบริสุทธิ์อื้อผู้สร้างท่านขึ้นมา
 ท่านผู้เห็นความลับของชื่อท่านในสากล
 ความรักท่านเดิดจรัสดังสุริยันที่ส่องแสง
 ผู้เดียวเดือนดาวท่านและชิงชั่ง
 เปรียบเหมือนดังน้ำมันที่ดำสนิท
 ผู้ใดที่ล่วงลับ และผู้ใดที่จะเกิด
 ทั้งเราะสูต และบรรดาเหล่านี้
 ทั้ง กอัลม เลานุมะหุฟูช และจักรวาล
 บ่ากทุกนาม ล้วนเป็นสิ่งที่ท่านครอง
 อบู อะสัน อิ่ม ผู้คุณทุกสรรพสิ่ง
 ที่พักพิงผู้ถูกขับและผู้แหน
 ผู้ใจน้ำแก่คนรัก ในวันนั้น
 ปฏิเสธท่าน ย่อมไม่เชื่อต่อวันฟื้นชีพ
 อบู อะสัน อิ่ม อะลี ผู้เกรียงไกร
 ความภักดีที่ฉันมีส่องแสงเจ้าในสุสาน
 ชื่อท่านนั้นเป็นเครื่องหมายยามคืนขัน
 ความรักท่านนำพาฉันสู่สวรรค์ท่าน
 ด้วยท่าน อิ่ม อะลี ฉันได้เข้า
 เมื่อการแห่งพระเจ้าผู้สูงส่งได้มานถึง
 และเสียงเรียก ให้ไปแล้ว ให้ไปแล้ว
 มีหรือท่านจะทิ้งไว้ทางผู้ที่เคียงข้าง

มีมุสลิมที่ยึดมั่นกับหลักคำสอนของอิสลามคนใดบ้างสามารถล่าวบทกว扬 (มนูษย์ด้วยกัน) เช่นนี้ ? ขอ
 สถาบันด้วยอัลลอห์ แท้จริงชាមญาอิลัยฮ์ ยังไม่ตกในการตั้งภาคี (ซิริก) การปฏิเสธ และความเลยเดิดถึงขันที่รอปิ
 เภสัชเป็นอยู่ดังที่เห็นนี้

rophic ภูมิความเชื่อเกี่ยวกับ อัล-ร์อจูญะ อหสุ (การฟื้นอีกครั้ง) อย่างไร?

พวกรอ phic ภูมิความเชื่อในนี้ อัล-มุฟีด ได้กล่าวว่า “พวกรอ มีภูมิความเห็นว่า ผู้ที่ตายไปแล้วบางส่วนจำนวนมากต้องฟื้นขึ้นอีกครั้ง (ก่อนวันกิยามะอุ) อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้”¹ นั่นก็คือในช่วงท้ายชีวิตโลกของมนุษย์ที่พวกรอ เรียกว่า อัล-กออม (ผู้ยืนหยัด) จะออกมากจากที่หลับซ่อน และประหารศัตรู ที่เป็นนักการเมืองทั้งหมด หลังจากนั้นจะคืนสิทธิ์ทั้งหมด ให้เป็นของชีอะห์ ซึ่งถูกแยกยังคงไปโดยพวกรอ เป็นเวลาหน่วยศัตวรรษ²

ชัยยิด อัร-มุรตะภู ในหนังสือ อัล-มะสาอิด อัน-นาศีริยะ อุํ ได้กล่าวว่า : อนุ บักรุ และคุณว จะถูกจับ การเข่นบนต้นไม้ ในวันแห่งการปักกรองของอัล-มะอุดีย์ อีกามคนที่สิบสอง ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นผู้ยืนหยัดแห่งครอบครัว มุหัมมัด ต้นไม้ที่นั้นเป็นต้นไม้ที่เชี่ยวชาญ แต่หลังจากที่คนทั้งสองถูกนำไปทางเขนไว้ มันก็จะแห้งตาย³

อัล-มัจญูลิสซีย์ ในหนังสือ หักกุลยะกีน ได้รายงานจาก มุหัมมัด อัล-ባกิร ว่า : “เมื่อกำเนิดมะอุดีย์ อาชี ชะอุก์จะฟื้นขึ้น เพื่อมารับการลงทัณฑ์ที่ผิดประเวณี”⁴

ความเชื่อในเรื่องนี้ เติบใหญ่มาเรื่อยๆ จนกระทั่งพวกรอ เชื่อว่า ชีอะห์ และบรรดาอิมามทุกคนของพวกรอ จะฟื้นขึ้นพร้อมกับคู่ปรับของพวกรอทั้งหมด ความเชื่อในนี้แสดงให้เห็นถึงความเดียดแడ็นที่สุดอยู่ในหัวใจของพวกรอ และได้กล่าวมาเป็นเรื่องราวไว้สารที่พวกรอ กุญแจ อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือที่พวกรอจะใช้ในการปฏิเสธวันอาทิตย์

การฟื้นอีกครั้ง หมายถึง การที่ได้ล้างแค้นหรือแก้แค้นต่อผู้ที่เป็นศัตรูของชีอะห์ แต่แล้วใครเล่าคือศัตรูของชีอะห์ ?? พี่น้องมุสลิม ทั้งหลาย การรายงานดังกล่าวได้ชี้ให้เห็นถึงความอิจฉาวิชญาของชีอะห์ คุณต่อมุสลิม ด้วยกัน และความจริงกากดีของพวกรอชีอะห์ต่ออิวและคริสตีียน

อัล-มัจญูลิสซีย์ ได้บันทึกในหนังสือของเข้า บินารุ อัล-อัน瓦รุ “รายงานจาก อนุ บัศรี จาก อนุ จับดุล ลดุส กกล่าวว่า : เขายังได้บอกแก่ฉัน ว่า “โอ้ อนุ มุหัมมัด ฉันรู้สึกเหมือนกับว่าฉันเห็นการลงมาของท่าน อัล- กออม (ผู้ยืนหยัด) สูญเสียด อช-ชะอุลยะ อุํ พร้อมกับครอบครัว เขาย...” จนถึงคำ พูดของเขายิ่ว่า ฉันได้ถามว่า : แล้วพวกรอที่ไม่ใช่มุสลิมเขาจะได้รับการตอบแทนจากผู้ยืนหยัด เช่นไร? อนุ บัศรี ตอบว่า : ให้การผ่อนปรนต่อพวกรอ เมื่อคนที่ท่าน เวลาสูด ศีลอดลัดอุํ อะลัยอิรัสลัล้ม ได้ผ่อนปรนต่อพวกรอ ด้วยการที่พวกรอต้องจ่ายภาษี ในขณะที่พวกรอ เป็นผู้ที่นำเงินมา” ฉันก็ได้ถามว่า “แล้วใครคือศัตรูของพวกรอ?” เขายังตอบว่า : โอ้ อนุ มุหัมมัด !! ศัตรูนั้นคือคนที่ ขัดแย้งต่อพวกราใน การปักกรอง(อิมามะอุ) ของเรา แท้จริงแล้ว อัลลดุส ได้halbatal เลือดเนื้อของพวกรอ เมื่อ เดี๋ย

¹ ดู อะ瓦อิด มะกอลาต โดย อัล-มุฟีด หน้า 51

² ดู อัล-คุภูญ อัล-อะรีภูมิ โดย มุหิบบุดดีน อัล-คอภูบ หน้า 80

³ ดู อะ瓦อิด มะกอลาต โดย อัล-มุฟีด หน้า 95

⁴ ดู หักกุลยะกีน ในหน้า 347

หยินยัดมาถึง แต่วันนี้ สิ่งดังกล่าววนั้นยังเป็นสิ่งที่ต้องห้ามสำหรับพวกราและพวกร่านอยู่ เมื่อผู้รีกหัดลงโทษพวกรา เขาเพื่ออัดลองชุ่น เพื่อเราะสูด และเพื่อพวกราทุกคน ก็จะไม่มีความล่อลงท่านอีก”¹

พินช่องมุสลิมดูซิครับว่าอิمامมะอุดีร์ ของชาวชีอะห์ ได้ยอมผ่อนปรนทุกอย่างให้กับปิยะและคริสเตียน แต่ในขณะเดียวกันพวกราทำสิ่งที่ไม่สอดคล้องกับพวกราหนึ่นคือชาวสุนนะห์ มีคำกล่าวของชีอะห์ผู้นี้ว่า นี่คือการตอบแทนต่อผู้ที่เป็นศัตรูต่ออะหรูลบัยดุ แต่ชาวสุนนะห์ไม่ได้เป็นศัตรู ดังนั้นพวกราไม่ต้องได้รับการตอบแทนด้วยการหลังเลือดจากอิمامมะอุดีร์ ของพวกรอฟิฎญาห์

ฉันขอบอกให้ทราบว่า มีการรายงานจำนวนมาก จากรอฟิฎญาห์ ที่ยืนยันว่า อัน-นาศิบะ หุ่นที่พวกรา หมายถึงก็คือชาวสุนนะห์ ดูข้อมูลเพิ่มเติมในเรื่องนี้ได้จากหนังสือ อัล-มหาลิน อัน-นัสานิยะห์ โดย หุسن อา ละ อุศุฟร์ อัด-ดาวอซีร์ อัล-บะห์รอนีย์, อัช-ซิยาบ อัช-ชากิบ ฟี บะยาน มะอุนา อัน-นาศิบ โดย ญูซุฟ อัล-บะห์รอนีย์

อะไรมีความเชื่อ ตะกียะสุ (การเสแสร้ง) ของพวกรอฟิฎูร์ ?

นักวิชาการของพวก รอฟิฎูร์คนหนึ่ง ได้ให้ความหมาย ตะกี ยะสุ ว่า คือ "การที่ท่านพูด หรือทำในสิ่งที่ท่านไม่มีความเชื่อ เพื่อที่จะระงับภัยที่จะมาถึงตัวท่าน หรือทรัพย์สมบัติ หรือมีจุดประสงค์เพื่อคงซึ่งความมีเกียรติของท่านไว้"¹

พวกรอฟิฎูร์เห็นว่าท่านเราสูญเสียลักษณะเด่นๆ ของตน คือ อัลลัลลอห์ บิน อุบัยย์ บิน สาลุ ในการพยายามหักห้ามมุนาฟิกผู้นี้ โดยที่ท่านได้ละหมาดศพของเข้า อุਮรได้ถามว่า : อัลลัลลอห์ ไม่ได้ห้ามท่านทำ เช่นนี้หรือ ? ท่านเราสูญเสียตอบว่า : ข้าก่อน ท่านไม่รู้สิ่งที่ฉันขอให้เข้า แท้จริงฉัน ขอว่า ขออัลลัลลอห์ ทรงสุณไฟในท้องของเข้า จนเต็มไฟในสุสานของเข้า และจะเผาเขาด้วยไฟอันหมกไหม²

โอ้มุสลิม!! จงดูเติดว่าคนพากนี้ปั้นเรื่องโกลგอยใช้ဘหะของท่าน เรายังสูญเสียลักษณะเด่นๆ ของตน ให้หายไปแล้ว ! เราจึงได้หรือ ว่าบราดาสาวาของท่าน นบีจะเมตตา ต่อมุนาฟิกผู้นี้ ในขณะที่ท่านนบีเปลี่ยนด้วยความปราณีต่อพวกเขากลับสถาปัตย์ !?

อัล-กุลัยนีย์ ใน อุศุล อัล-กาฟีย์ บันทึกจาก อุบัยย์ อับดิลลาห์ ว่า : นี่ อุบัยย์ อุมร แท้จริงเก้าในสิบของศาสนาก็คือ การเสแสร้ง(ตะกียะสุ) ไม่มีศาสนาสำหรับผู้ที่ไม่ทำเช่นนั้น การเสแสร้งต้องทำในทุกเรื่อง ยกเว้นการทำมีน้ำมา และการไม่ลูบบันถุงเท้าหนัง(ในการอาบน้ำละหมาด)

อัล-กุลัยนีย์ ได้บันทึกจาก อุบัยย์ อับดิลลาห์ อีกเช่นกันว่า : จงปกป้องศาสนาของพวกเจ้า และจงรักษามันไว้ด้วยการเสแสร้ง เพราะแท้จริงไม่มีإيمانสำหรับผู้ที่ไม่เสแสร้ง³

จังกระทั้งพวกรอฟิฎูร์ ถึงขั้นที่ว่าอนุญาตให้สถาบันนอกเหนือจากพระองค์อัลลัลลอห์ เพาะะถือว่าเป็น การเสแสร้ง!! เรื่องความคุ้มครองจากอัลลัลลอห์ให้ห่างไกลจากสิ่งนั้นด้วยเต็ม

อัล-หุว อัล-ามิลีย์ ได้บันทึกในหนังสือของเขาวะสาอิล อัช-ชีอะห์ ว่า รายงานจาก อิบนุ บะกีรุ จาก อะราอี เรายัง สูญเสีย จำก อุบัยย์ อับดิลลาห์ ว่า : ฉันบอกแก่ อิบนุ บะกีรุ ว่า "แท้จริงเมื่อครั้งที่เราได้เดินผ่าน กลุ่มพวกเข้า พวกรอกี๊ได้ขอให้เราสถาบันเกียวกับสมบัติของเราว่าเราได้จ่ายอะกาตแล้ว" อิบนุ บะกีรุ กล่าวว่า "นี่ ชารอเราะห์สุ ! หากเจ้ารู้สึก หัวดกลัว ก็จงสถาบันตามที่พวกเข้าต้องการ" ฉันถามว่า ให้ฉันพูดเพื่อให้ฉันหลุดพันและอิสระจากพวกรันนี้ใช่ไหม ? อิบนุ บะกีรุ ก็ตอบว่า ทำในสิ่งที่พวกเข้าต้องการ อีกรายงานหนึ่งจาก สิมายะห์ จำก อุบัยย์ อับดิลลาห์ กล่าวว่า "เมื่อผู้ใดสถาบันด้วยการเสแสร้งทำให้เข้าไม่ได้รับอันตราย ถึงแม้เขากลีบดที่จะทำเช่นนั้น แต่เขาก็จำเป็นต้องทำ"⁴

¹ ดู อัช-ชีอะห์ ฟิ อัล-มีชาน โดย มุหัมมัด ณูะวاد มุมนียะห์ หน้า 47

² ดู ฟุรุห์ อัล-กาฟีย์ เรื่อง อัล-ณูะนาอิช หน้า 188

³ ดู อุศุล อัล-กาฟีย์ ของ อัล-กุลัยนีย์ หน้า 482-483

⁴ ดู อะสาอิล อัช-ชีอะห์ โดย อัล-หุว อัล-ามิลีย์ 16/136-137

ดังนั้น พวกรอพิ เกราะ อุจึงถือว่า ตะกิ ยะสุ หรือการเสแสร้ง เป็นสิ่งที่จำเป็นต้องทำ และไม่สามารถที่จะดำเนินบนแนวทางของพวกรเขาได้ ถ้าไม่ใช่วินิจ พวกรเขاجะเรียนรู้มันทั้งลับๆ และโดยเบิดเผย และใช้มันเมื่อมีเหตุคับขันที่ต้องใช้ ดังนั้นจงระวังและระวังพวกรอพิ เกราะ อุอย่างยิ่งยวด

อะไรมีความเชื่อ อัล-มีนะอุ (ดินศักดิ์สิทธิ์) ของพวกรอฟิเกะอุ ?

ความหมายของอัล-มีนะอุคือ ดินบริเวณหลุมฝังศพท่านหุสsein เจาะภูเขาหงส์อันสูง ชื่นมุหัมมัด อัน-นุมาน อัล-หาริษย์ เป็นบุคคลหนึ่งที่ทำให้พากเข้าหลังทาง ซึ่งถูกนานนานว่าเป็น “อัช-ซัยคุล อัล-มุฟีด” ได้อ้างในหนังสือของเข้า อัล-มะชาڑ จาก อบู อับดิลลาห์ ว่า : ดินจากหลุมศพท่านหุสsein เป็นยาบำบัดสำหรับทุกโรคภัย มันเป็นยา อันยิ่งใหญ่

และอับดุลลอห์ กล่าวว่า : พวกรท่านจะเปิดปากทารกของพวกรท่านด้วยดินจากหลุมฝังศพท่านหุสsein

ยังมีรายงานอีกว่า : มีผ้าจำนวนหนึ่งถูกส่งไปยัง อบู อะชัน อัร-วิญโญ จาก ครุฑาน ระหว่างผ้ามีดินติดอยู่ ผู้ที่มาส่งผ้านั้นจึงถูกถามว่า มันเป็นดินอะไร ? เขตอบว่า : ดินจากหลุมศพหุสsein ไม่มีอะไรที่ถูกส่งนอกเสียจากต้อง มีดินนี้ติดไปด้วย และยังกล่าวอีกว่า : มันเป็นดินที่ให้ความสงบสุขด้วยความประสงค์ของอัลลอห์

ยังมีรายงานอีกเช่นเดียวกันว่า มีชายผู้หนึ่งได้ถาม อัช-ศอดิก ถึงการกินดินดังกล่าว อัช-ศอดิก ตอบว่า : เมื่อใดที่ท่านจะกินให้กล่าวว่า โอ้ องค์ภิบาล ข้าขอจากพระองค์ด้วยสิทธิแห่งมลาอิ ภะฮุสซิงคบคุณดินนั้นอยู่ และด้วยสิทธิแห่งนบีผู้เก็บมันไว้ และด้วย สิทธิแห่งผู้สืบสานที่พำนักอยู่ ณ ที่นั้น ข้าขอให้ พระองค์ทรงประทาน ความสันติ แก่นบีมุหัมมัด และครอบครัวของ ท่าน และขอให้พระองค์ทรงทำให้เป็นยาบำบัดแก่ทุกโรคภัย ให้เป็น ความปลอดภัยจากทุกสิ่งที่อันตราย และให้เป็นสิ่งป้องกันจากทุกความชั่วร้ายทั้งปวง

อบู อับดิลลาห์ ถูกถามถึง การใช้ดินจากหลุมฝังศพ ห้มชะอุ(ลงของท่านนบี) และหลุมศพหุสein ว่าอันไหน ประเสริฐกว่า ท่านตอบว่า : ประคำที่ทำมาจากการแปรเปลี่ยนหลุมศพ หุสein จะกล่าวต่อไปด้วยมือโดยที่เจ้าของไม่ต้อง กล่าวมัน¹

ขณะเดียวกันรอฟิเกะอุยังข้างอีกว่า ชีอะหุกำเนิดมาจากดินพิเศษ พวกรสุนนีย์นั้นถูกสร้างมาจากการดินชนิด คืน แล้วดินทั้งสองชนิดถูกนำมาเคลือบกัน ดังนั้น บางครั้งที่พวกรชีอะหุทำ นั่นคือผลมาจากการดินของพวกรสุนนีย์ ส่วน ความดีของชาวนสุนนีย์ก็คือผลมาจากการดินของพวกรชีอะหุ ในวันกิยามะอุ ความชั่วและบาปของชีอะหุ จะถูกโยนให้ พวกรสุนนีย์จนหมดสิ้น และความดีของสุนนีย์จะกลับไปเป็นของพวกรชีอะหุ²

¹ ดู หนังสือ อัล-มะชาڑ โดย อัล-มุฟีด หน้า 125

² ดู อิลล อัช-ชะรออิอุ หน้า 490-491 และ บิหาร อัล-อัน瓦ร เล่ม 5 หน้า 247-248

รอฟิฎูร์ความเชื่ออย่างไรต่อชาวสุนนี?

รอฟิฎูร์ ถือว่าสมบูรณ์และเลือดของชาวยะสุนนีเป็นที่อนุมัติให้ยืดและหลังได้ อัล-เศาะดูค ได้บันทึกในหนังสือ อัล-อิลล รายงานจาก ดาวดู บิน ฟิรอก อุด ว่า : ฉันได้ถามอบู อับดิลลาห์ ถึงพวกสุนนีว่า ท่านมีความเห็นอย่างไร ? ท่านตอบว่า : เลือดคนนี้หลงได้ แต่ฉันกล่าวว่าท่านจะถูกทำกลับเข่นเดียวกัน ดังนั้นให้ท่านเชื่อถือกลับด้วย กำแพง หรือจมพากเขาในทะเล เพื่อมิให้ท่านถูกจับได้ ฉันถามต่อว่า : แล้วสมบูรณ์ของพวกเขามาเล่า ? ท่านตอบว่า : เท่าใดที่ท่านเอาได้ก็จะเอามันมา¹

รอฟิฎูร์ สมองว่าทารกที่เกิดมาจากการพากษาล้วนเป็นผู้ปฏิสุทธิ์ แต่สำหรับผู้อ่อนน้อมิใช่ เช่นนั้น ยาชิม อัล-บะห์รอนี ได้บันทึกในหนังสือของเขาว่า อัล-บุรษาน รายงานจาก มัยซัม บิน ยะห์ยา จากญูะ อุฟร บิน มุหัมมัด ว่า “ไม่มีผู้ใดที่เกิดมาออกเดี่ยวจากอิบลีสจะอยู่ด้วยในขณะนั้น หากเขารู้ว่าทารกที่เกิดมาในเป็นชีอะห์ เขาก็จะสักดักกัน ทารกนั้นจากการร้ายชั้ยภูมิ ถ้าหากทารกนั้นไม่ใช่ชีอะห์ อิบลีสก์นำนิวัชีของเข้าไปอัดในทวารหนักของทารกที่เป็นเพศชาย เนื่องจากด้านหน้าเป็นอวัยวะเพศไม่สามารถจะอัดนิวัชีได้ เหตุผลเพื่อ จะทำให้ทารกนั้นเป็น คนไม่ดี และหากเป็นเพศหญิง ก็จะอัดนิวัชีของเขายังใน อวัยวะเพศเพื่อให้ทารกนั้นเป็นคนเลว ด้วยเหตุนี้ องทารกจึงร้องให้อย่างรุนแรงในขณะที่เกิดมาจากการท้องแม่²

ชีอะห์รอฟิฎูร์ยังถือว่ามนุษย์ทุกคนที่เกิดมาในเป็นลูกศิษยา (เกิดจากการผิดประเวณี)!! อัล-กุลัยนี ได้บันทึกในหนังสือของเขาว่า อัร-เราะฎูร์ มิน อัล-กาฟีย์ รายงานจาก อบู หัม扎ห์ จากรอบู ญูะอุฟร กล่าวว่า : “ฉันได้บอกแก่ อบู ญูะอุฟร ว่า แท้จริง สายพันธุ์ของพากเราบางคนได้ก่อลาภและตำหนิแก่ผู้ที่ขัดแย้งกับพากเขา” อบู ญูะอุฟร ก็ได้ตอบฉันว่า : เพียงพอแล้วในสิ่งที่ดีที่สุดของพากเขา และพูดต่ออีกว่า : ฉันขอสถาบันด้วย อัลลอห์!! โอ้ อบู หัม扎ห์ แท้จริงแล้วมนุษย์ทั้งหมดเป็นบุตรของญูจิที่ศิษยา(ผิดประเวณี) นอกเสียจากชีอะห์ของเราเท่านั้น”³

นอกจากนี้ ชีอะห์รอฟิฎูร์ยังมองว่า ชาวยะสุนนีนั้นตกลาภอย่างต่ำชั้กกว่าพากยิวและคริสต์ เพราะยิวและคริสต์นั้นเป็นก้าฟิรุโดยดังเดิม ในขณะที่ชาวยะสุนนี เป็นพากที่ตกลาภหลังจากที่เคยนับถือมาก่อน ประการหลังเป็นที่ยอมรับกันว่า 似نمกว่าประการแรก ดังนั้นพากชีอะห์รอฟิฎูร์จึงไม่นิ่งเฉยที่จะให้ความช่วยเหลือศัตรูเพื่อล้มล้างชาวยะสุนนี ดังที่เห็นเป็นประจำพยายามในประวัติศาสตร์⁴

¹ ดู อัล-มะหาสิน อัน-นัฟสาเนียะห์ หน้า 166

² ดู อัล-บุรษาน โดย ยาชิม อัล-บะห์รอนี 2/300

³ อัร-เราะฎูร์ มิน อัล-กาฟีย์ โดย อัล-กุลัยนี 8/285

⁴ ขยคุล อิสลาม อิบุน ตัยมียะห์ ได้กล่าวว่า พากรอฟิฎูร์ถือว่าพากตาตาร์(กองทัพมองโกล)ที่รบกับมุสลิม ดู มัจญูนุก อัล-ฟะตาوا (25/151) และดูหนังสือ กัยฟะ ตะคคละ อัต-ตาตาร์ บิลาด อัล-มุสลิมีน โดย ดร. สุลัยمان บิน หะมัด อัล- เอาดาห์ จงดูเดิมว่า พากชีอะห์ที่ริบกได้ให้ความร่วมมือกับผู้ที่เข้ามาครอบครองและยึดอำนาจประเทศของตนอย่างไร และหลักฐานที่ยืนยันคือการที่ชาวยะสุนนีถูกล้างหารโดยชีอะห์ที่ฟัดดูญะห์และอีกหลายฯ แห่งที่มีชาวยะสุนนีอาศัยอยู่!!

ในหนังสือ “วะสาอิล อัช-ชีอะห์” จาก อัล-ฟูร์ย์อุล บิน ยะสาร กล่าวว่า : ฉันได้ถาม อนุ ภูษะอุฟร ถึงสตรี ซึ่งอยู่ข้างสามาрадจ์ดการสมรสເຫຼືອໃຫ້ບໍາຫາວສູນນີ້ໄດ້ແໜ່ງ? ท่านตอบว่า : ໄນໄດ້ ເພວະພວກນີ້ເປັນກາຝຣ¹

ชาວສູນນີ້ເຮືອກພວກທີ່ເກລືຍດ້ານທ່ານ ອະລື ບິນ ອົບ ຖົມລົບ ວຸວໂຄລົບ ວ່າເປັນ ນະວາ ຕົບ ແຕ່ພວກ ຊື້ອະຍຸກລັບເຮືອກຫາວສູນນີ້ວ່າເປັນ ນະວາ ຕົບເສີມ ດ້ວຍເຫດຸ່ງທີ່ชาວສູນນີ້ ຍ່ອມຮັບກາຣເປັນອິມາມຂອງທ່ານອຸ່ນ ບັກງຸ, ອຸມັງ ແລະ ອຸ່ນມານ ກ່ອນທ່ານອະລື ພວກເຮົາກັບກາຣຍກຍ່ອງ ອຸ່ນ ບັກງຸ, ອຸມັງ ແລະ ອຸ່ນມານ ແໜຶກວ່າອະລື ໃນສັນຍາຂອງທ່ານທ່ານເຈົ້າສູລ ສົ້ອລລັດລອອຸ່ນ ອະລັບຍືວະສັລລັມ ຍັງມີໜົວໃຈ ລັກງຽນໃນເຮືອນນີ້ກີ່ຄືອ ອົບນຸ່ງ ອຸມັງ ໄດ້ຮ່າຍງານວ່າ : ພວກເຮົາໄດ້ຍກຍ່ອງບໍຣາຜູ້ຄົນໃນສັນຍາຂອງທ່ານເຈົ້າສູລ ສົ້ອລລັດລອອຸ່ນ ອະລັບຍືວະສັລລັມ ແລະ ໄດ້ຍັກ ຍ່ອງທ່ານອຸ່ນ ບັກງຸ ລັງຈາກນັ້ນກີ່ເປັນອຸມັງ ແລະ ອຸ່ນມານ (ຕາມລຳດັບ) ຮາຍງານໂດຍ ອັດ ບຸກຄອງເຮົາ

ໃນຮ່າຍງານຂອງ ອົບນຸ່ງ ອະສາກົນ ມີວ່າ : ພວກເຮົາໄດ້ຍກຍ່ອງ ທ່ານອຸ່ນ ບັກງຸ, ອຸມັງ, ອຸ່ນມານ ແລະ ອະລື

ຮ່າຍງານຈາກ ອິມາມ ອະຫົມັດ ແລະ ດົນອື່ນ ວ່າ ທ່ານອະລື ບິນ ອົບ ຖົມລົບ ເຈົ້າວິຍິລລອອຸ່ນສູລ ໄດ້ເຄີຍກລ່າວ່າ : ຜູ້ທີ່ປະເສົາຮູ້ທີ່ສຸດໃນໜຸ່ປະຊາຊາດໃນໜີ້ລັງຈາກທ່ານນັບກີ່ອຸ່ນ ບັກງຸ ລັງຈາກນັ້ນກີ່ເປັນອຸມັງ ແລະ ອາກອັນຕ້ອງກາຣ ຂັ້ນກີ່ຈະເຮືອກວ່າ ຈັນກີ່ອຸ່ນຄົວບຸກຄລທີ່ສາມ(ລັງຈາກອຸ່ນ ບັກງຸ ແລະ ອຸມັງ)

ອັນ ຈະຍະບົບົມ ກລ່າວ່າ : ຮາຍງານນີ້ເປັນຮ່າຍງານມຸຕະວາຕີຣ (ໜາຍເຖິງ ເປັນສາຍຮ່າຍງານທີ່ນາກກວ່າສິບໜື້ນໄປ ແລະ ເປັນທີ່ຍອມຮັບໂດຍປຣຍາຍ)²

¹ ດູ ວະສາອິລ ອັນ-ຊື້ອະສູ ໂດຍ ອັດ-ຫຼວ ອັດ-ອາມີລື່ຍ (7/431) ແລະ ອັດ-ຕະຫົວ ເລີມທີ່ 7 ນ້ຳ 303

² ດູ ອັດ-ຕະລືກອຕ ອະລາ ມັຕນີ້ ລັມອະສູ ອັດ-ອຸທິກອດ ໂດຍ ທ່ານເຫັນ ອັບດຸດລອອຸ່ນ ບິນ ອັດ-ຄູນວິນ ນ້ຳ 91

อะไรมีคือ มุตตะอุ และมีความพิเศษเช่นไรในความเชื่อของรอฟีญาสุ ?

มุตตะอุ หรือ การสมรสข้าวครัว ในความเชื่อของรอฟี ญาสุ มีความสำคัญที่พิเศษ – ขออัลลอห์ทรงให้เรา รอดพ้นจากความเชื่อนี้ – ในหนังสือ มันยัจญ์ อัศ-ศอดิกิน โดย พ็ตหูลลออุ อัล-กาชา尼耶 ได้รายงานจาก อัศ-ศอดิกิน ว่า : มุตตะอุน์ เป็นส่วนหนึ่งของศาสนาและศาสนาของบรรพบุรุษ ของฉัน ผู้ใดที่ปฏิบัติมัน ย่อมแสดงว่าเขาได้ ยึดถือศาสนาของเรา ผู้ใดที่ปฏิเสธมัน ผู้นั้นก็คือผู้ปฏิเสธศาสนา ของเรา หน้าซ้ายผู้นั้นคือผู้ที่ปฏิบัติตามศาสนาอื่น บุตรที่ได้จากการมุตตะอุกิจว่าที่ได้จากการยาผู้เป็นคู่ชีวิต และผู้ใดที่ปฏิเสธมุตตะอุ ย่อมต้องเป็นกาฬรุตัด¹

อัล-กุมเมีย ในหนังสือ “มัน ลา ยะห์ภูรุสุ อัล-ฟะกีหุ” ได้รายงานจาก อับดุลลออุ บิน สินาน จากอนุ อับดิล ลาอุ ว่า : แท้จริง อัลลอห์ทรง บpareาะกัตและสูงส่งนั้น ได้ห้ามเชื่อว่า ญาจากของมีนมาในหมู่เครื่องดื่ม และได้ หดแทนมันด้วยมุตตะอุ²

ในหนังสือ ตัฟซีร มันยัจญ์ อัศ-ศอดิกิน โดย มุลลา พ็ตหูลลออุ อัลกาชา尼耶 รายงานว่า “ท่านนบี ศอลลัลลออุ อะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า : ผู้ใดที่ทำการ มุตตะอุน์ครั้ง เขาจะ ได้รับการปลด ปล่อยจากไฟนรก หนึ่งส่วนสาม ผู้ใดที่ทำการ มุตตะอุ ส่องครั้ง เขายจะรับการปลดปล่อยจากไฟนรกสองส่วนสาม และผู้ใดทำการ มุตตะอุสามครั้งเขายจะได้รับการปลดปล่อยจากไฟนรทั้งหมด”

จากอ้างอิงเดียวกัน “ท่านนบี ศอลลัลลออุ อะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า : ผู้ใดที่ทำการ มุตตะอุน์ครั้งเขายจะ ปลดปล่อยจากการกรากริวของผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ใดที่ทำการ มุตตะอุ ส่องครั้งเขายจะเข้าร่วมกับผู้ชนที่ทำความดี และ ผู้ใดที่ทำการ มุตตะอุสามครั้งเขายจะมาร่วมอยู่กับชนในสวนสวาร์ค”

รายงานจากอ้างอิงดังกล่าวอีกเช่นกัน “ท่านนบี ศอลลัลลออุ อะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า : ผู้ใดทำการ มุตตะอุน์ครั้ง ตำแหน่งของเขามีอนาคตดี ผู้ใดทำการ มุตตะอุ ส่องครั้งตำแหน่งของเขามีอนาคตดี และผู้ใดทำการ มุตตะอุสี่ครั้งตำแหน่งของเขามีอนาคตดี”³

รอฟีญาสุ ไม่ได้กำหนดจำนวนที่แน่นอนสำหรับการมุตตะอุ ใน ฟูรูอุ อัล-กาฟีร์, อัต-ตะหีซีบ และ อัล-อิสติบุศรา จาก ชูรอเราะอุ กล่าวว่า : ฉันได้ถาม อนุ อับดิลลาอุ เกี่ยวกับมุตตะอุ ว่าเฉพาะสี่คนเท่านั้นหรือ ? ท่านตอบว่า : จงสมรสกับพوانาง ได้เป็นพัน เพราะแท้จริงพوانางคือสตรีที่ถูกจำจง และ รายงานจาก มุหัมมัด บิน มุสลิม จากอนุ ญะอุฟร กล่าวว่า : มุตตะอุไม่ใช่เฉพาะสี่ เพราะไม่มีการหย่าสำหรับพوانาง พว กنانไม่ได้รับมรดก แต่ พوانางเป็นพวงกีฐุกว่าจำจง⁴

เรื่องนี้เป็นไปได้อย่างไร ในขณะที่อัลลออุได้ตรัสว่า :

¹ ดู มันยัจญ์ อัศศอดิกิน โดย อัล มุลลา พ็ตหูลลออุ อัล กาชา尼耶 หน้า 2/495

² ดู มัน ลา ยะห์ภูรุสุ อัลฟะกีหุ โดย อิบุน นาบะวัยอุ อัล กุมเมีย หน้า 330

³ ดู ตัฟซีร มันยัจญ์ อัศศอดิกิน โดย อัล มุลลา พ็ตหูลลออุ อัล กาชา尼耶 2/492-493

⁴ ดู ฟูรูอุ มินักกาฟีร์ โดย อัลกุลัยนีย์ 5/451 และ อัต-ตะหีซีบ โดย อัลกาชา尼耶 2 /188

﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُجِهِمْ حَافِظُونَ * إِلَّا عَلَى أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلْمِسِينَ * فَمَنْ ابْتَغَى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأَلْلَهُ هُمُ الْعَادُونَ﴾

ความว่า : และพวกเข้า (ผู้ครัวทรายที่ได้รับความสำเร็จใน อาทิตย์) คือ บรรดาผู้ที่รักษาอวัยวะ เพศจากสิ่งที่ 惚รอม นอกเสียจากจะเป็นบรรดาภารยาหรือเหล่าข้าทากของพวกเข้า ดังนั้น พวกเข้าจึงไม่ถูกประนาม ส่วนผู้ใดที่เลี้ยงเด้อไปจากนั้น พวกเขาก็คือผู้ที่ทำเ กินขอบเขต [อัล-มุอ์มินูน 23:5-7]

โองการเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่า ที่อนุมตินั้นมีเฉพาะผู้เป็นภารยาและข้าทากเท่านั้น ที่เหลือนอกจากนี้ถือเป็น 惚รอม และผู้หญิงที่เป็นมุต陀ะห์คือคนที่ถูกจ้างหรือถูกเช่า ดังนั้นนางจึงไม่ใช่ภารยา ไม่ได้รับ مردกและไม่ถูกห่วย เมื่อ เป็นเช่นนี้จึงถือว่านาางเป็นไสเกานี – ขออภัยอุทธรณ์คุ้มครองเรา

ท่านเซค อับดุลลอห์ บิน อัล-ญูบิรีน ได้กล่าวว่า : พารอฟีญาสุได้ยกอ้างการมุต陀ะห์ด้วยคำรับรองอัลลอห์ ที่ว่า :

﴿وَالسَّاحَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كَلِبَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأَحَلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكُمْ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَنَأْثُرُهُنَّ أُجْرَهُنَّ فَرِيَضَةً﴾

ความว่า : และบรรดาสตรีที่มีสามี (ถือเป็นที่惚รอมสำหรับพวกเจ้า) ยกเว้นผู้ที่ เป็นข้าทาก บริวาร นั่นคือกำหนดของอัลลอห์ และเป็นที่อนุมตินอกเหนือจากที่กล่าวมา ด้วยการที่สูเจ้า จัดหาด้วยสมบัติของสูเจ้าโดยบริสุทธิ์และไม่เป็นการผิดประเพณี ที่สูเจ้าได้ร่วมกับพวนางก์ จนให้สิ่นทรัพย์กับพวนาง โดยที่การนี้เป็นเรื่องบังคับ และไม่เป็นความผิดถ้า สูเจ้าจะให้แก่ พวนางมากกว่าจำนวนที่เป็นการบังคับนั้น [อัน-นิสาอ์ 4:24]

คำตอบก็คือ โองการเหล่านี้ได้พูดเกี่ยวกับการแต่งงาน(ไม่ได้เกี่ยวข้องกับมุต陀ะห์) ตั้งแต่โองการที่ 19-24 ว่า

﴿لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرْثُوا النِّسَاءَ...﴾

ความว่า : ไม่เป็นที่อนุมติสำหรับสูเจ้าที่จะรับหญิงหม้ายเป็นمرดก...

﴿وَإِنْ أَرَدْتُمُ اسْتِبَدَالَ زَوْجَ مَكَانَ زَوْجٍ﴾

ความว่า : และถ้าสูเจ้าต้องการแทนภารยาของสูเจ้าด้วยหญิงอื่น...

﴿وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ إِبَاؤُكُمْ﴾

ความว่า : และจงอย่าสมรสกับผู้ที่บิดาของสูเจ้าได้สมรสแล้ว...

﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَائِكُمْ﴾

ความว่า : เป็นที่ห้ามสำหรับสูเจ้าซึ่งมารดาของสูเจ้า

หลังจากที่พระองค์อัลลอห์ได้ตรัสถึงสิ่งที่บรรดาคนเนื่องจากสาเหตุความสัมพันธ์ทางสายเลือดหรือสาเหตุอื่นๆ ในโครงการข้างต้นแล้ว พระองค์ได้ตรัสต่ออีกว่า :

وَأَهِلٌ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكُمْ

ความว่า : และเป็นที่อนุมัตินอกเหนือจากที่กล่าวมา

ความหมายก็คือ อนุมัติให้แต่งงานกับผู้หญิงที่ไม่ได้กล่าวมาในองกรข้างต้น ดังนั้นมีอพากเจ้าแต่งงานกับพวนางเพื่อร่วมสุข นั่นคือการสมรสที่ถูกต้อง ก็จะจ่ายสินสดที่พากเจ้าต้องจ่ายให้นาง ถ้านางยอมให้พากเจ้าลดค่าสินสดด้วยความประสงค์ของพวนางเองก็ถือว่าไม่ผิด เช่นนี้คือการขออภัยองกร ข้างตันของบรรดาเศษหนาบะอุและบรรดาผู้หลังจากพากเข้า¹

เชค อภ-ภูมิพะสุ อภ-ภูมิชัย ในหนังสือ ตะหบป อัล-อะห์กาม ได้ดูถูกและรังเกียจการนิกะห์ มุตอะห์ ซึ่งเขาได้กล่าวว่า : “หากผู้เป็นสตรีนั้นมาจากการครอบครัวที่มีเกีย อดี แท้จริงการ มุตอะห์ เป็นเรื่องที่ไม่อนุญาต สำหรับเธอเนื่องจากจะทำให้ครอบครัวของเธอเสียเกียรติแล้ว และยังทำให้เธอเป็นที่ดูถูกอีกด้วย²

ที่นักหนังสือจากนี้ รอพิจารณา อุ ยังเห็นว่า การร่วมแสดงกับผู้หญิงทางทวารหนักนั้นเป็นสิ่งที่อนุมัติในหนังสือ อัล-อิสติบศอรุ มีบันทึกจาก อะลี บิน อัล-ชะกัม ว่า : ฉันได้ฟัง ศิօฟวน เล่าว่า : ฉันได้บอกแก่ อัร-วิภูอว่า มีชายผู้หนึ่งผู้เป็นป่าวนของท่านผู้หนึ่งต้องการตามท่านเรื่องหนึ่ง แต่เขาลัวท่านและอยาที่จะพูด ดังนั้นจึงวนให้ฉันตามท่านแทน อัร-วิภูอ ถามว่า : เรื่องอะไร ? ฉันบอกว่า : ผู้ชายสามารถที่จะเสพ สุขทางทวารได้หรือไม่ ? ท่านตอบว่า : แน่นอน เขาสามารถทำเข่นั้นได้³

¹ จากคำอธิบายของเชค อับดุลลอห์ บิน อัล-ญูบารีน อนึ่ง หลักฐานที่ห้ามการมุตมะห์ในระดีษก็คือ ระดีษที่รายงานโดย อัร-wareebee บิน สะบุเราะสุ อัล-ญูษานีย์ จากบิดาของท่านว่า : เดย์ได้ฟังท่านเราะสุล ศ็อลลัลลอห์ อะลัยhiวะสัลลัม กล่าวตอนนั้นอยู่กับท่านว่า : “โอ้ ผู้คนทั้งหลาย ฉันเคยได้อ่านมีติให้พากท่านร่วมสุขกับเหล่าสตรี (ด้วยวิธีมุตมะห์) และแท้จริงอัลลอห์ได้ห้ามการนั้นแล้ว ตั้งแต่ บัดนี้จนถึงกิยามะห์ ตั้งนั้นผู้ใดที่ยังทำสิ่งนี้อยู่ ก็จะปล่อยพวนงานเสีย และอย่าได้รับเอกสารสิ่งที่พากท่านให้ นางแม่เต่ประกราด”
รายงานโดย มัสลิม ระดีษที่ 1406

² ទូ ពະអ៊ីប អត-អភ៌កាម ឯក អ្នក-ភ្នីយ 7/227

^๓ ๑ อัล-อิสติบศอร เล่มที่ 3 หน้า 243

อะไรมีความเชื่อของรอฟิฎูร์เกียวกับเมือง นະญັພ ແລະ ກົບປະລາວ ແລະມີຄວາມພິເສດ ໃນກາຮເຢືມເຢືນເມືອງເຫຼຸ້ນເຊົ່າ ?

ພວກເຂົອະຍຸໄດ້ຄືອເຂາສູສານແລະຫຼຸມສົມພອງປຽດເອີມາມ ທັ້ງທີ່ພວກເຂົາຂ້າງແລະທີ່ມີຈິງ ວ່າເປັນສານທີ່ອັນ
ຕັກດີສິຫຼັກ ທັ້ງທີ່ ຖຸພະຍຸ, ກົບປະລາວ ແລະ ກຸມມີ ພວກເຂົາໄດ້ຮ້າຍງານຈາກ ຂັດ-ຄອດຕິກ ວ່າ ດິນແດນທະວົ່ວອນຂອງຂັດອຸ້ກີ້ອ
ມັກກະຍຸ ດິນແດນທະວົ່ວອນເວາະສູລ ຄົມມະດີນະຍຸ ດິນແດນທະວົ່ວອນຂອງອະມືວຸລຸມຸອົມນິນຄືກຸພະຍຸ ແລະຂອງພວກເຮາຄືອ
ເມືອງກຸມມີ

ກົບປະລາວໃນຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົານັ້ນດີກວ່າກະອຸປະຍຸ ໃນໜັງສື່ອ ບີຫາຮ ອັດ-ອັນວາຮ ຈາກ ອຸ້ນ ອັບດິລາຍ
ກລ່າວວ່າ : ແທ້ຈິງຂັດລອຍຸໄດ້ຮັສແກ່ກະອຸປະຍຸວ່າ ຄໍາໄມ່ມີດິນແທ່ງກົບປະລາວ ເຮັດໄນ້ໄດ້ກວາມສຳຄັນແກ່ເຈົ້າ ແລະຄໍາໄມ່
ມີຜູ້ທີ່ພຳນັກອູ້ໃນກົບປະລາວ ເຮັດຈະໄມ່ສ້າງເຈົ້າແລະບ້ານທີ່ເຈົ້າວັດທ້າວຍ ດັ່ງນັ້ນຈົງນິ້ງແລະສົບເໝຍ ແລະຈົກຄ່ອມຕົນ
ອຍ່າໄດ້ວັດແລະເຢ່ອຍິ່ງກັບດິນແດນກົບປະລາວ ມີເຊັ່ນນັ້ນເຮົາຈະໂກຮແລະສົ່ງເຈົ້າໄປລົງນາກໂລກັນຕົວ¹

ນອກເໜືອຈາກນີ້ ຂີອະຍຸ ຮອຟິຕູກະຍຸ ໄດ້ຄືວ່າ ກາຮໄປເຢືມສຸ ສານຂອງໜຸເສັນທີ່ກົດ ບະລາວດີກວ່າກາຮປົງບັດ
ໜັກກາຮອີສລາມປະກາກທີ່ທ້ານັ້ນຄືກາຮບຳເພື່ອຢູ່ ດັ່ງນັ້ນ

ອັດ-ມັຈງູລື່ຍີ່ ໄດ້ກລ່າວໃນໜັງສື່ອ ບີຫາຮ ອັດ-ອັນວາຮ ຈາກບະຫຼື່ອ ອັດ-ດະຫານ ເລ່າວ່າ ຜັນກລ່າວແກ່ ອຸ້ນ ອັບດິລາຍ
ລາຍຸ ວ່າ “ທາກຜັນພລາດໂຄກາສໄປປະກອບພິທີ ຢັ້ງ ຜັນທັນໄປປຸສູສານໜຸເສັນໃໝ່ແໜ່ມ ? ອຸ້ນ ອັບດິລາຍ ຕອບວ່າ : ໄອ້ ບະ
ຫຼື່ອ ! ທ່ານທຳກູກຕ້ອງແລ້ວ ໄນວ່າ ມຸ່ມົມືນຄົນໃດທີ່ມາເຢືມສູສານໜຸເສັນ ນອກເໜືອຈາກວັນອືດ ໂດຍທີ່ເຂົາ ເຊື່ວ່າຕ້ອງປົງບັດ
ເຊັ່ນນັ້ນ ເຂົາຈະໄດ້ຮັບກາຮຕອບແຫນທີ່ກັບກາຮປະກອບພິທີ ຢັ້ງຢືນຢັນຄວັງ ແລະອຸມເຈາະຍຸທີ່ຂັດລອຍຸທຽງຕອບຮັບອີກຢືບ
ຄວັງ ແລະກາຮທຳສົງຄວາມພ້ອມກັບ ເຮັດສູລ ອ້ອງຜົນນຳທີ່ຢູ່ຕິຮຽມຢືນຢັນຄວັງ ແລະຜູ້ໃດທີ່ມາເຢືມ ສູສານໜຸເສັນ ໃນວັນຂະ
ເວາະພະຍຸ (ວັນທີ 9 ຂອງເດືອນຫຼຸລ ຍິຈົນຍຸ) ຕ້າຍທີ່ເຂົ້າໜ້າທີ່ນັ້ນ ເຂົາຈະໄດ້ຮັບກາຮຕອບແຫນທີ່ກັບກາຮປະກອບພິທີ
ຢັ້ງຢືນຢັນພັນຄວັງ ແລະອຸມ ເຮັດຍຸອື່ນນັ້ນທີ່ພັນຄວັງທີ່ຂັດລອຍຸທຽງຕອບຮັບ ແລະກາຮທຳສົງຄວາມພ້ອມກັບ ເຮັດສູລ ອ້ອງຜູ້ທີ່
ຢູ່ຕິຮຽມຢັນພັນຄວັງ”

ໃນອັກອິງເດີຍກັນ ພວກເຂົອະຍຸໄດ້ກລ່າວວ່າ ຜູ້ທີ່ໄປເຢືມສູສານ ໜຸເສັນ ທີ່ກົດ ບະລາວ ລ້ວນເປັນຜູ້ປຣິສຸທີ່ ແລະຜູ້ທີ່
ໄປຖຸກພິນວັນຂະເວາະພະຍຸນັ້ນຄືລູກຫລານໜີນາ (ຜິດປະເວນ) – ຂອຂັດລອຍຸທຽງໃຫ້ເຮົາວັດພັນ ຮ່າງໄກລ ຈາກຄວາມເຊື່ອ
ຂອງຂີອະຍຸດັ່ງກ່າວດ້ວຍເຄີດ !!

ອະລີ ປິນ ອັສບາຕ ຮາຍງານຈາກ ອຸ້ນ ອັບດິລາຍ ວ່າ : ແທ້ຈິງຂັດລອຍຸຈະທຽງມອງໄປຢັງປຽດທີ່ໄປເຢືມສູສານໜຸ
ເສັນກອນທີ່ຈະທຽງມອງໄປຢັງຂະເວາະພະຍຸ” ຜັນຄາມ ອຸ້ນ ອັບດິລາຍ ວ່າ : ພະຍອງຄົວຂັດລອຍຸທຽງຈະມອງມາຍັງເຮັກຄົນຜູ້ທີ່
ໄປຖຸກທີ່ຂະເວາະພະຍຸໃໝ່ແໜ່ມ ? ອຸ້ນ ອັບດິລາຍ ຕອບວ່າ : ໃຊ້ ຜັນຄາມຕ້ອອີກວ່າ ເປັນຍ່າງນັ້ນໄດ້ເຊັ່ນໄວ ? ອຸ້ນ ອັບດິລາຍ
ຕອບວ່າ : ເພວະພວກເຂົານັ້ນເປັນລູກໜີນາ ແຕ່ພວກເຮາມໃໝ່ລູກໜີນາ”²

¹ ໜັງສື່ອ ບີຫາຮ ອັດອັນວາຮ 10/107

² ບີຫາຮ ອັດ-ອັນວາຮ ໂດຍ ອັດ-ມັຈງູລື່ຍີ່ 85/98

นอกเหนือจากนี้ อัล-อัส-สิสตานีย์ ซึ่งเป็นที่อ้างอิงของชาวชีอะห์ ในหนังสือของเขาว่า มินยาจญ์ อัศ-ศุโอลีย์ เห็นว่าการละหมาดที่ณ สถานที่หุ้นเส้นเลียบชีวิตดีกว่าละหมาดที่มัสยิด !!

อัล-อัส-สิสตานีย์ ได้กล่าวในหัวข้อหมายเลข 562 ว่า สนับตให้ทำการละหมาด ณ สถานที่ที่บรรดาอิมามเลียบชีวิตด้วยการชะยีด กรณั้น ยังดีกว่าการละหมาดที่มัสยิด และยังมีการรายงานว่าการละหมาด ณ สถาน อะลี บิน อบี ภูอุลิบ ดีกว่าละหมาดที่มัสยิดสองแสนเท่า¹

อับบาส อัล-กาชา尼ย์ ซึ่งเป็นผู้รู้ของชีอะห์ ได้ยึดถือต่อกรับลาอ์ด้วยความเดย์เดด เขาได้กล่าว ในหนังสือ มะศอบีหุ อัล-ญูนาน ว่า : ไม่เป็นที่สงสัยว่า กับบลาร์ เป็นสถานที่ที่ศักดิ์สิทธิ์สุดในอิสลาม ฉันได้อ้างถึงหลักฐาน ที่มีรายงานเรื่องสถานที่แห่งนี้มากกว่าสถานที่ใดในโลกนี้ เนื่องจากว่าดินแดนแห่งนี้เป็นดินแดนที่ ศักดิ์สิทธิ์ เป็นดินแดนที่ได้รับการถูกเลือกด้วยความประเสริฐ ศักดิ์สิทธิ์ และสันติ เช่นเดียวกับมักกะอุดินแดนแห่งอัล-ลลอห์ และมະดีนะอุดินแดนแห่งเราะสูต นั้นคือสถานที่ที่อัลลอห์ทรงชอบที่อยากให้บ่าวของพระองค์ทำการอิบ้า ตะสุ และ ดุอาอ์ต่อพระองค์ ซึ่งดินที่กับบลาร์นั้นเป็นยาวยักษ์โรค ด้วยเหตุนี้และทำให้กับบลาร์เป็นจุดเด่น ซึ่งไม่มีสถานที่ ใดในโลกนี้จะเทียบเท่ากับดินแดนแห่งนี้ได้ แม้กระทั้งกับอุบะห์²

ในหนังสือ อัล-มะซาจุ ของ มุหัมมัด อัน-นุมาน ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในชื่อ อัช-ชัยคุล ญีฟิด มีกล่าวในบทที่ว่า ด้วย “ความประเสริฐของมัสยิดกุฟะห์” จาก อุบู ญะอุฟ์ร อัล-บากิร กล่าวว่า “หากผู้คนรับรู้ถึงความประเสริฐของสิงห์ ที่มีอยู่ในมัสยิดกุฟะห์ แน่นอนเขาจะต้องเตรียมยานพาหนะพร้อมสำหรับจากสถานที่ที่แห่งนั้น” พี่อมายังมัสยิด กุฟะห์ แท้จริงการละหมาด พื้นที่ในมัสยิด กุฟะห์ เทียบเท่ากับการทำ หัจญ์ และการละหมาดสุนัตเทียบเท่า กับอุมราะห์³

ในอ้างอิงเดิม ในบทที่ว่าด้วย “คำพูดเมื่อยืนอยู่ ณ ที่เกิดเหตุ” นั้นคือผู้มาเยือนหลุมฝังศพ หุ้นเส้น ต้องชี้ไป ด้วยมือขวา และกล่าวว่าดุอา อธิบายเหยียด และส่วนหนึ่งของบทดุอา อธิคือ “และฉันได้มาเยือนท่าน เพื่อเครื่องอนุ ความมั่นคงในการอพยพมาสู่ท่าน และฉันมั่นใจอย่างหนึ่งว่าองค์อภิบาลจะคลายความทุกข์ด้วยสิทธิของ ท่าน พระองค์จะส่งความ เมตตาเพรware มีท่าน พระองค์ทรงกำกับฝืนแผ่นดินไม่ให้วินาศ ด้วยเหตุที่มีท่านอยู่ พระองค์ทรงตรึงภูเขาไว้ให้ยืนหยัดด้วยท่านอีกเช่นกัน แน่แท้ ฉันได้ขอไปยังพระองค์ ด้วยสิทธิแห่งท่าน เพื่อความ ลุล่วงในภารกิจทุกประการ และขอผ่อนโทษจากความผิดและบำบัดทั้งปวง⁴

ท่านผู้อ่านจงดูเดิม คณเหล่านี้ได้ตกลงไปในหลุมแห่งการตั้งภาقي เช่นไร พ ragazzi ได้ขอจากสิ่งอื่นนอกจาก อัลลอห์ และขอการอภัยโทษจากมนุษย์ ในขณะที่อัลลอห์ได้ตรัสว่า

﴿وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ﴾

ความว่า : และไม่มีผู้ใดอภิที่อภัยโทษได้ นอกเสียจากอัลลอห์ [อลา อิมرون 3 : 135]

ขอความคุ้มครองจากอัลลอห์ให้เราอุดพั่นจากชีวิตด้วยเดด อาภีน

¹ ดู มะศอบีหุ อัล-ญูนาน โดย อับบาส อัล-กาชา尼ย์ หน้า 360

² ดู มะศอบีหุ อัล-ญูนาน โดย อับบาส อัล-กาชาニย์ หน้า 360

³ ดู อัล-มะสาจุ โดย มุหัมมัด อัน-นุมาน หน้า 20

⁴ ดู อัล-มะสาจุ หน้า 99

อะไรมีความขัดแย้งระหว่างชีอะห์รุอฟีภูฎะอุ และอะห์ลิสสุนนะอุ ?

นิصومุดีน มุ หัมมัด อัล-อะอุซومีย์ ในหนังสือ อัช-ชีอะห์ วะ อัล-มุตอะห์ ได้อธิบายว่า : แท้จริงความขัดแย้งระหว่างเราชาว สุนนะอุ กับชีอะห์ ไม่ได้เป็นตั้งอยู่บนเพียงความขัดแย้งในเรื่องของ พิกอุที่เป็นประเด็น ปลีกย่อยเท่านั้น เช่น เรื่องมุตอะห์ เป็นต้น ความจริงแล้วความขัดแย้งระหว่างพวกเรากับพวกเข้า คือความขัดแย้ง ในเรื่องของราชฐาน ใช่ มันคือความขัดแย้งในเรื่องอะกีดะอุ หรือความเชื่อ ดังหัวข้อต่อไปนี้ :

1. รอฟีภูฎะ อุกล่าวว่า อัลกุรานนั้นถูกแก้ และไม่ครบถ้วน แต่พวกเราเชื่อว่าอัลกุรานเป็นคำรัส ของอัลลอห์ที่ครบถ้วน และเป็นไปไม่ได้ที่จะถูกแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือกระทำการใดๆ ตราบจนถึงวันสุดท้ายของโลก เหตุเพราะอัลลอห์ได้ตรัสว่า

﴿إِنَّا نَحْنُ نَرَلْنَا الدَّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾

ความว่า : แท้จริงเราได้ประทานลงมาซึ่งอัลกุราน และแน่แท้เราจะพิทักษ์รักษามัน [อัล-หิจญ์ 15 : 9]

2. รอฟีภูฎะ อุกล่าวว่า บรรดา เศาะหابะอุ ได้ตกลเป็นมุรตด หลังกา รเสียชีวิตของท่านนบี ศีลอลลัลลอห์ อะลัยฮิวะสัลลัม และได้ทรงศหลังจากนั้น นอกเดียวกับคนเท่านั้น พวกเขากล่าวหาว่า บรรดาสาวกเหล่านี้ได้ ทำลายอะมานะอุและศาสนา โดยเฉพาะ เดาะลีฟะห์ทั้งสามท่าน อนุ บักรุ , อุมาร์ และอุษมาน ทั้งสามคนในความเชื่อของรอฟีภูฎะอุ จึงเป็นผู้ที่ช่วยและหลอกลวงที่สุด

ในขณะที่พวกเรากล่าวว่า สาวกของท่าน ใจสูด คือชนที่ดีที่สุดหลังจากบรรดาท่านนบี พวกเขายังหมดถ้วน เที่ยงธรรม และไม่มีเจตนาที่จะปั่นแต่งเรื่อง วางแผนจะนำของท่านนบี ศีลอลลัลลอห์ อะลัยฮิวะสัลลัม พวกเขามีถ้วน ชื่อสัตย์ในการเผยแพร่

3. รอฟีภูฎะ อุกล่าวว่า บรรดาอินามทั้งสิบสอง ล้วนเป็นผู้ที่ ปลดobaปและความผิดโดยสิ้นเชิง พวกเขากล่าวว่าบรรดาอินามรู้ความลับต่างๆ ที่มองไม่เห็น ทุกอย่างที่ออกไปยังมลาอิ กะอุ นบี และเราะสูล ทุกอย่างที่เกิดขึ้น และทุกอย่างที่จะเกิดขึ้น ไม่มีสิ่งใดที่ปกปิดพวกเข้าได้ อีกทั้งเชื่อว่าพวกเขากู้ภัยทั้งหมดในโลก และโลกใบหนึ่ง เป็นของพวกเขานั่นเอง

ในขณะที่เรามีความเชื่อว่าพวกเขามีหลักนั้น ล้วนเป็นมนุษย์ที่ไม่แตกต่างแต่อย่างใด ในหมู่พวกเขามีที่เป็น ฟุเกาะสาอ์(ผู้รู้ในเรื่องบทบัญญัติศาสนา) มีที่เป็นอุลามาร์ และมีที่เป็นเคาะลีฟะห์ และเราจะไม่กล่าวในสิ่งที่พวกเขามีไม่ได้อ้างด้วยตัวพวกเขางเอง ซึ่งพวกเขาก็ยังห้ามการตั้งกล่าว และห้ามใกล้จากการประพฤติเช่นนั้น¹

¹ ดู อาไว้มภท ของ นิصومุดีน มุหัมมัด อัล-อะอุซومีย์ จากหนังสือ อัช-ชีอะห์ วะ อัล-มุตอะห์ หน้าที่ 6

อะไรมีความเชื่อของรอฟิฎฎาสุเกียวกับวันอาทิตย์ (วันที่ 10 มุหarrim) และมันสำคัญ เช่นไร ?

พวกรอฟิฎฎาสุ จะจัดให้มีขบวนแห่ และการซัมมูม ตะโภนโดยหวานของพวงผู้หญิง มีการเดินขบวนบนถนนและลานกว้าง พวกราจะใส่ชุดดำ เพื่อย้ำงว่ารำลึกถึงการตายชะือดของท่าน หุสัน เจาะภัยลลอกุญแจ ในช่วงสิบวันแรกของเดือน มุหarrimทุกๆ ปี ด้วยความเชื่อว่านั่นคือการปฏิบัติที่ยิ่งใหญ่ พวกราจะตอบตีใบหน้าของตัวเอง ทั้งทุบตีร่างกายและฉีกเสื้อผ้าจนขาดวิน รวมทั้งร้องไห้และตะโภนว่า “อี้ หุสัน อี้ หุสัน” โดยเฉพาะในวันที่สิบ เดือนมุหarrim นอกจากนี้ ยังมีการใช้เชือและดาบ เมี่ยนและฟันตัวพวกราเอง ด้ งที่มีให้เห็นในประเทศที่มีรอฟิฎฎาสุ เช่น อิหร่าน เป็นต้น

พวงผู้นำจะปลุกผู้คนให้กระทำการเช่นนั้น มันได้กล้ายเป็นสิ่งที่ง่าย และทำให้คนอื่นเยาะเย้ย มุหัมมัด อะชัน อาล การซีฟ อัล-มีภูอ ซึ่งผู้เป็นหนึ่งในบรรดาผู้รู้ของพวกราได้ ถูกถามถึงการตอบตีและโบยตัวเองของ ชีอะห์ รอฟิฎฎาสุ เขาตอบว่า : แท้จริงมันคือการแสดงความยิ่งใหญ่ของหลักปฏิบัติแห่งอัลลอห์ ดังที่พระองค์ได้ตรัสว่า

﴿وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ﴾

ความว่า : และผู้ใดที่ให้เกียรติแก่หลักจำอันเป็นเครื่องหมายแห่งบัญญัติของอัลลอห์ แน่นอนสิ่งนั้น ต้องเป็นความยำเกรงที่ออกมากิตใจ [อัล-หัจญ 22 : 32]¹

¹ พวกรีอะยะจะจัดเช่นนี้ทุกๆ ปี ในขณะที่มี ประดิษฐ์ของท่านเจาะสูด ศีออลลลลอกุญแจ อะลัยฮีวะสัลลัม ว่า ท่านได้ห้ามการตอบตีใบหน้า และฉีกเสื้อผ้า (รายงานโดย มุสลิม 103) แต่พวกรอฟิฎฎาสุได้ทิ้งข้อห้ามคำสอนนี้ เพราะพวกราคือชนที่บ้านแต่ละเดี๋ยวได้เก่งที่สุด

อะไรคือความเชื่อของรอฟีญาสุเกียวกับการบัยยะ (การให้ปฏิญาณต่อเคาะลีฟะห์) ?

รอฟีญาสุมองว่าการปักครองนokaเห็นใจจากอิมามทั้งสิบสองนั้นล้วนเป็นสิ่งที่ผิด ใน อัล-กาฟี บิชารี อัล-มาขินดะรอนีย์ และ อัล-จีบะห์ โดย อัน-นุมานีย์ จาก อุบู ญะอุฟ์ร ได้กล่าวว่า : คงที่ถูกซุกซึ้นก่อนการทำเนิดอิมามผู้อี้ยนหยัด (อิมามมะอยดีย์ของรอฟีญาสุ) เจ้าของมันย่อมต้องเป็นจอมชาตาน¹

เป็นสิ่งที่ห้ามที่จะเชือฟังผู้นำที่ไม่ได้มาจากกรรมการกำหนดของอัลลอห์ นอกเสียจากโดยการเผยแพร่อง (ตะกียะห์) พากเข้าเรียกบรรดาผู้นำและ เคาะลีฟะห์ ของมุสลิมทั่วไปว่าเป็น ผู้นำที่อยู่ติดรวม ไม่ใช่หัวหน้า ไม่ใช่หัวตัวเอง ไม่เหมาะสม และอื่นๆ ที่มีความหมายเช่นนี้ โดยเฉพาะ อุบู บักรุ อุมาร์และอุษมาน ยกเว้นบรรดาอิมามของพากเขาเท่านั้น

อัล-มัจบูลิสซีย์ เจ้าของ บิหارุ อัล-อัน瓦รุ ซึ่งเขาเป็นหนึ่งที่ทำให้ชื่ออะหุลทาง ได้กล่าวถึงเคาะลีฟะห์ทั้งสามว่า : พากเขามิได้เป็นสิ่งใดเลยนอกเสียจากผู้ที่แย่งชิง ให้ร้าย และกบฏต่อศาสนा ขออัลลอห์ สาปแช่งพากเขา และบรรดาผู้ที่ติดตามพากเขาทั้งหมดที่ทำร้ายอะหุลบัยตุ ทั้งคนรุ่นก่อนและรุ่นหลัง²

นี่คือคำพูดของผู้นำชั้นแนวหน้าคนหนึ่งของชีอะห์ ผู้เป็นเจ้าของหนังสือที่พากเขายกย่องเชือก็เป็นที่หนึ่ง เป็นคำพูดที่กล่าวหาเหล่าเศาะหะบะห์ ชนรุ่นที่ประเสริฐที่สุดหลังจากนี้

ด้วยพื้นฐานเช่นนี้ พากเขاجึงมองว่า ทุกคนที่ให้การสนับสนุน เคาะลีฟะห์ ทั้งหมดล้วนเป็นผู้ร้ายด้วยกัน ทั้งนั้น อัล-กุลัยนีย์ ได้รายงานจาก อุมาร์ บิน หันเซะละห์ ว่า : ฉันได้ถาม อุบู อับดิลลาห์ ถึงชายสองคนที่มีเรื่องขัดแย้งในเรื่องหนึ่นหรือการแบ่งทรัพย์ว่าสามารถที่จะนำเรื่องไปฟ้องผู้ปกครองหรือตุลาการ (ที่เป็นสุนนีย์) ได้หรือไม่ ? ท่านตอบว่า : ผู้ใดที่ยอมรับการพิพากษาจากพากเข้า ไม่ว่าจะถูกหรือผิด นั้นแสดงว่าเข้าได้ยอมรับพากชาตัน และถึงได้ถูกตัดสินให้แก่ผู้ใด ผู้นั้นได้เอามันด้วยอธรรม ถึงแม้มันจะเป็นของเขาโดยถูกต้อง เพราะเข้าได้เอามันมาด้วยการตัดสินของพากอธรรม³

คอมัยนี ได้ให้ข้อสังเกตแก่รายงานนี้ว่า : ท่านอิมามเองได้ห้ามการเรื่องไปให้ผู้นำและตุลาการของพากเขา (หมายถึงพากสุนนะห์) พิพากษา และถือว่าการกระทำเช่นนั้น เป็นการเข้าไปหาและยอมรับพากภูมูต(ชาตันหรืออธรรม)⁴

ในหนังสือ อัต- ตะกียะห์ ฟี ฟิกห์ อะยุลิสสุนนะห์ บทที่ เก้า เรื่องการ เสแสร้งในการทำปฏิญาด ว่าด้วย การยอมรับความกรุณาแห่งโองการของอัลลอห์ คำกล่าวของเชค มุสลิม อัล- ดาวะรีย์ ถึงการทำงานกับ ผู้นำที่เป็นผู้ร้าย เขามาตรถึงผู้นำชาติที่เป็นชาติสุนนีย์ ด้วยคำกล่าวว่า “แท้จริงการทำงานกับบรรดาสุลต่าน(ผู้นำ)แบ่งออกเป็นสามประเภท :

¹ ดู อัล-กาฟี บิชารี อัล-มาขินดะรอนีย์ 12/371 และ บิหارุ อัล-อัน瓦รุ 25/113

² ดู บิหارุ อัล-อัน瓦รุ เล่มที่ 4 หน้า 385

³ ดู อัล-กาฟี โดย อัล-กุลัยนีย์ (1/67) , อัต-ตะหีบ (6/301) , มันดา ยะห์ภูมูห์ อัล-ฟะกีห์ (3/5)

⁴ ดู อัล-หุกมะห์ อัล-อิสลามียะห์ โดย คอมัยนี หน้า 74

ประเกทแรก คือ ตั้งใจเพื่อบรรเทาความเดือดร้อน ของ มุ่มนิν¹ และเพื่อเป็นการช่วยเหลือ ที่เป็นผลประโยชน์ต่อมุ่มนินด้วยกัน นี้เป็นประเกทที่ซึ่งขอบซึ่งเป็นเรื่องที่สนับสนุนให้ทำงาน

ประเกทที่สอง คือ ทำงานเพื่อเป็นค่าครองชีพ และชีวิตส่วนตัวที่ดีขึ้น ประเกทนี้อนุญาตให้กระทำได้ แต่เป็นเรื่องน่ารังเกียจ หากจะให้ดี ก็ทำเพื่อ ปั้นของมุ่มนิน เป็นการช่วยเหลือความยากลำบากของพวกรเข้า และการกระทำเช่นนี้จะเป็นการลบล้างบาปสำหรับเข้า

ประเกทสุดท้าย คือ การทำงานเพื่อความจำเป็น เพื่อเป็นค่าอาหารและเครื่องดื่ม ประเกทนี้ อนุญาตให้กระทำได้และมิใช่เป็นเรื่องที่รังเกียจ²

ปั้นของมุสลิม ดูสิครับว่า พวกรชีอะห์ถือว่าชาวสุนนีเป็นพวกรที่ยอมรับได้ เช่นไร ?? และพวกรชีอะห์อนุญาตให้ทำงานกับผู้ปกครองที่เป็นชาวสุนนี ด้วยเงื่อนไขหลายอย่าง ที่สำคัญที่สุดคือ เพื่อเป็นผลประโยชน์ต่อชาわ ชีอะห์ โดยรวม ดังนั้นการกระทำนั้นก็จะเป็นที่อนุญาต นี้เป็นที่รู้ๆ กันในบรรดาชาわ ชีอะห์ และชีอะห์รอดี ภูริ ภูริ พวกรเข้า จะให้การันตีถือต่อผู้นำของพวกรเข้าเท่านั้น เช่นเดียวกับที่พวกรเข้าจะไม่ทำงานที่ได้ที่หนึ่ง นอกเสียจากพวกรเข้าจะได้ครอบครองที่นั้น และพวกรเข้าจะพยายามอย่างสุดความสามารถเพื่อให้ชาวสุนนีรออกห่างจากการนั้นฯ เพื่อพวกรเข้าจะได้ครอบครองทุกสิ่งทุกอย่าง !!

ขอพระองค์ทรงให้มุสลิมห่างไกลจากความเลวร้ายของชีอะห์

¹ มุ่มนินในที่นี้ หมายถึง พวกรชีอะห์ ซึ่งพวกรชีอะห์รอดี ภูริ ภูริ จะเรียกพวกรเข้าเองว่า มุ่มนิน

² ดู กีتاب อัตตะกียะห์ เรื่อง พิกษ อะหลิลัยต์ ตักริว ลิ อับฮาษ สะมาหะสุ อะยะติดลลาสุ โดย เชค มุสลิม อัตดาวรีย์ เล่ม 2 หน้า

ความพยายามที่จะรวมความคิดของอะลุลิสสุนนะหุและความคิดของรอฟีญาหะหุให้เข้ากันทำได้หรือไม่ ?

ข้าพเจ้าขอนำคำพูดของ ท่าน ดร . นาศิร อัล-เกาะฟารีย์ ใน หัวข้อที่เจ็ด จาก หนังสือของท่าน มัสอະละหุ อัต-ตักรีบ เพื่อให้ความกระจ่างแก่พวกเรานี้ร่องนี้ ซึ่งท่านได้กล่าวว่า :

เราจะเข้ากันได้เช่นไรกัน กับผู้ที่กล่าวหาคัมภีร์ของอัลลอห์ และให้การอธิบายในทางที่ไม่ถูกต้อง อีกทั้งยังกล่าวอ้างว่ามีคัมภีร์ในนอกจากอัลกุรอานถูกประทานลงมาอย่างบรรดาอิมามของ พากเขา¹ มองว่าบรรดาอิมามนั้นเป็นนบี อิมามก็คือนบีหรือดีกว่า และให้การอธิบายอีบा ตะอุต่ออัลลอห์ ที่ศาสนาทุตได้รับการประทานด้วยความหมายที่เปลี่ยน โดยอ้างว่า อีบ่า ตะอุตคือการเชือฟังอิมาม ส่วนการตั้งภาคีก็คือการเชือฟังผู้ในนอกอิมาม พากเขากล่าวว่าสาภกของท่านนบีตกศาสนา นอกเสียจากสาม หรือสี่ หรือเจ็ดคน ตามความขัดแย้งของพวกเขาน คนเหล่านี้ที่แยกห่างออกจากกลุ่มนุสิลิมด้วยความเชื่อในเรื่องอิมาม มะหุ, อัล-อิศมะหุ(การปลดบาป), ตะกียะหุ(การเสแสร้ง), รือจญ์อะหุ(การฟื้นอีกครั้ง), อัล-ฟื้อยะหุ(การหายตัว), อัล-บะดาอ์(ความไม่รู้ก่อนที่จะรู้)²

¹ ในส่วนท้ายของหนังสือที่ท่านอ่านอยู่นี้ เราจะหยิบเอาสูเจะยุหนึ่งที่รอฟีญาหะหุอ้างว่าถูกลบไปจากอัลกุรอาน นั้นคือ สูเจะหุ อัล-วิลายะหุ ซึ่งเราได้เอามันมาจากการหนังสือ พีชลุ อัล-คิภุอบ ของ อัน-นูรี อัฎ-ญูบราซีย์ และนี่คือการปฏิเสธคำว่าสุหงส์ของอัลลอห์ ที่ทรงประกาศว่า “ได้พิทักษ์อัลกุรอานจากการปลอมแปลงแก้ไข ซึ่งพระองค์ได้ตรัสว่า

﴿إِنَّا نَحْنُ نَرَأْلُ الدَّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾

ความว่า : แท้จริงเราได้ประทานลงมาซึ่งอัลกุรอาน และแน่แท้เราจะพิทักษ์รักษามัน [อัล-หิจญ์ร 15 : 9]

ที่นี่เรายังคงแต่เดิมไว้ว่า คนที่มีความเชื่อดังกล่าวจะไม่ใช่ปฎิเสธศรัทธา ?

² ดู มัสอະละหุ อัต-ตักรีบ โดย ดร.นาศิร อัล-เกาะฟารีย์ (2/302)

อุลามาอรุณก่อนและรุนหลังมีความเห็นอย่างไรเกี่ยวกับพรอพีญาสุ ?

อินนุ ตัยมียะสุได้กล่าวว่า : เหล่าผู้รู้เกี่ยวกับสายรายงาน ได้มีความเห็นพ้องกันว่า พวกรอฟี ญาสุเป็นพวกรที่เปิดที่สุด นิสัยโภกในพวกรเขามีมาตั้งแต่นานนาน ดังนั้นบรรดาผู้นำในอิสลามจึงยกให้พวกรเข้าเป็นพวกรที่โภกมากที่สุด

อัชัยบิน อับดุลอะซีซ ได้กล่าวว่า : มีคนถาม อิมาม มาลิก เกี่ยวกับพรอฟี ญาสุ ท่านตอบว่า : จงอย่าพูดกับพวกรเขารอย่างใดร้ายงานจากพวกรเขาระหว่างพวกรเขาก็พูดปด ท่านยังกล่าวว่า : ผู้ที่ด่าทอเหล่าเศาะหะบะอุของท่านเราะสุล ไม่มีข้อหือรุณะของเขายาในอิสลาม

ในคำว่าสุของอัลลอห์ที่ว่า

﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشَدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحْمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعاً سُجَّداً
يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثْرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي
النَّورَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَرْزِعٌ أَخْرَجَ شَطَأً فَأَزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَأَسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ
يُعِجبُ الرُّزَاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ
مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾

ความว่า : มุhammadนั้นคือ เราะสุของอัลลอห์ และบรรดาผู้ที่เดียงบ่าเดียงไหล์ท่าน ล้วนเข้มแข็งหัวหาญต่ำพวกรปวีเสธ เป็นผู้ที่ปรานีระห่วงพวกรเข้า เจ้าจะเห็นพวกรเขเป็นผู้ที่ชอบก้มกราบ เพื่อแสวงหา ความประเสริฐจากอัลลอห์ และความพอพระ ทัยจากพระองค์ สัญลักษณ์แห่งการสุ ปฏิจจະเห็นได้บนใบหน้าของพวกรเขานั้นคืออุปมาของพวกรเขายาในคัมภีร์ เตารอด ส่วนอุปมาของพวกรเขายาในคัมภีร์คือในลักษณะนั้น พวกรเขายังเป็นเมล็ดพืชที่แตกกิ่งก้าน ออกมาได้ด้วยกัน จนเติบโตแข็งแรง และทรงตัวอยู่ บนลำต้น ซึ่ง นำความปลื้มปิติมาให้แก่ผู้ห่วน เพื่อที่จะสร้างความเคียดแค้นในหมู่ปวีเสธการศรีทษา [อัล-ฟัตหุ 48 : 29]

อินนุ กะเชีร ได้ให้การอธิบายถึงกรณีว่า : จากถึงกรณี อิมาม มาลิก ในสายรายงานนี้ ได้มีความเห็นว่า พวกรอฟี ญาสุที่ชิงบรรดาเศาะหะบะอุ ระบุนั้นก็คือพวกรปวีเสธที่ตกศาสนานี้ เพราะพวกรเขายังคงเคียดแค้น เศาะหะบะอุ และผู้ใดที่กราบแคนเศาะหะบะอุ คนผู้นั้นก็คือการฟิรอตามถ่องถ่องนี้

อัล-กุรุบีย์ กล่าวว่า : อิมาม มาลิก มีความคิดเห็นที่ดีและถูกต้องในการอธิบายถึงกรณี ผู้ใดที่บันทอนเศาะหะบะอุท่านได หรือกล่าวหาพวกรท่านในการรายงานและการเผยแพร่ แนะนำคนผู้นั้นย่อมต้องเป็นผู้ที่ต่อสู้กับองค์ภิบาลแห่งสากลจักรวาล และไม่ยอมรับบัญญัติของชนมุสลิม ¹

¹ ดู อุดุล มัชัยบ อัชชีอุสุ อัล-อิมามมียะสุ อัล-อิษณนัย อะชะรียะสุ โดย ดร.นาศิร อัล-ເກາഫารීຍ (3/1250)

อนุ หาดิม ได้กล่าวว่า : หัวมะละกู ได้เล่าให้เราฟังว่า : ฉันได้ฟัง อิมาม ชาฟีอีย์ กล่าวว่า : ฉันไม่เคยพบผู้ใดที่ประจักษ์ในการปฏิปัตมากกว่ารอฟิฎูรากุ

มุอัมมัด บิน อะสาบ กล่าวว่า : ฉันได้ฟัง ยาชีด บิน ยาฐาน กล่าวว่า : สามารถที่จะบันทึกจากผู้ที่ทำบิดอะสุ ได้ทุกคน ถ้าเขายังไม่ใช่ผู้ที่เชิญชวนสู่การเป็นรอฟิฎูรากุ เพราะคนพวกนี้โงหาก

มุหัมมัด บิน สะอีด อัล-อัศบะฮานีย์ ได้เล่าว่า : ฉันได้ฟัง อะรีก บิน อับดุลลอห์ (ผู้เป็นผู้พิพากษาแห่งกุฟะห์) กล่าวว่า : จริงๆความรู้จากทุกคนที่ท่านเจอยกเว้นรอฟิฎูรากุ เพราะพวกเข้าปั้นแต่งหนาดีช แล้วถือว่าตนเป็นศาสนา

มุอาวิยะห์ ได้เล่าว่า : ฉันได้ฟัง อัล-อะมัช กล่าวว่า : ผู้คนมากมายที่ฉันได้พบ ไม่ได้เรียกพวกเข้าด้วยชื่อใดเลยนอกจากด้วยชื่อ จอมโงหาก คนที่ท่านหมายถึงก็คือ บรรดาพวกของอัล-มุฟีเราะห์ บิน สะอีด ผู้เป็นรอฟิฎูรากุ ดังที่อัช-อะยะบีร์ ได้กล่าวไว้¹

อิบัน ตัยมี ยะหุสุ ได้ให้ข้อสังเกตต่อคำพูดเหล่านี้ว่า : ส่วนรอฟิฎูรากุนั้น ต้นตอของมันมาจากการต่อต้านความจริง หันเน และจะใจ การโงหากเป็นสิ่งที่มีอยู่มากในพวกเข้า พวกเขาระบุในสิ่งนี้ ด้วยการกล่าวว่า การเสแสร้งคือศาสนาของพวกเรานั่นคือการที่ผู้ใดผู้หนึ่งพูดในสิ่งที่ขัดกับความในใจ และนี่คือการปฏิปัตแด่สับปดับ (นิฟาก) พวกเขางดงามเป็นเหมือนคำเปรยที่ว่า : มันใส่พิษให้ฉัน จนค่อยๆ แผ่ทั่ว²

อัลดุลลอห์ บิน อะห์มัด บิน หัมบัด ได้เล่าว่า : ฉันได้ถามบิดาของฉันถึงพวกรอฟิฎูรากุ ท่านตอบว่า : พวกราชคือพวกรที่ด่าทอ และสาปแข่งอนุ บักรุ และอุมร์ ท่านยังถูกอกถูกใจ อนุ บักรุ และอุมร์ด้วย ท่านตอบว่า : จงกล่าวดุอาขอ降福และขอความเมตตาให้กับทั้งสอง และจะห่างไกลจากพวกรที่เกลียดชังคนทั้งสอง³

อัล-คืออลลาล ได้รายงานจาก อันุ บักรุ อัล-มารวะหีย์ ว่าท่านได้ถาม อันุ อับดิลลาห์ (หมายถึง อิมามอะห์มัด) ถึงผู้ที่ด่าทอ อนุ บักรุ, อุมร์ และอาอิชาห์ ท่านตอบว่า : ฉันไม่เห็นว่าเขาเป็นมุสลิม⁴

จาก อัล-คืออลลาล อีกเช่นกัน เล่าว่า ยารุบุ บิน อิสมາอิล อัล-กุรماนีย์ ได้เล่าให้ฉันฟังจาก มูชา บิน ยาฐาน บิน ซี ยาด ว่า : ฉันได้เห็นชายคนหนึ่งถาม อัล-พิรยาบีร์ ถึงผู้ที่ด่าทอ อนุ บักรุ ท่านตอบว่า : เขายังคงเป็นกาฬรุ คนผู้นั้นถามต่อว่า : เราจะหมายศพเขาได้ไหม ? ท่านตอบว่า : ไม่ได้⁵

ครั้งหนึ่ง อิบัน หัชมุ ได้ต้องถูกบ้าชาวคริสต์ คนผู้นั้นได้นำหนังสือของพวกรอฟิฎูรากุมาตัดเย็บท่าน ท่านกล่าวว่า : แท้จริงรอฟิฎูรากุไม่ใช่มุสลิม คำพูดของพวกเขามิใช่หลักฐานที่อ้างอิงได้ แต่พวกเขาก็คือคนพวกหนึ่งที่เกิดขึ้นหลังการเสียชีวิตของท่านนบี ศออลลัลลอห์ อะลัยฮิวะสัลลัม ถึง 25 ปี การเริ่มต้นของพวกเขาก็คือ ตอบรับคำ

¹ ดู มินยาจ อัส-สุนนะห์ ของ อิบัน ตัยมียะห์ (1/59-60)

² ดู มินยาจ อัส-สุนนะห์ ของ อิบัน ตัยมียะห์ (1/68)

³ ดู อัล-มะสาอิล วารواساอิล อัล-มารวะหีย์ อัน อัล-อิมาม อะห์มัด โดย อับดุลลอห์ บิน อะห์มัด บิน หัมบัด (2/357)

⁴ ดู อัส-สุนนะห์ ของ อัล-คืออลลาล (3/493) และนี่เป็นคำพูดที่ขัดแย้งจาก อิมาม อะห์มัด ว่ารอฟิฎูรากุเป็นกาฬรุ

⁵ หนังสือเล่มเดียวกัน (3/499)

เชิญชวนของผู้ที่ต้องการทำลายอิสลาม พากษาเป็นชนที่เหมือนยิวและคริสต์ ในการบอกปั๊ดและปฏิเสธการศรัทธา¹

อบู ซุรอะอุ อัจ-ซอชีญ ได้กล่าวว่า : ถ้าเมื่อใดท่านเห็นใครบันทอนเกียรติของเศาะหะบะสุ่นให้ผู้หนึ่ง จริงรู้สึกว่า เขาผู้นั้นคือผู้ที่หันเหและปฏิเสธความถูกต้องยิ่งนัก

มีคำถามมาลีง องค์กรเพื่อการอภิฟتاواتแห่งอาณาจักรชาอุดิอาเรีย ว่า ผู้ถูกและครอบครัวอาศัยอยู่บริเวณเขตแดนทางด้านเหนือที่ติดต่อกับอิรัก และมีคนกลุ่มหนึ่งซึ่งเรียกกันว่า ญะ อุฟะรียะอุ มีบางคนที่กินสัตว์เชื้อดухของพากษา และมีบางคนที่ไม่กิน คำตามก็คือ เราสามารถที่จะกินสัตว์เชื้อดухของพากษาได้หรือไม่ ทั้งๆ ที่เรารู้ว่าพากษากระทำการขอดูอา ืจากท่านอะลี, อะสัน, หุสเซน และบรรดาผู้นำของพากษา ทั้งหลายทุกข์และสุข ? ทางองค์กรซึ่งนำโดย ท่าน เชค อับดุล อะซีซ บิน อับดุลลอห์ บิน บาษ, เชค อับดุลโรห์ชาอก อะฟีฟี, เชค อับดุลลอห์ บิน อะดุรียาน และ เชค อับดุลลอห์ บิน กอคุด ได้ให้คำตอบว่า : การสรวษเริญเป็นสิทธิแห่งอัลลอห์ และขอเศาะลว่าธรรมทั้ง สلامแก่ท่านเราจะสุล บรรดาครอบครัว และเศาะหะบะสุ่นของท่าน คำตอบก็คือ ถ้าการ ดังกล่าวเป็นเงื่อนไขจริง พากษาต้องเป็นผู้ตั้งภาคี และตกศาสนา -ขออัลลอห์ทรงคุ้มครองเรา- เราไม่สามารถที่จะกินสัตว์เชื้อดухของพากษาได้ เพราะมันเป็นชาอกสัตว์ ถึงแม่พากษาจะกล่าวนามของอัลลอห์ก็ตาม²

ได้มีคำถามถึงเชค อับดุลลอห์ บิน อัล-ญูบีริน ว่า : ในเมืองของเรา มีชายผู้หนึ่งเป็นรอฟีญาจะอุสุทำงานเป็นนักเชื้อดักต์ และมีชาว ญูนเนียที่นำสัตว์ไปเชื้อดักบ้า ถ้าทั้งมีร้านอาหารอีกหลายร้านที่รับเนื้อมาจากเขา และยังมีรอฟีญาจะอุกหลายคนที่ยืดอาชีพนี้เหมือนเขากันนั้น คำตามก็คือ เรายังจะทำอย่างไร และสัตว์เชื้อดุกของเขายังเป็นที่合法หรือหaram ? ขออัลลอห์ทรงประทานเตาไฟ

ท่านตอบว่า : การเชื้อดและสัตว์เชื้อดของรอฟี ญาจะอุสุไม่เป็นที่合法 เพราะรอฟี ญาจะอุสุ ส่วนใหญ่เป็นมุชริก (ผู้ตั้งภาคี) ด้วยการขอดูอา ืจากอะลี บิน อบี ภูอลิบ ทั้งยามทุกข์และสุข แม้กระทั่ง ในทุ่ง อะรอฟะอุ ในญาภาพ และเดิน สะแควรห่วง เศาะฟ่าและม รำหุ ถ้าทั้งยังขอจากลูกๆ ของท่าน และบรรดาอิมามของพากษา เหมือนที่เราเคยได้ยินบ่อยครั้ง ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นการตั้งภาคีที่ใหญ่หลวงและเป็นการตกมุ รตัด ออกจากศาสนา อิสลาม ซึ่งสมควรแก่โทษประหาร เพราะเหตุดังกล่าว

เช่นเดียวกับที่พากษามีความเชื่อโดยเด็ดต่อท่าน อะลี และให้คุณลักษณะที่ไม่ควรให้นอกจากบังคับองค์ อัลลอห์เท่านั้น ดังที่เราเห็นในวันอะเราะฟะอุ ด้วยเหตุนี้พากษาจึงเป็นพากที่ตกศาสนา เพราะได้ถือว่า อะลี เป็นผู้อภิบาลและผู้สร้าง ที่มีสิทธิในจักรวาล รู้ความลับทั้งหมด มีสิทธิในสิ่งดีและสิ่งชั่วร้าย

ถ้าทั้งพากษาถ่ายกัล่าวหาในความบริสุทธิ์ของอัลกุรอาน กล่าวหาว่า เศาะหะบะสุ่นได้บันแต่งแก้ไขมัน และยังลบหายสิ่งหลักฐานอย่างที่เกี่ยวกับอะลุลบัยตุและศัตตุของพากษาทั้ง พากษาจึงไม่ติดตาม เ�าะหะบะสุ่น และไม่ถือว่าเป็นหลักฐานในการยึดมั่น

พากษาถ่ายกัล่าวหาบรรดา เ�าะหะบะสุ่น ผู้ใหญ่ เช่น เคาะลีฟะหุ ทั้งสาม และผู้ที่ได้รับการประกันสวาร์ค ทั้งสิบคนที่เหลือ รวมทั้งอุมมะหาตุลุมมิ นีน(บรรดาภิริยาของท่าน เรายังคง ศีกอัลลัลลอห์ อัลัยฮิวะ สัลลัม) เশาะ

¹ ดู อัล-ฟัชล ฟี อัล-มิลล วะ อัน-นิหัล โดย อิบนุ หัชม (2/78)

² หนังสือรวมพัฒนาของ องค์กรเพื่อการอภิฟتاوات เล่ม 2 หน้า 264

¹ เป็นคำตอบที่ท่านตอบเมื่อครั้งที่ถูกถามเรื่องขอฟ้าฯ ในปี อ.ศ.1414 สิ่งที่อยากทำความเข้าใจก็คือ มิใช่ท่านเชคผู้เดียวที่เห็นว่าขอฟ้าฯ เป็นกาฬิ บรรดาผู้นำศาสนาทั้งรุ่นก่อนและหลัง ต่างมีความเห็นเดียวกันทุกคน ด้วยเหตุที่ว่าหลักฐานและความ opinio ต้องค้นหัดเจ้งได้ตามลึกลับของขอฟ้าฯ แล้วพบเจ้ายังไม่ใช่ผู้คนที่มีรั้วความจริงนั่น

สุเราะอุ๊ อัล-วิลัยะอุ๊ ตามความเชื่อของรอฟีญาอุ๊

นำมานำจากหนังสือ พัศุ อัล-คิญอบ

โื อับรادาผู้ครัวทรา จงครัวทราต่อสองรัศมีที่เราได้ประทานลงมา ซึ่งทั้งสองได้อ่านโงการของเรา แก่พวากเจ้า ทั้งยังได้เตือนพวากเจ้าถึงการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่ * รัศมีสองประกาย อันนี้มายาจากอีกอันหนึ่ง และข้าเป็นผู้ที่รับฟัง และรับรู้ยิ่ง * แท้จริงผู้ที่ปฏิบัติตามศาสตร์ในองค์กร พวากเจ้าจะได้รับสวารค์ที่เต็มด้วยความสุข * และผู้ที่ปฏิเสธ หลังจากได้ศรัทธาแล้ว ด้วยการทรายศต่อคำปฏิญาณ และสัญญาที่ได้ให้ไว้กับศาสตรา พวากเจ้าจะถูกโยนลงไปในไฟแห่งการทรมาน * พวากเจ้าทำร้ายตัวพวากเจ้าเอง และข้าดื่มน้ำสีบททดสอบของศาสตรา พวากเจ้าจึงถูกรดด้วยน้ำร้อน แห่งนรก * แท้จริงอัลลอห์ ผู้ทรงทำให้ร้อนฟ้าและแผ่นดินเจิดจรัสด้วยความประسنศ์แห่งพระองค์ และทุกวันเลือก บรรดาภารกิจ แล้วทรงสร้างในบรรดาผู้ครัวทรา พวากเจ้าเหล่านั้นอยู่ในการสร้างของพระองค์ด้วยพระประسنศ์ ทั้งสิ้น ไม่มีพระเจ้านอกจากองค์ผู้ทรงเมตตา ปราบอุปสรรค * แท้จริงคนอ่อนก่อนได้คิดร้ายต่อศาสตราของพวากเจ้า ดังนั้น อัลลอห์จึงทรงจัดการกับแผนร้ายของพวากเจ้า แท้จริงก ราชัดการของข้ายื่อมหนักและเจ็บปวด * แท้จริงอัลลอห์ ได้ ทำลาย ข้า และ ชำระ ด้วยสิ่งที่พวากเจ้าก่อ และได้ทำให้เรื่องของพวากเจ้าเป็นบทเรียนแก่พวากเจ้า ใจนเจ้าจึงไม่ ทนทุน * เช่นเดียวกับ ฟิรอาโน่ ด้วยการที่ได้ก่อกรรมกับมุชาและยาสูบ ข้าได้จมเข้าและผู้ติดตามเขากลุ่มคน * เพื่อที่จะเป็นเครื่องหมายให้พวากเจ้า และแท้จริงพวากเจ้าส่วนใหญ่นั้นกลับประพฤติร้าย * แท้จริง อัลลอห์ จะทรง รวมรวมพวากเจ้า ในวันแห่งการรวม ดังนั้นพวากเจ้าจะไม่สามารถตอบได้เมื่อถูกสอบถาม นั่นคือที่ พำนักของพวากเจ้า และอัลลอห์ทรงรอบรู้และปรีชาญิ่ง * โื ผู้เป็นเราะสูด จงบอกคำเตือนของข้าเพื่อพวากเจ้าจะได้รู้ * พวากที่ออกห่างจากโงการและบัญญติของข้า ยอมขาดทุน * เช่นเดียวกับผู้ที่รักษาสัญญาของเจ้า เพราะฉัน จะตอบแทนพวากเจ้าด้วยสวารค์แห่งความสุข * แท้จริง อัลลอห์ เป็นผู้ที่ครอบครองการอภัยและการตอบแทนอัน ยิ่งใหญ่ * และแท้จริงจะลืม เป็นหนึ่งในบรรดาผู้ชายเกเรง * และแท้จริงเราจะคืนสิทธิของเขาทั้งหมดในวันแห่งการ ตอบแทน * เราไม่ได้ผล陀ต่อสิ่งที่เขาถูกทำโดยไม่เป็นธรรม * และเราได้ให้เกียรติแก่เขาเหนือครอบครัวเจ้าทั้งหมด เพราะแท้จริงเขามาและลูกหลานของเขามาเป็นผู้ที่อดกลั้นยิ่ง * และแท้จริงศัตว์ของพวากเจ้า เป็นผู้นำของพวากผู้ร้าย * จง กล่าวแก่บรรดาผู้ปฏิเสธหลังจากการครัวทรา พวากเจ้าได้ขวนขายการประดับประดาแห่งชีวิตโลก และได้รับใช้มัน โดยลีมสิ่งที่อัลลอห์และเราะสูดได้สัญญา กับพวากเจ้า และยังทำลายคำมั่นหลังจากที่พวากเจ้าได้ปฏิญาณแล้ว และ แท้จริงเราได้ยกการเบรียบเที่ยบให้พวากเจ้าแล้ว เพื่อพวากเจ้าจะได้รับการชี้นำ * โื ผู้เป็นเราะสูด แนะนำเราได้ ประทานแก่เจ้า ซึ่งโงการที่ขัดแย้งของเราแล้ว ในนั้นมีว่าผู้ใดที่ตายด้วยการครัวทราและมอบความภักดีให้เข้า หลังจากเจ้ายอมต้องเจิดจรัส * ดังนั้นจงห่างไกลจากพวากเจ้า เพราะพวากเจ้าเป็นผู้ที่นั้นเหลือกห่าง * แท้จริงเราจะ เรียกพวากเจ้า * ในวันที่ไม่มีสิ่งใดช่วยพวากเจ้าได้ และพวากเจ้าจะไม่ได้รับความเมตตา * แท้จริงสำหรับพวากเจานั้น คือนรกริดกันตรีที่เป็นแหล่งพำนัก พวากเจานี้จากมันไม่พ้น * ดังนั้นจงกล่าวตั้งสิบหุตัวยนามขององค์อัลลอห์ของ เจ้า และจงอยู่ในหมู่ผู้กราบ * และแท้จริงเราได้สั่งมุชาและยาสูบด้วยสิ่งที่มุชาได้มอบหมาย แต่พวากเจ้าไม่เชื่อฟังยา สูบ * ดังนั้นคือการอดทนที่ดีเลิศ จากนั้นเจ้าได้ทำให้พวากเจ้ามีที่เป็นลิ้ง และหมู และเราได้สถาปัตย์พวากเจาจนถึง

วันที่พากเข้าฟื้น * ดังนั้น จงอดทนฯ พราะพากเข้าจะ ได้เห็น * และแท้จริงเราได้ประทานบัญญติแก่เจ้า เมื่อตน
บรรดาผู้ที่ผ่านมาในหมู่ เรายังสูญ * และเราได้กำหนดให้เจ้ามีผู้สืบทอด เมื่อพากเข้าจะได้รับ หวานกลับ * และผู้ใดที่
หันเหลากคำสั่งของข้า ข้าจะกลับไปจัดการเรื่า ดังนั้นปล่อยพากเข้าให้เสพสุขกับการปฏิเสธเล็กน้อย และอย่า ได้
ถามถึงพากที่ไม่รักษาสัญญา * โอ้ ผู้เป็น เรายังสูญ แท้จริงเราได้กำหนดให้มีคำมั่นบนให้ล่องผู้ครัวทօา ดังนั้นจงเข้า
มั่น และจงอยู่ในบรรดาผู้ขอบคุณ * แท้จริงอะลีนเป็นผู้ที่นอบน้อม ยามกลางคืนได้น้อมสูญด หวั่นเกรงอาศัย
และประทานในผลบุญแห่งพระเจ้า จงกล่าวเด็ด เท่ากันหรือกับบรรดาผู้ที่อยู่ติดรวมทั้งๆ ที่พากเขารู้ถึงการทราบ
ของข้า * เราชูภูกใช่ตรวจสอบที่คือของพากเข้า และพากเข้าจะเสียใจกับการกระทำนั้น * แท้จริงเราได้บอกข่าวดีแก่
เจ้าด้วยลูกหลานที่ดีของเข้า * และแท้จริงพากเข้าจะไม่ละเลยต่อคำสั่งของเรา * ดังนั้น เศาะละเวาต และความ
เมตตาของข้าเป็นของพากเข้า ทั้งที่มีชีวิตและเสียชีวิต ในวันแห่งการฟื้น * ผู้ที่ก่อกรร呜กับพากเขาหลังจากเจ้า จะ
ได้รับความกรุณาของข้า พากเข้าเป็นพากที่ชัวร์และขาดทุน * และผู้ที่เดินตามเส้นทางของพากเข้าจะได้รับความ
เมตตาของฉัน พากเข้าจะได้อัญญาห้องหับด้วยคาว มสนติ * และการสรรเรสิญทั้งมวลเป็นสิทธิแห่งองค์อภิบาล
สาがらจักรวาล¹

¹ คัดมามาจาก พศด อัล-คิภุอุบ เพื่อให้ผู้อ่านได้ดูถึงการที่พากเข้าปฏิเสธคำรับรองของอัลลอห์ที่ได้สัญญาไว้ได้ปกป้องอัลกุรอานจากการ
แก้ไข และการปลอมแปลง

แผ่นกระดาษของฟาราติมะอุต้ามคำกล่าวอ้าง

นี่คือคัมภีร์จากองค์อัลลอห์ ผู้ทรงเกรียงไกรและบริชาญิ่งถึงมุ ห้มหัด ผู้เป็นบีของพระองค์ เป็นรัศมีของพระองค์ เป็นทูต เป็นผู้มาน เป็นผู้ชี้ทาง ซึ่งนำลงมาโดยวิญญาณอันซื่อสัตย์ จากเบื้องบน ณ องค์อภิบาลแห่งสากลโลก ให้ มุหัมมัด จงเชิดชูนามของข้า จงขอบคุณต่อคุณของข้า และอย่าได้ขัดต่อความดีของข้า แท้จริงข้าคืออัลลอห์ ไม่มี พระเจ้านอกจากข้า ผู้หักล้างเหล่าผู้อหังการ ผู้ช่วยเหลือคนที่ถูกทารุณ และผู้เป็น เจ้านี้แก่นี้คุณทั้งหมด แท้จริง ข้าคืออัลลอห์ ไม่มีพระเจ้านอกจากข้า ดังนั้นผู้ใดที่ประณานอกเหนือจากความประเสริฐของข้า หรือเกรงต่อ ความยุติธรรมของผู้อื่นนอกเหนือจากข้า แน่นอนข้าต้องทราบเข้าด้วยการทราบที่ข้าไม่เคยทราบผู้ใดเลยใน สากลโลก ดังนั้นจงมองความภักดีต่อข้าเท่านั้น และจงพึงข้าเพียงผู้เดียว แท้จริงข้าจะไม่ส่งนบผู้ใดผู้หนึ่งแล้วข้าก็ ทำให้ช่วงเวลาหนึ่นสมบูรณ์ จนชีวิตของเขางล่าวลับ นอกเสียจากข้าได้กำหนดผู้สืบทอดต่อจากเข้า และแท้จริงข้าได้ มอบความประเสริฐให้แก่เจ้าหนึ่งครอบครัวบินทั้งหมด และได้ให้ความประเสริฐ กับผู้สืบทอดของเจ้าหนึ่งผู้สืบทอด ทั้งหมด และข้าได้ให้เกียรติเจ้าด้วยราชสีห์ผู้เป็นหลานของเจ้าสองคน คือ หัสสัน และหุสsein และข้าได้ทำให้หัสสัน เป็นคลังแห่งความรู้ของข้า หลังจากบิดาของเข้า และได้ทำให้ หุสsein เป็นคลังแห่งองค์กรของข้า และได้มอบเกียรติ แห่งการพลีชีพ และบัน ปลายแห่งความสุข เขาจึงเป็นชัยอีดีที่เลิศที่สุด และสูงศักดิ์ที่สุดในหมู่ผู้พลีชีพ ข้าได้ กำหนดให้瓦جاอันสมบูรณ์อยู่กับเข้า รวมทั้งหลักฐานอันแน่นหนักอีกเช่นเดียวกัน ด้วยลูกหลานของเข้า ข้าจะแทน บุญและคาดโทษ ผู้แรกคือ อัลลี่ ผู้นำแห่งมวลผู้เคารพภักดี และเครื่องประดับเหล่าลีย์ของข้าที่ผ่านๆ มา และ บุตรของเข้าผู้คล้ายกับปู่ของเขามุหัมมัด อัล-บากิร ซึ่งเป็นวิทยาแห่งข้าและคลังแห่งความปรีชาแห่งข้า ผู้ที่ไม่มั่นใจ ในภูมิพล จะล้มละลายสิ้น ผู้ที่ต้านเข้าก็เหมือนผู้ต่อต้านข้า เป็นคำมั่นสำหรับข้าที่ต้องให้เกียรติ ภูมิพลและให้ ความปลาบปลื้มแก่เข้าด้วยบรรดาผู้ติดตาม ผู้ช่วยเหลือและผู้ใกล้ชิด ด้วยผู้ช่วยของเข้า มุชา พิต นະอุอันมีดมิดจะ ถูกลบล้าง เพราะสายเชือกแห่งการกำหนดของข้ายังไม่ขาด และหลักฐานของข้าไม่ได้นาย และบรรดาผู้ใกล้ชิด ของข้าได้ดีมีด้วยจอกที่เปลี่ยนน้ำ ผู้ใดที่ขัดใครคนหนึ่งในหมู่พวกรเข้า แน่แท้เข้าได้ขัดการประทานของข้า และผู้ใดที่ เปลี่ยนแปลงองค์กรนี้ในคัมภีร์ของข้า แน่แท้เข้าได้กล่าวอ้างคำโกหกต่อข้า ความหายนะจงมีแต่ผู้ที่บ้านแต่และ ต่อต้านหลังช่วงสมัยของมุชา ผู้เป็นบ่าวที่ข้ารักและข้าเลือกให้อัลลี่ ผู้เป็นวะลีย์ของข้า ผู้ช่วยข้า (...)¹ ข้าได้ทดสอบ เข้าให้เป็นผู้ที่มีพลังในการเป็นบี คนที่สังหารเข้าคือปีศาจผู้เย่อหยิ่ง เข้าถูกผึ้ง ณ เมืองที่สร้างขึ้นโดยบ่าวผู้ภักดี ใกล้ๆ กับผู้ที่ช่วยที่สุด เป็นคำมั่นของข้าที่ต้องสั่งเข้าด้วยลูกของเขามุ หัมมัดผู้เป็นคนสืบทอดการปกครองและ ความรู้หลังจากเข้า ดังนั้นเข้าจึงเป็นคลังแห่งความรู้ของข้า เป็นแหล่งความลับของข้า เป็นสักขีพยานแก่ข้าต่อ สรรพสิ่งทั้งหมด ไม่มีบ่าวผู้ใดที่ศรัทธาในเข้า นอกเสียจากข้าต้องให้สวรรค์แก่เข้าและให้ความช่วยเหลือครอบครัว ของเข้าเจ็ดสิบคนที่ต้องลงราก และข้าจะมอบบัน ปลายอันเป็นสุขแก่ลูกของเข้า ฯ อัลลี่ ผู้เป็นผู้ใกล้ชิดและผู้ ช่วยเหลือข้า เป็นสักขีต่อสรรพสิ่งของข้า และเป็นผู้รักษาอิทธิพลของข้า ข้าจะให้กำเนิดจากเข้าซึ่งผู้เผยแพร่ไปยัง

¹ จุดในวงเล็บเป็นคำที่ผู้เขียนไม่สามารถนำลงหนังสือได้เพราะไม่ชัดเจน

เส้นทางของข้า ผู้เป็นคลังแห่งความรู้ข้า ที่ดี และข้าจะทำให้สมบูรณ์ด้วยบุตรของเขา (...) ¹ เป็นความเมตตาแก่ สรรพสิ่งในสากล โลกที่สมบูรณ์ดั่งมูชา งดงามดั่งอีชา อุดหนาเข่นอัญญิบ ดังนั้นเหล่าผู้ไก่ชิดข้าในสมัยของเขาก็จะ นอบน้อม หัวของพวกรเขาระบด้วยความภักดี เช่นที่พวกรเติ ร์กและอัล-ดัยลัมจะยอมสบายน ดังนั้นพวกรเขาระบุก สังหาร ถูกเผา และอยู่ในความกลัว และหวัดเกรง แผ่นดินจะนองด้วยเลือดของพวกรเขาร ความหายนะแกร่กระหาย ยังสตรีของพวกรเขาน นั่นคือวะลีย์ของข้าที่แท้จริง ด้วยพวกรเขารจะปัดเป่าฟิต นะอุที่มีเดมิด ด้วยพวกรเขาระบุก วิบติ พันธนาการ และใช่ตระวน พวกรเขาเหล่านั้นจะได้รับการเศษะละเวาต จากผู้กิบลพวกรเขารและความเมตตาของ พระองค์ พวกรเขารู้สึกว่าได้รับการชี้นำ

อับดุลราห์มาน บิน สาลิม กล่าวว่า : อุบู บุชัยร์ ได้พูดว่า : ถ้าในชีวิตท่าน ท่านไม่ได้ฟังนอกจากคำพูดนี้ ย่อมต้องพอเพียงแล้ว ดังนั้นจงรักษามัณฑะวินจากผู้เป็นเจ้าของมัน ^{2 *}

¹ จุดในวงเดือนเป็นคำที่ไม่ใช้อักษรเขียนกัน

² ดู อัล-กาฟีย์ ของ อัล-กุลัยนีย์ (1/527) และอัล-วาฟี ของ อัล-ฟัยไว อัล-กาชา尼 เล่มหนึ่ง (2/72) และอิหมาด ขัด-ดีน ของ อิบัน บาบะวัยอุ อัล-กุมเมีย หน้า 301-304 และอิอุลาม อัล-อะรอ ของ อุบู อะลี อัฎฐ์อุบราหีย์ หน้า 152

* รอฟีญาสุอ้างว่าແຜ่นกระดาษของฟาติมะสุ คือโองการที่ญิบเริลนำลงมาแก่ฟาติ มະสุหลังจากท่านนบีเสียชีวิต และขอ ะลีได้นั่งฟัง โองการเหล่านี้ (ดู อัล-กาฟีย์ เล่ม 1 หน้า 240-241) และนี่เป็นการบันแต่งและการโนนกที่ร้ายแรง เพราะระหว่างนี้หรือการประทาน ในการได้จบลงหลังจากที่ท่านนบีเสียชีวิต อย่างไรก็ตามพวกรเขารู้ว่าແຜ่นกระดาษนี้เป็นเหมือนอัลกุรอานในความเชื่อของซือะสุ

ดูอาอ์สองเจ๊วัดแห่งเฝ่ากุเรช

คนที่พากเขานายถึงกีคือ ท่านอบู บักรุ และอุมัร เจาะภูยัลลอสุอันญุมา¹

ด้วยพระนามแห่งอัลลอสุอุ้ทางเมตตาปราานียิ่งเสมอ ขอพระองค์ เศาะละวาตต่อมุหัมมัดและครอบครัวของท่าน ขอพระองค์ทรงสถาปัตย์สองเจ๊วัดแห่งเฝ่ากุเรช ผู้เป็นพ่อแม่ มารร้าย จอมโกรก และลูกสาวของทั้งสอง ซึ่งทั้งสองได้ขัดขืนคำสั่งของพระองค์ ปฏิเสธ ริบognitionของพระองค์ ขัดการประทานของพระองค์ ทวยศศาสดาของพระองค์ เปลี่ยนแปลงศาสนาของพระองค์ แก้ไขคำมีร์ของพระองค์ รักศัตtruของพระองค์ ขัดคุณความดีของพระองค์ ทำลายบัญญัติของพระองค์ ยกเลิกกำหนดของพระองค์ เปียงเบน่องการของพระองค์ ทำร้ายผู้ใกล้ชิดของพระองค์ ใกล้ชิด ของพระองค์ ก่อสังหารในแผ่นดินของพระองค์ และสร้างความหาย茫ให้กับบ่าวของพระองค์

โอ้ องค์เจ้า ขอทรงสถาปัตย์ทั้งสอง ผู้ดิตตาม ผู้ใกล้ชิด ผู้ช่วยเหลือ และผู้รักใคร่ทั้งสอง ขอสาบานแท้จริง พากเข้าทั้งสองได้ทำลายบ้านแห่งนี้ ทั้งประตุและหลังคาที่ปักปิด พากเข้าได้ ทำลายความสูงเที่ยมฟ้าจนราบเรียบเท่าแผ่นดิน จากที่สูงกล้ายเป็นที่ต่ำ จากด้านหน้ากล้ายเป็นด้านหลัง พากเข้าได้กำจัดครอบครัวของท่าน และผู้ช่วยของท่าน ได้สังหารลูกหลานของท่าน ได้ปลดผู้สืบทอดและผู้รับความสูญของท่านออกจากบัลลังก์ ได้กันเข้าจากการเป็นผู้นำ พากเข้าทั้งสองได้ตั้งภาคี กับองค์อภิบาลของพากเข้า ดังนั้นขอจทำให้เข้าทั้งสองได้รับบาปมหันต์ จงกักพากเข้าในสะกือรุ ตลอดกาล สะกือรานั้นคืออะไรเล่า คือไฟที่กัดกินไม่ให้เหลือและไม่ทิ้งชาภ

โอ้ องค์อภิบาล ขอทรงสถาปัตย์พากเข้า ด้วยจำนวนความผิดที่พากเขากำราทำ สิทธิที่พากเข้าปกปี บัลลังก์ที่พากเขารองมัน ผู้ครัวชาที่พากเขารំหោង มุนาฟิกที่พากเข้าใกล้ชิด วะลีที่พากเข้าทำร้าย คนผิดที่พากเขานำเข้าใกล้ ผู้ซื่อสัตย์ที่พากเข้าใส่ส่ง กافฟิรที่พากเข้าค้ำจุน ผู้นำที่พากเข้าทารุณ บัญญัติที่พากเข้าดัดแปลงหลักฐานที่พากเข้าปฏิเสธ ความชั่วที่พากเข้า นำมาใช้ เลือดที่พากเข้าได้หลัง ความดีที่พากเข้าเปลี่ยนมัน การปฏิเสธที่พากเข้าให้ห้าย ความเห็จที่พากเข้าไปปิด Murdochที่พากเขายieldไว้ ทรัพย์หลวงที่พากเขาวิบocom สมบัติ ธรรมที่พากเขากินมัน สินสงเคราะห์ที่พากเขามาใช้ ความไม่ถูกต้องที่พากเขาก่อมันเข้ม ธรรมที่พากเข้าป ความสับปลับที่พากเข้าตั้งมันเข้มข้น ความทรยศที่พากเข้าซ่อนเร้น ความอยุติธรรมที่พากเข้าแพร่กระจาย สัญญาที่พากเขาละเลย อะมานะสุที่พากเข้าปล่อยประ ปฏิญาณที่พากเข้าทำลาย arasalที่พากเข้าทำให้หรอม หรอมที่พากเขาทำให้หรalem ห้องใส่ที่พากเข้าฝ่ามัน ทารกที่พากเข้าทำให้ตกแท้ง กระดูกที่พากเข้าทำให้หัก หังสือที่พากเข้าฉีกหั้ง ความสามัคคีที่พากเข้าทำให้แตก คนมีเกียรติที่พากเข้าบ่นthon คนจารจัดที่พากเข้ายกย่อง ความจริงที่พากเข้าปิดกัน ความเห็จที่พากเข้าเติมแต่ง บทบัญญัติที่พากเขาระดังกระเดื่อง อิมามที่พากเข้าไม่เชื่อฟัง

โอ้องค์อภิบาล ขอทรงสถาปัตย์พากเข้าด้วยจำนวนองการที่พากเขาก๊อก ภูเกณฑ์ที่พากเข้าปล่อยทิ้งแนวทางที่พากเข้าเปลี่ยนแปลง บัญญัติที่พากเขาละเลย ระเบียบที่พากเข้าตัดทิ้ง พินัยกรรมที่พากเข้าดัดแปลง

¹ ดูอาอันนี้เรานำมาเพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นเป็นประจักษ์พยานถึงสิ่งที่พากอรฟิฎร์ได้เข้าถือและกระทำต่ออบูบักรุ อุมัร อาอิชีหุ และหัฟเศาะหุ เจาะภูยัลลอสุอันญุม

คำสั่งที่พวกรเข้า lokale ปฏิบัติที่พวกรเข้าทำลาย สักขีที่พวกรเข้าปกปิด คำอ้างที่พวกรเขาลบ ล้าง ความชัดเจนที่พวกรเข้าปฏิเสธ อุบายที่พวกรเข้าคิดขึ้น การทรายศ ที่พวกรเข้าใช้มัน อุปสรรคที่พวกรเข าตั้งไว้ พาหะรับที่พวกรเขากลั้ง มัน เสื้อผ้าที่พวกรเขาร่วมใส่

โอ้อองค์อภิบาล ขอทรงสถาปัตย์พวกรเข้า ทั้งในที่ลับอันมีดมิดและเปิดเผยอันโฉ่แจ้ง ด้วยการสถาปัตย์อันนับไม่ถ้วน ตลอดกาลตลอดไป นิรันดร ไม่มีขาดทุกจำนวน ไม่มีหมดในกาลเวลา การสถาปัตย์ที่ติดแต่เริ่มต้น และไม่ขาดจนสุดท้าย แข็งพวกรเข้า ผู้ช่วยและค้ำจุนพวกรเข้า ผู้รักใคร่ และใกล้ชิดพวกรเข้า ผู้ที่ยอมภักดีพวกรเข้า และขอจากพวกรเข้า ผู้ที่เปล่งเสียงด้วยการอ้างของพวกรเข้า ผู้ที่ลูกขี้นด้วยปีก ของพวกรเข้า ผู้ที่ประพฤติตามคำพูดของพวกรเข้า ผู้ที่เชื่อในการกำหนดของพวกรเข้า

(ให้กล่าวสีรัง) โอ้อองค์อัลลอห์ ขอทรงทราบพวกรเข้า ด้วยการทราบที่ชัวนรกวิғѡນให้ปลดพันจากมัน อาเมิน โอ อองค์อภิบาลแห่งสากลโลก

(จงกล่าวสีรัง) โอ อองค์อัลลอห์ ขอทรงสถาปัตย์พวกรเข้าทั้งน น ด ของทรง เศาะละ วาตต่อมุ ห้มมัด และครอบครัวของมุห้มมัด จงทำให้ข้าพระองค์พอเพียงด้วยสิ่งเหล่าลากาลสิ่งที่พระรอม ทรงทำให้ข้าพระองค์ปลดจากความยากจน โอ้อองค์เจ้า ข้าพระองค์ได้ทำผิดและทำร้ายตัวของข้าพระองค์เอง ข้าพระองค์ได้สำนึกในบาป ณ เป็นหน้าของพระองค์แล้ว ดังนั้นขอพระองค์ประทานความโปรดปรานแก่ตัวข้าพระองค์ด้วยเด็ด พระองค์มีสิทธิที่จะกล่าวโทษซึ่งข้าพระองค์ไม่ชอบเลือกเลี้ยง ถ้าข้าพระองค์ทำอีก ขอพระองค์ได้อภัยให้อีก ด้วยความประเสริฐ ความดี การอภัยโทษและเกียรติของพระองค์ โอ อองค์ผู้ทรงเมตตาที่สุด ขออัลลอห์ ทรงเศาะละวาตแก่ผู้นำเหล่าสาสนธุต ผู้เป็นนบีคนสุดท้าย แก่บรรดาลูกหลานอันประเสริฐบริสุทธิ์ ด้วยความเมตตาของพระองค์ โอ อองค์ผู้ทรงปวนนียิ่ง¹

¹ ดู มิฟตาห์ อัล-ญี่นา� ของ อับบาส อัล-กุมเมีย หน้า 114

บทส่งท้าย

พี่น้องมุสลิม หลังจากที่เราได้รับรู้เรื่องทั้งหมดแล้วนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าผู้อ่านคงจะเห็นด้วยกับข้าพเจ้าว่า ผู้ที่มีความเชื่อในศาสนาพิธฯ เช่นนี้ เขายังไม่ได้เป็นมุสลิมถึงแม้เขาจะเรียกตัวเองว่าเป็นมุสลิมก็ตาม ดังนั้นอะไร คือสิ่งที่เราควรต้องทำกับพวกรอฟิ ภูริษฐ์เหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกรอฟิให้ชีวิตอยู่กับสังคมมุสลิม และข้างตน เป็นมุสลิมอีกเช่นเดียวกัน ?

แท้จริง ลิ่งจำเป็นสำหรับเราคือการระวังตัวจากพวกรอฟิ และต้องไม่คลุกคลีด้วย อีกทั้งต้องระวังจากความเชื่อที่ชั่วร้ายของพวกรอฟิ ที่ยึดหลักปักอยู่บนสูญของการเป็นศัตรูกับผู้ที่ครัวทราและยอมรับในความเป็นเอกะ ของอัลลอห์ มั่นใจว่าพระองค์เป็นอ งค์อภิบาล อิสลามเป็นศาสนา มุ หัมมัด ศอลลัลลอห์อุ อะลัยฮิวะสัลลัม เป็นบี และเราะสูต

ชัยคุณ อิสลาม อิบัน ตัยมียะหุ ได้กล่าวว่า : ผู้เป็นรอฟิภูริษฐ์จะไม่คบค้ากับโกรอนอกจากด้วยวิธีกลับกลอก เพราะแท้จริงศาสนาที่อยู่ในหัวใจของพวกรอฟิเป็นศาสนาที่เสื่อมธรรม ซึ่งมีต้นตอมาจากการปोปด การทรยศ หลอกลวงผู้คน และคิดร้ายต่อพวกรอฟิ เขาจะไม่ปล่อยความชั่วร้ายและความเลวนอกจากต้องวางแผนจัดการมัน กับผู้คนเหล่านี้ ตัวเขาก็เป็นที่ชิงชักของคนที่ไม่รู้จักเขาร ถึงคนผู้นั้นจะไม่ รู้ว่าเขาราเป็นรอฟิ ภูริษฐ์ สัญลักษณ์ของ การกลับกลอกจะเห็นได้บันใบหน้าของพวกรอฟิ และจากสัมมเสียงว่าชาที่พวกรอฟิ 1

แท้จริงพวกรอฟิได้ปิดบังความแค้นและความเป็นศัตรูกับพวกรอฟิ ขออัลลอห์ทรงจัดการกับพวกรอฟิ ใจนเล่า พวกรอฟิจึงถูกหลอกจนหันเห กระนั้นเรายังพบเห็นคนที่โคนกับดักของพวกรอฟิในหมู่คนทั่วไปที่เป็นชาว ศูนเนย์ ได้ คลุกคลีกับพวกรอฟิ เชื่อใจพวกรอฟิ ทั้งหมดนี้เป็นเพรากการที่ เรายกห่างจากศาสนาของอัลลอห์ และไม่วับรู้ บัญญัติที่พระองค์ทรงให้มุสลิมเชื่อและปฏิบัติ ด้วยおかげด้วยอุทิ้ต่องให้การสนับสนุนต่อมุสลิมผู้ยอมรับในอิสลาม แห่งอัลลอห์(เตาอีด) และห่างไกลพร้อมปฏิเสธพวกรอฟิหรือผู้ตั้งภาคีทุกคน

ด้วยประการนี้ เรายังได้รู้ว่า อะไ รคือสิ่งที่เราต้องทำในฐานะที่เราเป็นมุสลิม ดังนั้น มีใครที่จะตอบรับ บ้าง ? ขอekoองค์อัลลอห์ ทรงค้ำจุนศาสนาของพระองค์ และทำให้วาทะและบัญญัติของพระองค์นั้นสูงส่ง และขอ พระองค์ทรงกำราบพวกรอฟิ ภูริษฐ์และผู้ช่วยเหลือของพวกรอฟิ ขอพระองค์ทรงทำให้พวกรอฟิเป็นสินสังคมแก่ ชนมุสลิม

وصلى الله على نبينا محمد وعلى آله وصحبه وسلم ، والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته
رابراهم والربيع

ป่าวผู้ชัดสนต่อการอภัยแห่งองค์อภิบาล
อับดุลลอห์ บิน มุหัมมัด อัส-สะลาฟี่

ขออัลลอห์ทรงอภัยให้เขา บิดามารดาของเข้า และชนมุสลิมทุกคน

หนังสืออ้างอิงที่เราขอเสนอเพื่อใช้ต่อพิมพ์ภาษาอังกฤษ

1. พะตาวา โดย ชัยคุลอิสลาม อิบัน ตัมมียะอุ
2. มินยาจ อัล-สุนนะอุ โดย อิบัน ตัมมียะอุ
3. อัล-มัดดะ วะ อัม-นิหัล โดย อัช-ซียริสตานีย์
4. อัล-ฟรاغ บัยนนะ อัล-ฟิร็อก โดย อัล-บัมดาดีย์
5. มะกอกลาต อัล-อิสลามมีน โดย อัล-อัษอะรีย์

หนังสือที่เขียนขึ้นมาบัน

1. หนังสือของท่าน เชค อิห์桑 อิลาฮี เข้ามีรุ
2. มัสอะลอะอุ อัต-ตักรีบ โดย เชค ดร. นาศิร อัล-เกาะฟารีย์
3. อุศุล มัชฮับ ชีอะหุ อัล-อิชนา อะชาเรียะอุ โดย เชค ดร. นาศิร อัล-เกาะฟารีย์
4. หนังสือของท่าน เชค นุหัมมัด มาดุลลอหุ
5. บัญชี อัล-มัจญูด ฟี มุชาบะยะอุ อัร-รอฟิฎียะอุ ลิล ยะญูด โดย อับดุลลอหุ อัล-ภูมีลีย์
6. หัตตา ลา นั่นคอดิคุ โดย อับดุลลอหุ บิน อับดุลอะซีซ
7. อัช-ชีอะหุ อัล-อิชนา อะชาเรียะอุ วา ตักฟิรุญม ลิ อุมุม อัล-มุสลิมีน โดย อับดุลลอหุ อัล-สะลาฟีย์
8. มัณ เกาะตะละ หุเสน โดย อับดุลลอหุ บิน อับดุลอะซีซ
9. อัล-บุราณ ฟี ตับรีอะหุ อปี ญูร์อยเราะอุ
10. อัล-อินติศอรุ ลิศศุหุบ วัลลออล โดย ดร. อิบรอหิม อัร-รุหัยลีย์
11. ก้าฟุ อัล-ญาเนียร์ มุหัมมัด อัต-ตีญาเนียร์ โดย เชค อุษมาณ อัล-เคามีส
12. บัล ญาลลัตตะ ฟิร์อุด อะบาภีล อัต-ตีญาเนียร์
13. มะอา อัล-อิชนา อะชาเรียะอุ ฟี อัล-อุศุล วะ อัล-ฟุญู โดย ดร. อะลี อัล-สาลุส
14. ตับดีด อัช-เชาะลาม อะตันบีอุ อัม-นิยาม อะลา เคาะญาะวิ อัต-ตซัยอุ อะลา อัล-มุสลิมีน วะ อัล-อิสลาม โดย เชค สุถัยมาณ อัล-ญับยกาน

และหนังสืออื่นๆ ที่ไม่ได้กล่าวถึงเป็นตัวอย่าง ณ ที่นี้

เว็บไซต์ที่สำคัญ ที่เราขอเสนอเพื่อใช้ต่อพาก ชีอะห์ รอฟิฎูร์ ที่นับถืออิمامสิบสอง

1. เว็บไซต์ ปากป้องสุนนะห์ <http://www.dd-sunnah.net>
2. เว็บไซต์ พยศคลด นูร <http://www.fnoor.com>
3. เว็บไซต์ อัล-บูรhan <http://www.albrhan.com>
4. เว็บไซต์ มุอุตตะดูน <http://www.wylsh.com>
5. ราชดุแท้ของโคมมัญนี <http://www.khomainy.com>
6. ราชดุแท้ของชีอะห์อุรอฟิฎูร์ <http://www.dhr12.com>
7. เว็บไซต์ อัล-บัยยินะห์ <http://www.albainah.net>
8. เว็บไซต์ อันศครุ อัล-หุเสน <http://www.ansar.org>
9. เว็บไซต์ อัล-มันห์จญ์ <http://www.almanhaj.com>
10. สันนิباطชาวสุนนีย์ในอิหร่าน <http://www.isl.org.uk>
11. เว็บไซต์ อิمام มะหดีย์ <http://www.almahdi.com>

สารบัญ

คำนิยม	3
คำนำผู้แปล	4
คำนำผู้เขียน	5
ขอพิมพ์ภาษาอูดีชื่นเมื่อใด ?	6
ทำไม่ใช่จะดีซึ่งได้เชื่อว่า “ขอพิมพ์ภาษาอูดี” ?	8
ขอพิมพ์ภาษาอูดีแตกออกเป็นกี่พวก ?	9
ขอพิมพ์ภาษาอูดีมีความเชื่ออย่างไรเกี่ยวกับ “อัล-บรรดาอ์”?	10
ขอพิมพ์ภาษาอูดีมีความเชื่ออย่างไรเกี่ยวกับคุณลักษณะของอัลลอห์ ?	11
ขอพิมพ์ภาษาอูดีมีความเชื่ออย่างไรเกี่ยวกับอัลกรุณาที่มีอยู่ ซึ่งอัลลอห์ได้ทรงสัญญาไว้จะ庇護ให้?	13
ขอพิมพ์ภาษาอูดีมีความเชื่ออย่างไรต่อบรรดาเศษหายาบะอุของท่านนบี ศีลอดลอดอูอะลัยฮีวะสัลลัม?	16
ขอพิมพ์ภาษาอูดี และยิวานีส่วนคล้ายกัน เช่นไร ?	18
ขอพิมพ์ภาษาอูดีมีความเชื่อเกี่ยวกับบรรดาอิมามอย่างไร ?	20
ขอพิมพ์ภาษาอูดีมีความเชื่อเกี่ยวกับอัล-ร็อกกุอะอูดี (การฟื้นอีกรัง) อย่างไร?	23
อะไรมีความเชื่อ ตะกียะอูดี (การเสแสร้ง) ของพวกรอพิมพ์ภาษาอูدี ?	25
อะไรมีความเชื่อ อัฎ-ภูนนะอูดี (ดินศักดิ์สิทธิ์) ของพวกรอพิมพ์ภาษาอูدี ?	27
ขอพิมพ์ภาษาอูดีมีความเชื่ออย่างไรต่อชาวนนีย์ ?	28
อะไรมีความเชื่ออย่างไรในความเชื่อของขอพิมพ์ภาษาอูدี ?	30
อะไรมีความเชื่อของขอพิมพ์ภาษาอูดีเกี่ยวกับเมือง นะญัฟ และ กัรบะลาอ์ และมีความพิเศษในการเยี่ยมเยือนเมืองเหล่านี้ เช่นไร ?	33
อะไรมีแนวความขัดแย้งระหว่างชื่อของขอพิมพ์ภาษาอูدี และชื่อ อุลิสสันนะอูดี ?	35
อะไรมีความเชื่อของขอพิมพ์ภาษาอูدีเกี่ยวกับวันอาชูรออ์ (วันที่ 10 มุหarrim) และมันสำคัญเช่นไร ?	36
อะไรมีความเชื่อของขอพิมพ์ภาษาอูดีเกี่ยวกับการบัยยะอูดี(การให้ปฏิญาณต่อเคาะลีฟะอู) ?	37
ความพยายามที่จะรวมความคิดของอะอุลิสสันนะอูดีและความคิดของขอพิมพ์ภาษาอูดีให้เข้ากันทำได้หรือไม่ ?	39
อุละมาอูรุนก่อนและรุนหลังมีความเห็นอย่างไรเกี่ยวกับขอพิมพ์ภาษาอูدี ?	40
สุเราะอูดี อัล-วิลายะอูดี ตามความเชื่อของขอพิมพ์ภาษาอูدี	44
ແຜนกรະданของພາຕິມະອຸດຕາມຄໍາກລ່າວຂ້າງ	46
ດູອາຍືສອງເຈັດແທ່ງເຝັກເຮັດ	48
ບພສ່ງທ້າຍ	50
හນສືອ້າງອີງທີ່ເຮົາຂອເສນອເພື່ອໃຫ້ຕີພວກຮອພິມພາກ	51
ເກີບໄຫຼດທີ່ສຳຄັນ ທີ່ເຮົາຂອເສນອເພື່ອໃຫ້ຕີພວກ ຂີອະຫຼຸດ ຮອພິມພາກ ທີ່ນັບດີອືອມສົບສອງ	52
สารบัญ	53

هذا الكتاب منشور في

www.alukah.net